

İnanıyorum

İnanıyorum Çünkü

Dr. İdris Tüzün

İnanıyorum Çünkü

Yazan
Dr. İdris Tüzün

SÜEDA Yayınları: 163
ISBN: 978-625-7575-24-9

Cumhuriyet Mahallesi
Aşık Veysel Caddesi
No: 72/A
Küçükçekmece
İSTANBUL
Tel: 0 212 671 51 80
www.e-sueda.com

Bu kitabın tüm hakları
SÜEDA Basım Yayın San. ve Tic.
A.Ş.'ne aittir. Kaynak gösterilerek
iktibas edilebilir.

Yayına Hazırlayan
Yusuf Irmak

Pedagog
Psk. Dnş. Dr. Yunus Yücel

Dil Sorumlusu
Ömer Zengin

Sayfa Düzeni
Erdem Köymen

Baskı yılı
1. Baskı: 2022

Baskı ve Cilt
Hayrât Neşriyat A.Ş.
Isparta Matbaa Tesisleri
Kuleönü / ISPARTA
Telefon: 0 (246) 259 46 20
www.hayratnesriyat.com

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM: İMANIN ÖNEMİ	11
1. Allah'a İnananlar ve İnanmayanlar	11
2. Allah'a İmanın Ne Faydası Var?	13
3. Allah'ın Varlığını Nasıl Bilirim?	16
Okuma Parçası: Kaybolan Deve ve Üç Kardeş	17
Okuma Parçası: Saatteki Düzen	19
4. Bir Fikri Reddetmek Ayn, Çürütmek Ayndır	20
5. Maymun Deneyi	22
6. Allah'ın Yokluğu İspat Edilemez	24
Okuma Parçası: Nasıl Olur da!	25
7. İman İki Çeşittir	26
8. Varlıkların Dili "Lisan-ı Hâl"	27
9. Kâinat Kitabının Verdiği Mesaj	29
Okuma Parçası: Edebiyatçılar ve Âlem	31
10. Önümüzdeki Define	32
İKİNCİ BÖLÜM: KÂİNATTAKİ HASSAS AYARLAR	35
1. GÖKYÜZÜNDEKİ DELİLLER	35
a. Kâinatın Yaratılışı	35
b. Yıldızlar, Güneş ve Gezegenler	38
Galaksi Nedir?	38
Güneş	39
c. Çekim Kuvveti ve Denge	40
Okuma Parçası: Saat, Yıldızlar ve Hücre	43
d. Dünyadaki Dengeler	44
Okuma Parçası: Sizi Tanıyan Biri	50

İnanıyorum Çünkü

e. Yağmurdaki Ölçü ve Denge	51
i. Tuzlu Su, Tatlı Su	51
ii. Yağmur ve Denge	52
2. CANLILAR ÂLEMİ.....	55
a. Canlı Varlıklardaki Yayılma Meyli ve Denge.....	55
b. Dengenin Bozulması.....	57
3. TOPLUMDAKİ DENGİ.....	59
a. Kadın ve Erkek Nüfusundaki Denge.....	59
b. Nüfusta Dengesizlik ve Sosyal Problemler	61
4. CANLI BEDENİ	63
a. İnsan Vücudundaki Simetri.....	63
b. Zekâ Dağılımındaki Denge	64
c. İnsan Boylarındaki Denge.....	65
d. Altın Oran.....	66
e. Sıhhat ve Denge	70
i. Vitaminler ve Demir.....	71
ii. İç Salgı Bezleri ve Denge.....	72
iii. Kanın Pıhtılaşması	74
5. HÜCRE.....	75
a. Hücrelerdeki Dengeler	75
b. Alyuvarlar ve Akyuvarlar	75
SONUÇ	76
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: ALLAH'IN VARLIĞINA DELİLLER.....	79
1. İçgüdü mü İlham mı?.....	79
2. Anılar ve Mucize.....	80
3. Yön Bulma.....	83
4. Kaplumbağa: Olağanüstü Yolculuk	85
5. Güneş Enerjili Havalandırma Sistemine Sahip Termite Gökdelenleri.....	87
6. İnsan Vücudu	89
7. Parmak İzi	91
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: TABİAT FELSEFESİ	95
1. Sebepler Yaratıcı Olamaz.....	96
2. Varlıklar Kendi Kendine Oluşamaz.....	99
3. Varlıklar Tabiat İcat Edemez	103

İnanıyorum Çünkü

a. Şuursuz Kanunlar.....	104
b. Madde ve Kuvvet	108
BEŞİNCİ BÖLÜM: İMAN VE DUYGUSALLIK.....	113
1. Mantık Değil, Bir Duygu Sorusu: Mutlu musun?	114
2. İman İnsanı Güçlü Kılar	115
Okuma Parçası: Bismillah	117
3. Yollar İçinde Doğru Yol.....	118
4. İmanda Elemsiz Lezzet Vardır.....	119
5. İmanlı Bakış, Her Zaman Bir Çıkış Kapısı Gösterir	123
6. İnanmayan Biri Duâ Eder mi?	124
ALTINCI BÖLÜM: KÖTÜLÜK (ŞER) PROBLEMİ	127
1. Yargısız İnfaz.....	127
2. Bakış Açısı.....	128
Okuma Parçası: Köydekiler ve Şehirdekiler	129
3. Allah Bilir, Siz Bilmezsiniz.....	130
4. Allah Serçeyi Niçin Yarattı?.....	132
Okuma Parçası: Mao Serçeleri Niçin Öldürdü?	133
5. Bu Dünya İmtihan Dünyasıdır	134
6. Musibetler ve İnsanlar	135
7. Hiç Kimsenin Allah'ta Hakkı Yoktur	138
8. Zorluklar Hayatı Kolaylaştırır	141
9. Her Şeyde Bir Hayır Yönü Vardır	142
10. Kötülüğün Varlığı Allah'ın Varlığına ve Adaletine Delildir	144
11. Zulümleri Kaldırmak Allah'ın İnsanlara Yüklediği Bir Vazifedir.....	145
Hikâye: İnanmayan Berber ve Berduş Adam.....	147
Okuma Parçası: Bir Ödül ve İmtihar	148
12. Allah, Kötülüğün Olmadığı Bir Âlem Yaratamaz mıydı?	148
13. Nankör İnsan: Kötülükleri Gördün, İyilikleri de Gör	149
14. Ölüm Niçin Var?	151
15. Adalet ve Ahiret.....	152
16. Öldükten Sonra Dirilmenin Delilleri... ..	153
17. Cennet ve Cehennemi Düşünmeyenler	155
YEDİNCİ BÖLÜM: EVRİM.....	157

Önsöz

İlk insan olan Adem (a.s) aynı zamanda Rabbimizin gönderdiği ilk peygamberdir. O, eşi ve çocukları Allah'a inanıyor ve ibadet ediyorlardı. Fakat daha sonraları ilerleyen zaman içinde Âdem (a.s)'ın hak dininden ayrılanlar olmuştur.

Tarihte ilk yüzyıllardan itibaren hak dinden ayrılan insanların yıldızlara, Güneş'e, taşlara, putlara taptıkları görülse de Allah'ı inkâr ettikleri fazlaca görülmez. Âdem (a.s)'dan Peygamberimiz (s.a.v)'e gelinceye kadar bütün peygamberler; müşrik kavimlerle –yani Allah'a inanan, fakat putları ona eş koştan kimselerle- mücadele etmişlerdir. Keza İslâm'ın ilk döneminden günümüze kadar da İslâm toplumlarında -bir kısım filozofun haricinde- ateist insanlar görülmemiştir. İslâm âlimleri toplumda ateistlerle değil, bid'at fırkalarıyla mücadele etmişlerdir. 19. yüzyıl sonlarına kadar İslâm âleminde ateist insanlara nadiren rastlanmaktadır.

Hristiyan Avrupa tarihinde de ateizme pek rastlanmaz. Ortaçağ Avrupa'sında kilisenin akla aykırı inançları, halk ve bilim adamları üzerindeki aşırı baskıları, filozofların kiliseden nefret etmesine ve bilimsel çalışmaların ateizme kaymasına sebep oldu. İlk defa aydınlanma çağında filozoflar arasında ortaya çıkan ateizm, daha sonra yavaş yavaş halkı da tesiri altına aldı ve 19. yüzyılda batı toplumlarında yaygınlaştı. 20. Yüzyılda batı

İnanıyorum Çünkü

kültürünün bütün dünya milletlerini etkilemesiyle de ateizm etrafa yayıldı.

19. Yüzyıldan itibaren Batı'nın tesirine girmeye başlayan İslâm âleminde de yavaş yavaş ateist düşünceler görülmeye başlanmış, 20. Yüzyılda da bu fikirler yaygınlaşmıştır. Bilhassa günümüzde ateistler medyayı etkin kullanarak inançsızlığı yaymaya çalışmaktadırlar.

Ateizmin toplumumuzda yaygınlaşması, ateizmin doğruluğundan değil, toplumun bu konudaki cehaletinden kaynaklanmaktadır. Günümüz gençlerine inançla ilgili bilgiler doyurucu olarak verilmemektedir. Eğer inançla ilgili bilgiler tatmin edici bir şekilde verilmiş olsaydı, akla mantığa uygun olmayan bu inançsızlık akımları bu kadar yaygınlaşamazdı.

Elinizdeki kitap Allah'ın varlığını akli ve mantıki delillerle ispat yolunda yapılmış mütevazi bir çalışmadır. Önyargılı olmamak şartıyla her kesimden insana faydalı olacağına inanıyoruz.

Kitabımız 7 bölüme ayrılmıştır.

Birinci bölümde imân ve inkârla ilgili genel konular üzerinde durulmuştur.

İkinci bölümde, kâinattaki hassas ayarlar üzerinde durarak, kâinatın yaratılışından, yıldızlardan, insan hücrelerine kadar her yerde görülen dengelerin, ölçülerin kendiliğinden veya tesadüfen olamayacağı nazara verilerek Allah'ın varlığı ispat edilmiştir.

Üçüncü bölümde, canlılar âleminde bazı örneklerle Allah'ın varlığı ispat edilmek istenmiştir.

Dördüncü bölümde, tabiat felsefesi üzerinde durulmuş, sebeplerin ve tabiatın canlı varlıkları icad edemeyeceği veya canlı varlıkların kendiliğinden oluşamayacağı anlatılmıştır.

Beşinci bölümde, inancın veya inkârın insan duygularıyla ilişkisi üzerinde durularak, dünya hayatında bir insanın mutlu

İnanıyorum Çünkü

olabilmesi ancak Allah'a inanmakla mümkün olabileceği üzerinde durulmuştur.

Altıncı bölümde, kötülük problemi üzerinde durulmuş, dünyada var olan kötülüklerin sebepleri ve bunun Allah'ın olmadığına delil olamayacağı üzerinde durulmuştur.

Yedinci bölümde ise, kısaca evrimle ilgili konular üzerinde durulmuştur.

Gayret bizden muvaffakiyet Allah'tandır.

İstifadeli olması temennisi ile sizleri kitabımızla baş başa bırakıyoruz.

Birinci Bölüm

İMANIN ÖNEMİ

1. Allah'a İnananlar ve İnanmayanlar

Kıymetli Arkadaşım!

Hepimiz temel bilgileri aile ocağında alınız. Bu bilgiler çoğunlukla taklide dayalıdır. Yani "Babam söylüyorsa doğrudur, annem söylüyorsa doğrudur." mantığıyladır. Daha sonra buna, "Öğretmenim söylüyorsa doğrudur." kanaati de eklenir. Fakat daha sonraki hayatımızda, özellikle de ergenlik dönemi sonrasında, bize etki eden faktörler artar. Arkadaş çevresi, okuduğumuz kitaplar, televizyon, internet ve benzeri çok yönlü etkileşimlere maruz kalınız. Belli bir yaştan sonra neye inanacağımıza, nasıl yaşayacağımıza kendimiz karar vermeye başlar, iyi veya kötü bir kimse olup çıkarız. Bazılarımız ailede ve okulda edindiği inancı aynen muhafaza edip devam ettirirken bazıları da bu inancı kaybeder. Bazıları da tam tersine bu inancını daha da sağlamlaştırır.

İslam âlimleri imanın/inancın taklidi ve tahkiki olmak üzere iki kısım olduğunu söyler. Taklidi iman, kişinin etrafındaki insanlardan delilsiz bir şekilde öğrenmiş olduğu şeylere inanmasıdır. Bu tür iman, delilsiz olduğu için bazı şüphe veya yanlış telkinlerle yok olabilir. Bu yüzden âlimler, taklidi iman sahibinin imanını kuvvetlendirecek delilleri araştırması gerektiğini söylemişlerdir. Tahkiki iman ise araştırmaya dayalı iman demektir.

İnanıyorum Çünkü

Kişi, araştırma yaparak bulduğu delillerle imanını kuvvetlendirir. Âdeta Allah'ı görüyormuş gibi bir imana sahip olabilir.

Ben de Allah'a iman, peygamberlere iman, ahirete iman gibi temel dini bilgileri, pek çok insan gibi aile ocağında aldım. Fakat zaman içinde bu bilgileri araştırarak onlar hakkında sağlam deliller buldum. Artık Allah'a, peygambere ve ahirete inanırken birileri bunu bana telkin ettiği için değil doğru oldukları, onlar hakkında kesin delillere sahip olduğum için inanıyorum.

İnancımı kuvvetlendirirken yaptığım araştırmalarda yalnızca İslam âlimleri tarafından yazılmış kitapları okumakla da yetinmedim. İncelemelerim esnasında Allah'a inanmayan insanların iki kısım olduğunu gördüm:

Birinci kısım, önyargılı insanlardır. Onlara Allah'ın varlığına dair ne kadar delil gösterilse de inanmazlar. Onlar bu delillere "Acaba bu söylenenler doğru olabilir mi?" şeklinde değil de "Bunları nasıl çürütürüm?" düşüncesiyle yaklaşırlar. Kendilerine takdim edilen delilleri ölçme, tartma, düşünme yönüne gitmezler. Bazen de delillere cevap veremediklerinde muhataplarına hücum ederler. Âdeta inanmamak için direnirler.

İkinci kısım ise inandıkları şeyin yanlış olduğunu, hakikatin farklı olduğunu gördüklerinde inançlarını sorgulayıp değiştirebilecek olgunlukta olanlardır. Örneğin, İngiliz felsefeci Antony Flew uzun bir zaman inançsız yaşamış. Fakat 2004 yılında Allah'ın varlığını kabul etmiştir. Üstelik bunu, "*Yanılmışım Tanrı Varmış*" adlı kitabıyla bütün kamuoyuna da bildirmiştir. Dolayısıyla bu tarz kişiler için "Hakikati arayan, hakikate talip, önyargılı olmayan kişiler." diyebiliriz.

Kıymetli Arkadaşım!

Bu kitapta Allah'ın varlığına dair beni ikna eden bazı delilleri, seninle paylaşmak istiyorum. Aynı zamanda Allah'ın varlığı hakkında şüphesi olan veya imanını kuvvetlendirmek isteyen ya da Allah'ın varlığını inkâr eden kimselere bu konuda faydalı olmak istiyorum. Umanım bana faydası olan deliller, başkalarına da faydalı olur.

İnanıyorum Çünkü

2. Allah'a İmanın Ne Faydası Var?

Kıymetli Kardeşim!

Günümüzdeki insanların büyük çoğunluğu kendilerini dünya hayatının gidişatına o kadar kaptırmışlar ki Allah var mı yok mu umurlarında bile değil. Onlar için Allah olsa da olmasa da önemli değildir. Önemli olan hayatı yaşamaktır hem de doyasıya.

Bu gibi kişiler şu soruya nasıl cevap verirler?

Diyelim ki bir insan gece evinde yatıp uyumuş. Fakat sabah gözünü açtığında kendini havada uçup gitmekte olan bir uçakta buluyor. Bu kişinin aklına hangi sorular gelir?

Benim aklıma şu 4 soru gelir:

Beni buraya **KİM** getirdi?

- Beni buraya getiren **NIÇİN** getirdi?
- Bu uçak **NEREYE** gidiyor?
- Bu soruların cevabını **KİMDEN** öğrenebilirim?

Kıymetli Kardeşim!

Üzerinde yaşadığımız dünya da bir uçaktan farklı değil. Sanki dünya, uçan bir daire gibidir. Bu dünya uçağında gözünü açan istisnasız her insan, şuurlu veya şuursuz olarak kendine, "Bizi buraya **KİM** getirdi? **NIÇİN** getirdi? **NEREYE** gidiyoruz? Bu soruların cevabını **KİMDEN** öğreneceğiz?" sorularını sorar. Bu dört soruyu cevaplandırmadıkça da hayatın anlamını kavrayamayız. Biz ve etrafımızdaki varlıkların ne olduklarını, neye hizmet ettiklerini, niçin var olup niçin yok olduklarını bilmemiz mümkün olmaz. Yaşanz ama niçin yaşadığımızı bilemeden, ölürüz ama niçin öldüğümüzü bilmeden.

Psikolog Jung şöyle diyor: "Kaç kez bir hastanın, 'Varlığımın anlamını ve amacını bir bilebilsem sinirsel sıkıntılardan da kurtulurdum!' diye bağırdığını duymuşumdur. Zengin ya da yoksul, evli ya da bekâr, ne durumda olursa olsun burada önem

İnanıyorum Çünkü

kazanan, yaşama bir anlam verilmiş olmasıdır.”¹ Yukarıdaki sorulara verilecek cevap, bizim hayatımızı anlamlı hâle getirecektir.

Rus yazar Tolstoy kısaca kendi hayatını anlattığı “İtiraflarım” adlı kitapta, küçükken dini bir eğitim aldığını fakat koleje gittiğinde öğretmenlerin ve eğitimin tesiriyle ateist olduğunu, sonra da her türlü günahı işlediğini anlatır. Tolstoy, “İki olay benim gözümü açmama vesile oldu.” diyor. Birinci olay, Paris’e yaptığı bir yolculukta bir mahkûmun giyotinle idam edilmesini görmesi, ikinci olay da genç yaştaki kardeşinin bir hastalıktan dolayı acı çeke çeke ölmesidir. Tolstoy kendi kendine, “Ölüm diye bir şey var. Fakat ölüm niçin var?” sorusunu sorar. Tabi bu sorular, “Hayat niçin var? Hayatın amacı nedir? Niçin yaşıyorum?” sorularını da beraberinde getirir. Allah’a inanan bir kişi için bu soruların cevabı kolay ve basittir. Fakat Allah’a inanmayan biri için bu sorulara cevap bulmak zordur. Tolstoy, “Başlangıçta bu sorular bana çocukça geldi fakat daha sonraları dünyanın en önemli sorularının bunlar olduğunu gördüm.” diyor. Ve şöyle devam ediyor: “Bu soruların cevabını bulmak için felsefeye ve bilime müracaat ettim. Onlar bana dediler ki: Bize istediğini sor. Yıldızları, hayvanları, bitkileri her şeyi sor. Fakat bunları sorma. Çünkü bu soruların cevabı yok, dediler.”

Tolstoy, bu soruların cevabını bulamadığından depresyona girdiğini, hatta kaç defa intiharı düşündüğünü fakat “İleride bunlardan kurtulurum.” düşüncesiyle kendini tuttuğunu söylüyor. Nihayet üç yıl süren bu depresyonlu dönemin ardından güçlkle Allah’a inanır ve o hâllerden kurtulur.²

Kıymetli Kardeşim!

Hakikaten, yukanda bahsi geçen sorulara felsefe ve bilim cevap bulamamıştır. Bu sorulara doyurucu cevabı ancak Allah’a imanla bulmak mümkündür. Bilhassa Kur’ân, bu sorulara aynın-

1. Carl Gustav Jung, İnsan Ruhuna Yöneliş, İstanbul, 2001, s. 37

2. Tolstoy, İtiraflarım, İstanbul, 1994.

İnanıyorum Çünkü

tılı ve en doğru cevapları vermiştir. Kur'ân'ın verdiği bu cevapları kısaca açalım.

S 1- Bizi buraya KİM getirdi?

C- Bizi bu Dünya'ya, çok önemli gayeler için kâinatın yaratıcısı olan Allah getirdi. Kur'ân; baştan sona, Allah'ın fiillerinden, isimlerinden, sıfatlarından ve zatından bahsederek "Bizi bu dünya uçağına getiren kim?" sorusunu cevaplandırır, bize Allah'ı tanıtır.

Kur'ân'ın bu esasına, **tevhid** hakikati denilir.

S 2- Allah bizi NİÇİN bu âleme getirdi? Burada ne yapacağız?

C- Allah bizi kendisini tanımamız, O'na iman ve ibadet etmemiz için bu âleme gönderdi. Kur'ân, yapacağımız ibadetlerden bahsetmekle birlikte, şahsi hayatımızı, aile hayatımızı ve diğer insanlara karşı vazifelerimizi de bize öğreterek hayatımızı nasıl düzene koyacağımızı da gösterir. Böylelikle "Bizi buraya getiren, niçin getirdi? Burada ne yapacağız?" sorularının cevabını ayrıntılı olarak öğreniriz.

Kur'ân'ın bu ikinci esasına, **ibadet ve adalet** hakikati diyoruz.

S 3- Ölen insanlar NEREYE gidiyor?

C- Kur'ân, ölen insanların yok olmayıp Allah'ın başka bir memleketi olan kabir âlemine geçtiklerini, orada bir müddet kalacaklarını, daha sonra kıyametin kopacağını ve bütün insanların tekrar diriltilerek mahşer yerinde toplanıp arkasından hesaba çekileceğini, bu hesap sonunda inanç ve ibadetlerine göre Cennet'e veya Cehennem'e gideceklerini detaylarıyla anlatır.

Kur'ân'ın bu esasına **haşır** yani öldükten sonra dirilme hakikati diyoruz.

S- Aklımızı meşgul eden bu soruların cevabını KİMDEN öğreneceğiz?

C- Kur'ân bizlere, bu soruların cevabını, başta Peygamberimiz (sav) olmak üzere, ancak peygamberlerin vereceğini bildirmektedir.

İnanıyorum Çünkü

Kur'ân'ın bu esası ise **nübüvvet** yani peygamberlik hakikatidir.

İnsanların aklına takılan sorulara Kur'ân'ın verdiği cevaplar, onun evrenselliğini de gösteren en önemli bir delildir. Zira zamanın, mekânın, milletlerin değişmesi ne bu soruları değiştirir ne de Kur'ân'ın akla uygun cevaplarını çürütebilir.

İşte bu kitapta ilk sorunun cevabı üzerinde durmak istiyorum.

3. Allah'ın Varlığını Nasıl Bilirim?

Kıymetli Kardeşim!

Allah'ı gözümüzle göremiyoruz. Fakat bazı delillerle onun varlığını anlayabilir ve ispat edebiliriz.

Diyelim ki bir dağın yakınındasın. Birden dağın arkasından dumanların yükseldiğini gördün. Bu durumda hemen orada ateşin de olduğunu bilirsin. Ateşi gözünle görmediğin hâlde, onun varlığına, görmüş gibi inanırsın. Aynı şekilde bir ev gördüğünde bir ustası, bir harf gördüğünde bir yazanı olduğunu görmüş gibi kabul edersin. "Gözümle görmezsem inanmam." demezsin. Böyle diyene de "Aklından zoru var." dersin.

Kıymetli Kardeşim!

İnanıyorum Çünkü

Allah'ı göremiyoruz fakat onun yarattığı bu kâinatı, evreni görüyoruz. Nasıl dumanlar ateşin varlığına delil oluyorsa bu kâinat da bir yaratıcının varlığına delildir. Çünkü kâinat yoktan var edilmiştir. Sonradan var olan kâinatın kendi kendini var etmesi mümkün olamayacağına göre onu bir var edenin olması gerekir. İşte biz, bu kâinatı yoktan var eden o zata, **"Allah"** diyoruz. Bu, bozulmamış bütün akılların kolaylıkla kabul edeceği bir gerçektir.

Nasıl bir evin ustası varsa yaratılmış bütün varlıkların, yani mesela bitkilerin, hayvanların, insanların da bir yaratıcısı olması gerekir. Evi yapan ustayı görmeden ustanın varlığını kabul ettiğimiz gibi bu hârikulade varlıklar da onları bilen ve yaratan zatı yani Allah'ı göstermektedir. Zaman zaman bir kısım insanlar, Allah'ı gözleriyle göremedikleri için şüpheye düştüklerini söylerler. Hâlbuki bir şeyin varlığını kabul etmek için onu gözümüzle görmemiz şart değildir. İleride bunun pek çok örneği üzerinde duracağız.

Okuma Parçası: Kaybolan Deve ve Üç Kardeş

Üç kardeş, bir miras davası için hâkime giderlerken yolda devesini kaybeden bir adama rastlamışlar. Adam **"Devemi kaybettim. Siz gördünüz mü?"** diye sormuş.

Büyük kardeş, **"Bir gözü kör müydü devenin?"** diye sormuş.

Adam sevinçle **"Evet!"** diyerek cevaplamış bu soruyu.

Ortanca kardeş, **"Ön dişlerinden biri eksik miydi?"** diye sorunca devesini kaybeden adam heyecanlanarak **"Evet, evet!"** demiş.

Küçük kardeş, **"Bir ayağı topal mıydı?"** diye sorar sormaz adam **"Evet, evet!"** diye daha bir hayretle cevabını yapıştırmış. **"O hâlde sen, deveni bizim geçtiğimiz güzergâh üzerinde arasan iyi edersin, onu bu yolda bulma ümidi var."** demişler.

İnanıyorum Çünkü

Bunun üzerine adam, "Devemi ne yaptınız? Çabuk söyleyin!" deyince "Biz devemi görmedik." demişler. "Nasıl olur, devemi iyi tanıyorsunuz da onu görmediğinizi söylüyorsunuz, kesin siz aldınız, sakladınız." diye adam suçlamalarına devam etmiş.

Sonra da "Madem itiraf etmiyorsunuz, ben de sizinle hâkime geleceğim, sizi dava edeceğim." diyerek onlarla mahkemeye girmek üzere yola düşmüş.

Mahkemeye varıp olup biteni hâkime anlatmış, kardeşlerden şikâyetçi olmuş. Hâkim, olaya çok şaşırılmış. Kardeşlere dönerek nasıl olup da deveyi hiç görmedikleri hâlde deve hakkında bu kadar çok şey biliyor olmalarını açıklamalarını istemiş.

Kardeşlerden büyük olanı, "Efendim geldiğimiz yol üzerindeki deve izlerinden anladık. Mesela ben, yolun sadece bir yakasından ot yemiş olmasından tek gözünün kör olabileceğini düşündüm. Çünkü iki tarafta da çok güzel otlar olduğu halde sadece bir tarafın otları yenmişti" demiş.

Ortanca kardeş ise "Devenin ısırdığı yaprakların bazılarını gördüm. Yapraklardaki diş izlerinden ön dişlerinden birinin ek-sik olduğunu anladım." demiş.

Küçük kardeş ise yürüdükleri yolun bir kısmının çamurtuk olduğunu, çamur üzerinde bir devenin ayak izlerini gördüklerini, izlerden üç ayak izinin tam olduğu halde birinin sılık olduğunu, bundan dolayı da devenin bir bacağının topal olduğunu düşündüğünü söylemiş. Ve eklemiş, "Biz deveyi görmedik."

Hâkim, kardeşleri dinledikten sonra deveyi görmediklerine hükmetmiş ve onları serbest bırakmış.

Kıssadan hisse: Değerli Kardeşim, bu üç kardeş, gözleriyle görmedikleri deve hakkında akıl yürüterek nasıl böyle bir bilgiye ulaşırlarsa sen de aklını kullanarak Allah hakkında daha zengin bilgilere ulaşabilirsin.

İnanıyorum Çünkü

Okuma Parçası: Saatteki Düzen³

William Paley'in (ö. 1805), Allah'ın varlığını ispat için verdiği saat örneği meşhurdur. Paley şöyle diyor: Bir arazide yürüdüğümüzü düşünelim. Arazide yürürken ayağımıza bir taş değerse biz bu taşın tesadüfen orada bulunduğunu söyleyebiliriz. Ancak ayağımıza çarpan şey bir taş değil de işleyen bir saatse bu durumda biz, onun tesadüfen orada bulunduğunu -taş örneğinde olduğu gibi- rahatlıkla söyleyemeyiz. Saati yapan kişiyi görmemiş olmamız, saatin nasıl yapıldığını bilemeyişimiz de sonucu değiştirmez. Çünkü saati ayrıntılı incelediğimiz zaman, birbirine bağlı pek çok parçasının olduğunu ve her bir parçanın saatin işleyişi için gerekli olduğunu görürüz. Sonuçta düzenli işleyen bu aletin mutlaka biri tarafından belli bir gaye için yapıldığını aklen kabul ederiz.

Saatte gördüğümüz düzen doğada da çokça karşımıza çıkar. Çevremizdeki canlıların yapısı da aynen saatte olduğu gibi bizi bir yaratıcıya götürecektir. Bu yaratıcı da her şeyi tasarlayan Tanrı'dır.

Paley, saat benzetmesinde, karmaşık sistemlerin kendi başına var olamayacağını ortaya koymaya çalışmaktadır. Taşla karşılaştırdığımız zaman saat, karmaşık bir sistem olarak karşımıza çıkar. Saat o kadar karmaşıktır ki her bir parçası özenle oluşturulmuştur. Saatin camından tutun da çarkların yapıldığı malzemelerin seçimindeki ayrıntılar bile bizi onu tasarmlayan bir varlığın olduğuna yönelik ikna etmeye yeterli gözükmektedir. Biz her ne kadar saatteki birçok ustalığı anlayamıyor olsak da bu onun ustasının olmadığı anlamına gelmez. Aynı şekilde evrene baktığımız zaman da birçok karmaşık sistemle karşılaşmaktayız ve aynı saatte olduğu gibi tek bir sistemin tek

3. Ali Küçükyavuz, Kötülük Problemi ve Modern Dönem Tasarım Delili, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya-2019, s. 56.

İnanıyorum Çünkü

bir ayrıntısındaki aksama bile bu evreni yok edecek güçte etki edecektir. Yalnız evrendeki düzenin saatten daha da kararlı olduğunu gözlemlemekteyiz.

Paley, kâinattaki düzeni açıklamak için bütün parçaları bir-biriyle uyumlu olarak çalışan gözün yapısını örnek verir. Bir yaratıcı olmadan gözün yapısını açıklamak mümkün değildir. Bu yaratıcı Tanrı'dır. Paley bir gözü teleskopla karşılaştırmamızı ister. Teleskopu incelersek onun göze yardımcı olmak için yapılmış olduğunu görürüz. Aynı durum gözün de görmek için yapılmış olması hususunda görülür. Her ikisi de aynı ilkelere dayalı olarak yapılmıştır. Bu ilkeler, optiğin ışığın iletimi ve kırılmasına dayalı ilkeleridir.

İşte saatteki ve evrendeki bu benzerlikten yola çıkarak varlıkları yaratan bir Tanrı fikrine ulaşabiliriz.

4. Bir Fikri Reddetmek Aynı, Çürütmek Ayrındır.

Sokrat'tan bugüne kadar birçok filozof, âlim ve düşünür tarafından Allah'ın varlığına dair çeşitli deliller ortaya konulmuştur. İnanmayanlar, Allah'ın varlığına dair ortaya konulan delilleri çürütememişler, bunun yerine tenkit etmiş veya sadece reddetmişlerdir. Bu da bazıları tarafından o delillerin çürütüldüğü şeklinde algılanmıştır. Hâlbuki bir fikri yalnızca tenkit veya reddetmek, o delili hiçbir zaman çürütmek manasına gelmez.

Bir gün bir lise talebesi bana, "Benim ateist arkadaşlarım var. Onlara Allah'ın varlığını nasıl ispat ederim?" diye sordu. Ben de "Çok kolay; onlara bir ev ustasız, bir harf kâtipsiz, bir köy muhtarsız olmaz." de, dedim.

Ben böyle söyleyince delikanlı "Bunu söyledim. Kabul etmediler. Bu ne biçim şey, çok basit dediler." dedi.

Ben de ona "Doğru, bu söylediklerimiz gerçekten basit." dedim. "Fakat Kıymetli Kardeşim! Bu sözler basit olmakla beraber, mantıklıdır. Tartışmada bir iddiayı ispat etmek için ortaya konulan delillerin basit olmasına değil, mantıklı olmasına bakılır.

İnanıyorum Çünkü

Tartışmada muhatap "Basit olduğu için bu sözü kabul etmem" diyemez. Kabul etmiyorsa delillerle bunu çürütmesi lazım gelir. Sen arkadaşlarına "Evet, bu delil basittir fakat mantıklıdır. Bunu kabul etmiyorsanız buyurun, çürütün." demelisin, dedim.

Burada bazıları "Benim ortaya koyduğum delilleri, karşımdakiler inkâr ediyor ve kabul etmiyorlarsa demek ki benim delillerim sağlam değil." şeklinde bir hataya düşmektedirler. Hâlbuki bir delili kabul etmemek ayrıdır, çürütmek ayrıdır. Örneğin binsi tarihte Sultan Alpaslan diye birinin yaşadığını inkâr etse ve biz ona tarihi delillen gösterdiğimiz hâlde kabul etmese bu bizim delilimizin çürüklüğünü değil muhatapın delili kabul etmez, delilden anlamaz olduğunu gösterir.

Unutmayalım ki biz muhatabımıza delil sunmakla mükellefiz, ikna etmekle mükellef değiliz. Bir insanın ikna olması için aklını çalıştırması, doğruya talip olması gerekir fakat bu yeterli değildir. İnsanda bir de duygular vardır. Bazen muhatapın akli, bir fikri kabul eder fakat duyguları baskın gelirse bile o fikri reddeder. Bu psikolojik durumu vicdanen kendisi de bilir. Örneğin insanlar, sigaranın zararlı olduğunu bilirler. Buna rağmen sigara içenler vardır. Bunu insanlar içinde en iyi bilen de doktorlardır. Hatta hastalarına sigaranın zararını anlatıp sigarayı yasaklayabilirler. Fakat sigara içen doktorların varlığı da bir gerçektir. Duyguları baskın geldiği için aklen yanlış olduğunu bildiği hâlde sigara içmeye devam ederler. İşte bunun gibi bazı insanlara, Allah'ın varlığını 40 değil 400 delille de ispat etseniz yine inanmayanlar çıkabilir. Bu, bizim konuyu anlatamayışımızdan, ispat edemediğimizden kaynaklanmaz.

Tarihte pek çok peygamber gelmiş hem mucize göstermişler hem de kuvvetli akli deliller sunmuşlardır. Fakat bazı insanlar bunlara rağmen inkârda ısrar etmişlerdir. Nitekim Kur'ân'da onlar hakkında şöyle buyrulur:

İnanıyorum Çünkü

Onlar bütün delilleri görseler yine de inanmazlar, doğru yolu görseler yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu görseler hemen onu yol edinirler.⁴

"Göklerde ve yerde (Allah'ın varlığına ve birliğine dair) neler var, bir bakın, de. İnanmayacak bir millete deliller ve uyarmlar fayda vermez."⁵

Eğer bir kimseye delilleri sunduğumuz hâlde o reddediyor fakat iddiasını delille ortaya koyamıyor, üstelik bir de "Beni ikna edemedin." diyorsa bizim diyeceğimiz, "Ben sana diyeceğimi dedim. Bundan sonraki kısım benim değil senin problemin. Sen bunu kendi iç âleminde halletmelisin." olmalıdır.

5. Maymun Deneyi

Allah'ı inkâr eden bir kısım insanlar, dünyanın tesadüfen meydana geldiğini iddia ediyorlar ve "Bir maymun rastgele bilgisayar tuşlarına basarak, tesadüfen Shakespeare'in edebî eserleri gibi bir şaheseri yazabilir." diyorlardı. Bilim insanları, bu iddianın doğru olup olmadığını test etmek için İngiliz Ulusal Sanat Konseyi'nde altı maymunun olduğu bir kafese bilgisayar koydular. Bir ay boyunca maymunlar bilgisayar tuşlarına rastgele vurdu. Bir ay sonra maymunların rastgele yazdığı elli sayfa çıkarıldı. Yazılar kontrol edildi. Elli sayfa içinde anlamlı tek bir kelime bile yoktu. İngilizcede "I" tek bir harftir ve "Ben" anlamına gelir. Fakat bu harften önce ve sonra boşluk varsa harf, o zaman bir anlama gelmektedir. Maymunların elli sayfalık yazılarında bu bile yoktu.⁶

Elli sayfalık yazıda tesadüfen bir kelime bile olmazsa bir kitap gibi düzenli, intizamlı, anlamlı olan bitkiler, hayvanlar nasıl tesadüfen meydana gelebilir?

4. A'raf, 146.

5. Yunus, 101.

6.. Antony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, Çev. Hasan Kaya, Zeynep Ertan, İstanbul, 2008, s. 80.

İnanıyorum Çünkü

Bir harf kâtipsiz olmaz. Hadi diyelim ki oldu. Bir kelime kâtipsiz olur mu? Hadi diyelim ki bu da oldu. Peki, bir cümle veya bir kitap kâtipsiz olur mu? Carl Sagan, "Basit bir hücrenin bilgi muhtevasının, Britannica Ansiklopedisinin yüz milyon sayfasına eş değer bir bilgi ihtiva ettiği tahmin edilmektedir."⁷ der. Yani hücre aslında bir kitap değil içinde milyonlarca kitabın olduğu bir kütüphane gibidir. Tesadüfen bir harf bile meydana gelmezken milyonlarca kitap nasıl meydana gelebilir?

Bir evrimci olan Prof. Ali Demirsoy şöyle diyor: "Özünde bir sitokrom-c'nin [hücredeki bir molekülün] dizilimini oluşturmak için olasılık sıfır denecek kadar azdır. Yani canlılık eğer belirli bir dizilimi gerektiriyorsa bu tüm evrende bir defa oluşacak kadar az olasılığa sahiptir denebilir. Ya da oluşumunda bizim tanımlayamayacağımız doğaüstü güçler görev yapmıştır. Bu sonuncusunu kabul etmek bilimsel amaca uygun değildir. O zaman birinci varsayımı irdelemek gerekir."⁸

Bilimsel araştırmalarda objektif olmak önemli bir kriterdir. Bilimin doğaüstü gücü kabul etmemek gibi bir kriteri yoktur. Ali Demirsoy, ateist bir bilim anlayışını kabul ettiği için Allah'ı kabul edeceğime imkânsız olan bir şeyi kabul ederim, demek istemektedir. Bu ise bir önyargı ve şartlanmışlıktır. Hâlbuki bilimde önyargı ve şartlanmışlık kabul edilemez.

Einstein şöyle diyor:

Ben ateist değilim. Aslında biz çok sayıda farklı dilde yazılmış yüzlerce kitapla dolu bir kütüphaneye giren küçük bir çocuğa benziyoruz. **Çocuk, bu kitapları mutlaka birisinin yazmış olduğunu biliyordur** ama bu kitapların nasıl yazıldığını bilmez. Bu kitapların yazıldığı dilleri anlamaz. Çocukta kitapların gizem-

7. Selahattin Çelik-Hüseyin Kılıç, Evrim Teorisinin Çıkmazları, (I. Uluslararası Bilimler Işığında Yaratılış Kongresi), Şanlıurfa, 2018, s. 767. Britannica Ansiklopedisi yaklaşık 33000 sayfadır. Sagan'ın verdiği sayı yaklaşık 3000 Britannica Ansiklopedisi yapıyor.

8. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s. 61.

İnanıyorum Çünkü

li bir düzene göre yerleştirildiğine dair belli belirsiz bir kuşku uyanır ama bu gizemin ne olduğunu bilemez. **Bence en akıllı insanın bile kafasındaki Tanrı düşüncesi bu çocuğun hâline benzemektedir.** Kâinatın, muazzam bir düzen ve belirli kurallar çerçevesinde işlediğini görür ama bu kuralları pek anlamayız. Belirli sınırları olan aklımız, takımyıldızlarını hareket ettiren gizemli gücü kavramaktadır.⁹

6. Allah'ın Yokluğu İspat Edilemez

Eğer bir mal veya arsa hakkında birisi ile mahkemelik oluyorsanız mahkemede haklı olduğunuzu delillerle ortaya koymanız gerekir. Eğer mahkemede siz davanızı ispat edemiyor, karşı taraf davasını ispat ediyorsa hâkim karşı tarafı haklı bulacak ve onun lehinde, sizin aleyhinizde karar verecektir. "Ben ispat edemiyorum fakat ben haklıyım." demeniz hiçbir şeyi değiştiremeyecektir.

Allah'ın varlığı meselesi de öyledir. Allah'a inananlar, Allah'ın varlığına dair sayısız deliller ortaya koymuşlardır. Fakat Allah'ı inkâr edenler, Allah'ın yokluğuna dair bir tane bile delil ortaya koyamamıştır. Onlar yalnızca Allah'ın varlığına dair ortaya konulan delilleri çürütmeye çalışmışlardır. Fakat başaramamışlardır. Başarmaları mümkün de değildir. Bu konuda söyledikleri "Görmüyorum, öyleyse yoktur." sözü ise zaten bir ispat değildir.

Allah'a inananların binler delil ortaya koyduğuna, inanmayanların ise herhangi bir delil ortaya koyamadığına göre akıllı olan bir kimsenin Allah'ın varlığını kabul etmesi gerekmez mi?

Bir arkadaşımız bir hatırasını şöyle anlatıyor:

Özel ders verdiğim bazı öğrenciler, sınıflarında bir öğrencinin "Ben Allah'a inanmıyorum," diyerek sınıfın huzurunu bozduğunu söylediler. Bunun üzerine delikanlıyı davet ettik, o da

9. Antony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 98.

İnanıyorum Çünkü

sağ olsun bizi kırmayıp yanımıza geldi. Aynı şeyleri anlattı ve "Ben Allah'a inanmıyorum." dedi.

Ben de "Senin soracağın tüm sorulara cevap vermeye hazırım." dedim. "Fakat önce ben sana bir soru sormak istiyorum. Sen bana Allah'ın var olmadığını ispat edebilir misin?"

Delikanlı böyle bir şeyi hiç beklemiyordu. Bir müddet düşündü. O zamana kadar bunu hiç düşünmediği belliydi. Niha yet, "Yok olan şey ispat edilir mi?" dedi.

Ben de "Allah yok diyen sensin. Bu iddianı ispat etmen gerekmez mi?" dedim.

Delikanlı şaşırdı, bir şey diyemedi.

Sonra ben ona şöyle dedim: "Bir uçak motoru düşün! Yüzlerce vidalar, dişliler vs. kısacası harika bir sistem. Uçağın kanadı, belli birkaç derecelik açıda dönmezse inme, kalkma, dönme olayı gerçekleşmez. Uçak, her şeyi ile harika bir sisteme sahiptir, öyle değil mi? Evet. Peki, bu sistem ustasız kendi kendine olabilir mi?" dedim.

Delikanlı "Hayır, kesinlikle ustasız olamaz." dedi.

"Peki." dedim. "Bir kuş düşün! Aerodinamik yapısıyla, kanat yapısıyla, gaga yapısıyla tamamen uçmaya yönelik bir sistem. Bu kuşun bir mühendis kadar ne hesaplama yeteneği ne bir usta kadar yapma yeteneği ne de uçmak için bir bilgisi olmadığı hâlde, bu kuşun bu sistemi ustasız, mühendissiz olabilir mi?" dedim. Delikanlı sustu, bir şey diyemedi.

Okuma Parçası: Nasıl Olur da!

Mevlâna şöyle diyor:

Bilen duyan gönül, nasıl olur da dönen şeyi bir döndüren var, bunu bilmez?

Nasıl olur da geceyle gündüz, kendi kendine nasıl gelir, nasıl gider demezsin?

İnanıyorum Çünkü

A! Aşağılık kişi, aklın aldığı şeylerin etrafında döner dolaşırın ha...

Bir de gel şu akılsızlığını gör!

Evi bir yapanın olması mı daha akla uygundur yoksa yapıcısı olmayan kendi kendine yapılmış bir ev mi, a! akli kıt?

Yazıyı bir yazanın olması mı daha akla uyar yoksa olmaması mı ey oğul?

"Cim" harfine benzeyen kulak, "ayn"a benzeyen göz, "mim"e benzeyen ağız, nasıl olur da yazan olmadan yazılır, meydana gelir, a! kınanmaya değer adam?

Etrafı aydınlatan bir mum, yakmayan oldukça mı bulunur yoksa bilen bir yakıcı olunca mı?

Güzel bir sanat kör ve çolak bir adamın elinden mi çıkar yoksa her tarafı bütün bir gözlünün elinden mi?¹⁰

7. İman İki Çeşittir

Kıymetli Kardeşim!

Her ilçede orayı idare eden bir kaymakam, her ilde de bir vali vardır. Sokaktan herhangi bir şahsı çevirip "Yaşadığı ilin bir valisi var mı?" diye sorsan sana elbette "Var." diyecektir. Fakat "Valinin adı ne?" diye sorsan bilemeyenler çıkacaktır. Adını bilse bile "Kaç yaşında, nereli, kaç çocuğu var, hangi okuldan mezun olmuş?" gibi soruları çoğu kimse cevaplayamaz.

Bir şahıs düşünelim. Bulunduğumuz ilin valisi hakkında araştırma yapıyor olsun. Bu araştırmacının vali ile hiç görüşmediğini fakat valinin eşi, çocukları, annesi, babası, koruması, şoförü, şehrin ileri gelenleriyle, esnafla, velhasıl valiyle ilişkisi olan herkesle görüştüğünü, onlara valiyi, valinin özelliklerini, her şeyini sorduğunu, araştırma sonunda valiyle ilgili 500 sayfalık bir kitap yazdığını farz edelim.

10. Mevlana, Mesnevi, c. 4,

İnanıyorum Çünkü

Elbette yalnızca valinin ismini bilenle, vali hakkında araştırma yapan birinin vali hakkındaki bilgileri çok farklı olacaktır. Vali hakkında araştırma yapan kişi, onu görmese bile valiyi en iyi tanıyan kimse olacaktır.

Kıymetli Kardeşim!

İnsanların Allah'ı tanıması ve ona iman etmesi de bu örnekten farklı değildir. Bazıları, "Bu kâinatı yaratan bir Allah var." der. Fakat Allah'ın isimlerini, sıfatlarını, kudretini, azametini yani yüceliğini, bilemez.

Bazıları ise Allah'ı, yarattığı eserlerinden yani göklerden, yıldızlardan, atmosferden, denizlerden, karalardan, bitkilerden, hayvanlardan, insanlardan sorarak öğrenir. Bu insanların Allah'a inanmaları âdeta Allah'ı görüyormuş gibi kuvvetli bir imandır. Aslında Allah'ın bizden istediği iman da işte böyle bir imandır.

Allah'ı tanımak için ille de onu görmek zorunda değiliz. Allah'ın yarattığı varlıklara, kâinattaki icraatlarına bakmamız onu tanımamız için yeterlidir.

8. Varlıkların Dili "Lisan-ı Hâl"

Kıymetli Kardeşim!

İnsanlarla iki şekilde iletişim kurarz: sözlü iletişim ve sözsüz iletişim.

Sözlü iletişimde düşünce ve duygularımızı karşımızdaki insanlara konuşarak veya yazarak aktarırız. Onlara mesajlarımızı doğrudan iletiriz.

Sözsüz iletişimde ise beden dili ile, diğer insanlarla konuşmadan hâllerimizle, durumumuzla mesaj göndeririz. Örneğin bir insanın yüzüne bakarak onun mutlu olduğunu, üzgün olduğunu, öfkeli olduğunu, yorgun olduğunu vs. anlamamız mümkündür. Muhatabımız bize "mutluyum" veya "öfkeliyim" demese de içinde olduğu hâliyle, durumuyla bize bir mesaj gönderir, biz de onun bu mesajlarından birtakım anlamlar çıkarırız.

İnanıyorum Çünkü

Sözsüz iletişim yalnızca insanların beden diliyle sınırlı da değildir. Örneğin yollardaki trafik işaretleri veya önümüzdeki arabanın sağa veya sola sinyal vermesi de bize bir mesajdır ve bir tür iletişimdir. Kısaca insanlar birbirleriyle hem sözlü hem de sözsüz iletişimle mesaj göndermektedir.

Kıymetli Kardeşim!

İslam âlimleri sözlü iletişime *"lisan-ı kâl"*, sözsüz iletişime de *"lisan-ı hâl"* demişlerdir. Üstelik onlar lisan-ı hâli yalnızca insanla sınırlandırmamış, bütün varlıkların lisan-ı hâlleriyle konuştuklarını, bizlere bir takım mesajlar gönderdiklerini söylemişlerdir. Nitekim Kur'ân'da *"Yedi gök, dünya ve bunlarda bulunan her şey Allah'ı tesbih eder. O'nu hamd (övgü) ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ne var ki siz, onların tesbihini anlamazsınız."*¹¹ ayeti bunu göstermektedir.

Bütün varlıklar konuşurlar. Yani lisan-ı hâlleriyle bize mesaj gönderirler. Örneğin saat bizimle konuşur, vakti söyler. Terazî bizimle konuşur, üzerine koyduğumuz şeylerin ağırlığını bildirir. Bunların bu konuşmalarını anlar ve ona göre tepki veririz.

Örneğin, yabancı biriyle konuşacaksak ya karşı tarafın Türkçe bilmesi veya bizim onun dilini bilmemiz gerekir. Veya tercümana ihtiyaç vardır. Dilini bilemediğimiz bir insanla konuşarak anlaşmamız mümkün değildir. Kâinattaki her varlığın da kendine mahsus bir dili vardır ve bizimle konuşur. İşte, eğer kâinatın bu dilini bilebilirsek kâinatın bize anlattığı şeyleri de anlayabilir, öğrenebiliriz.

İman nuruyla etrafa bakanlar, varlıkların lisan-ı hâlleriyle gönderdikleri mesajları anlarlar ve bu onların irfanını artırır. Lisan-ı hâli çözenler, varlıkların dilini anlamaya başlarlar. Böylelikle kâinatın sırlarına ulaşmış olurlar. Fakat her şeyi maddeci nazarla bakan insanlar, lisan-ı hâli bilmez ve anlamazlar. Onlar için diğer varlıklar sağır ve dilsizdir.

11. İsra Suresi, 44.

İnanıyorum Çünkü

9. Kâinat Kitabının Verdiği Mesaj

Kıymetli Kardeşim!

Sembol, "Kendisinden başka bir şeyi gösteren şey." diye tanımlanır. Örneğin bayraklar ülkelerin sembolleridir. Yazı da bir semboldür. Yazılan yazılar, kendilerine değil kendilerinden başka bir şeye işaret ederler. Örneğin "ağaç" yazdığımız zaman, bu yazı kendisinden başka, dış âlemde bir varlığa işaret eder.

Kur'ân'ın nazarında bütün varlıklar, tıpkı "ağaç" yazısında olduğu gibi, birer semboldürler. Onlar kendilerinden başka bir şeyi, Allah'ın varlığını, birliğini, azametini gösterirler. Örneğin elmaya yalnızca yenilen bir meyve olarak değil de yazı gibi bir sembol olarak baktığımızda onun sayesinde farklı şeyleri anlayabiliriz. Elma; şekliyle, kokusuyla, rengiyle, tadıyla Allah'ın bir sanat harikasıdır.

Elma, şekil ve rengiyle Allah'ın *Musavvir* yani suretlendiren, şekillendiren ismini gösterir. Kokusu ve tadıyla *Müzeyyin* yani süsleyen ismini, nimet olma yönünden *Mün'im* ismini gösterir. Elmanın çekirdeğinde, elma ağacının bütün özellikleri muhafaza edilir. Onu ektiğinizde yeniden bir elma ağacı elde edebilirsiniz. Bu da Allah'ın koruyan, muhafaza eden manasındaki *Hafız* ismini gösterir. Yani elma, yenilen hoş bir meyve olmanın yanında, bize Allah'ı tanıttıran bir sembol olma özelliği de taşımaktadır. Tabi ki bu yalnızca elmaya has bir özellik değildir.

İnanıyorum Çünkü

Bütün varlıklar birer semboldürler. Onlar bizimle sessizce konuşurlar

Kur'ân'da varlıkların Allah'ı tanıttırdığını ifade eden pek çok ayet vardır. Örneğin şöyle buyrulur:

*"Gece, gündüz, Güneş, Ay, Allah'ın varlığının delillerindendir."*¹²

*"Geceyi, gündüzü, Güneş'i, Ay'ı sizin istifadenize sunmuştur. Yıldızlar da O'nun buyruğuna boyun eğmiştir. Bunlarda, akleden kimseler için deliller vardır."*¹³

Bütün varlıklar hâl dilleriyle kendilerini yaratan Allahtan bahsederler. Kâinat âdeta Allah'ın kudret kalemiyle yazılmış bir kitap gibidir. Madde âleminin ötesine geçenler yani madde âlemini bir tür yazı olarak görüp ifade ettiği manaları kavrayanlar, yavaş yavaş bu kitabın sırlarını çözmeye başlarlar.

Bir önceki başlıkta, bir şehre gelen ve o şehrin valisi hakkında insanlarla konuşarak, sorular sorarak bir kitap hazırlayan kimseyi örnek vermiştik. İşte biz de kâinat memleketine gelen misafirler olarak varlıkların konuşma dilini yani lisan-ı hâlini çözer ve varlıkların ne demek istediklerini anlarsak onlardan Allah hakkında bilgi alıp Allah'ı daha iyi tanıyabiliriz.

Evet, kâinat; Allah'ın kudret kalemiyle yazılmış ve onun isim ve sıfatlarından bahseden bir kitaptır. Bu kitabı ancak kâinatın dilini yani "lisan-ı hâli" bilenler okuyabilirler. Lisan-ı hâli okumak için kâinata imanlı bir bakış, biraz dikkat, bir parça farkındalık ve onun hakkında biraz düşünmek yeterlidir. Böylelikle kâinatın verdiği mesajı alıp Allah'ın isim ve sıfatlarını öğrenerek Allah'ı tanıyabilirler.

Meselâ; bahar mevsiminde ortaya çıkan bütün çiçekler, yeni doğan bütün hayvanlar ve insanlar, Allah'ın "hayat veren" manasına gelen "*Muhyi*" ismini gösterirler.

12. Fussilet, /37

13. Nahl/12

İnanıyorum Çünkü

Ölen bütün varlıklar da "öldüren" manasına gelen "**Mümit**" ismini gösterir

Her nimet "nimet veren" manasına gelen "**Mün'im**", her rızık da onun "**Rezzak**" ismini gösterir. Bütün şekil ve suretler "Musavvir", bütün süsler ve güzellikler güzelleştiren, süsleyen manasına gelen "**Mücemmil, Müzeyyin**" isimlerini gösterirler.

İman nuruyla etrafa bakanlar varlıkların lisan-ı hâllenyle gönderdikleri mesajları anlarlar ve bu onların irfanını artırır. Yunus Emre meşhur bir şiirinde şöyle diyor:

Sordum sanı çiçeğe "Annen, baban var mıdır?"

Çiçek dedi "Derviş baba! Annem, babam topraktır."

Sordum sanı çiçeğe, "Evlât, kardeş var mıdır?"

Çiçek dedi "Derviş baba! Evlât, kardeş yapraktır."

Demek ki Yunus Emre sanı çiçeğin dilini çözmüş ve onunla konuşmuş.

Okuma Parçası: Edebiyatçılar ve Âlem

Bazı filozoflar ve edebiyatçılar, Allah'ın, yaratmış olduğu varlıklar aracılığıyla bizimle konuştuğunu söylemişlerdir. Örneğin, Alman filozofu Karl Jaspers (ö. 1969) şöyle diyor: "Bu kuşatıcı varlık (Allah) daima bizimle konuşur ama doğrudan değil, o bizimle tabiat varlıkları aracılığıyla konuşur. Bu varlıklar basit, gözle görülen eşyadan ibaret değildir. Bunlar birtakım semboller, işaretlerdir ki bunlar vasıtasıyla her şeyi kuşatan (Allah) bizimle konuşur. Bu merhalede eşya bir takım "şifreler", şifre ile yazılmış şeylerdir. Başka deyişle dünya, büyük bir sembol kitabıdır. Bir kitap ki onu varlık âleminin ötesine geçenler okuyabilirler."¹⁴

Sembolizmi savunan edebiyatçılara göre "Tabiatta her varlığın bir manası, arka plânında gizlediği bir fikir, bir mesaj vardır. Dış dünyanın varlıkları, görüntüleri bu fikrin örtülerinden, "göz alıcı elbiselerinden" başka bir şey değildir. Gerçek, bu dış

14 Toshihiko Izutsu, Kur'an'da Allah ve İnsan, Çeviri, İstanbul, s. 127

İnanıyorum Çünkü

görüntünün arkasında saklıdır. Sembolist şair bu gizli gerçeği yakalayabilmeli, duyumsatabilmelidir. Şiir, varlığın dış görünüşlerinin gizli anlamını ifade etmelidir. Kâinattaki varlıkların maddi görüntülerinin yanı sıra, bir de manevî yapısı vardır. İnsanla objeler arasında da benzerlik ve ilişkiler söz konusudur.”¹⁵

Mutasavvıflar bu konuyu çok daha açık bir şekilde izah etmişlerdir. Onlar, kâinatı ve varlıkları bir aynaya benzetmişler, bu varlık aynasında Allah'ın isim ve sıfatlarının tecelli edip yansıdığını söylemişlerdir. Örnek olarak bir mutasavvıf şairimiz şöyle der:

Aynadır bu âlem her şey Hak ile kâim,

Mir'at-ı Muhammed'den Allah görünür dâim.

(Kâinattaki her şey Hak olan Allah'ın varlığı ile devam eder. Bütün her şey Allah'ın isim ve sıfatlarını gösteren bir ayna gibidir. Bu aynaların en büyüğü de Hz. Muhammed (sav)'dır ki O, her hâliyle, devamlı Allah'ı tanıtır.)

10. Önümüzdeki Define

Kıymetli Kardeşim!

Gönül zenginliği Allah'ı tanımakla elde edilen bir zenginliktir. Bu konuda şöyle bir rivayet vardır: Dâvûd (as) bir gün Cenâb-ı Hakka, "Ya Rab! Bu varlıkları niçin yarattın?" diye sormuş. Cenâb-ı Hak da ona cevaben, "*Ey Dâvûd! Ben gizli bir hazineydim. Bilinmek ve tanınmak için bu varlıkları yarattım.*" buyurmuştur.

Bu rivayete göre gizli bir hazine olan Allah'ı bulmak, yani O'nu tanımak, zengin olmak demektir. Tabi ki bu zenginlik, maddi değil manevi zenginliktir. Önce Mevlana'nın bir kıssasını anlatalım:

Fakir biri, rüyasında bir adam görür. Adam ona, "Ey ömrü yoksulluklar içinde geçmiş olan! Kalk, komşun olan kâğıtçının dükkânında; şu şekilde, şu renkte bir kâğıt var, onu bul! O bir define kâğıdıdır." der.

15. M. Fatih Andı, a.g.e., 3/376

İnanıyorum Çünkü

Fakir uyanınca doğru kâğıtçının dükkânına gider. Aradığı kâğıdı orada bulur ve okumaya başlar. Kâğıtta şunlar yazılıdır: "Şehrin dışındaki filanca türbeye git. Türbeye arkanı dön, yüzünü kıbleye çevir, sonra yaya bir ok koy ve at! Okun düştüğü yeri kaz! İşte orada seni bir hazine bekliyor."

Fakir, hemen türbeye koşar, bir yay bulur ve oku koyar. Bütün gücü ile çeker yayı ve oku fırlatır. Okun düştüğü yere koşar ve hemen kazmaya başlar sevinerek. Kazar, kazar. Nafile, bir şeycikler yok. Define orada değildir. Böylece her gün ok atmaya, düştüğü yeri kazmaya başlar. Yok, bir türlü bulamaz. Lakin ümidini de hiç kaybetmez. Kazmaya devam eder. O kadar çalışır ki kolunda kuvvet, kazma-kürekte ağız kalmaz.

Çok geçmeden şehirde bir dedikodu yayılır. Fırsatçılar durumu hükümdara haber verir. "Filan yoksul bir define kâğıdı bulmuş, her tarafı kazıp duruyor." derler. Askerler, fakiri yakalayıp padişahın huzuruna getirirler.

"Bre densiz! Benim memleketimde, benden gizli hazine ararmışsın, doğru mudur?" diye gürler padişah.

Fakir durumun vahametini fark eder. Yalan söylerse hükümdann, derisini bile yüzdüreceğini düşünür. Hiçbir detayı gizlemeden, rüyasından başlayarak tüm olan biteni bir bir anlatır. Defineyi tarif eden kâğıdı da hükümdann önüne koyar.

"Haddi hesabı olmayan zahmetlere girdim. Defineden bir habbe bile bulamadım. Yorgunluğum, açlığım, uykusuzluğum da yanıma kaldı. Ey kaleler fethetmiş hükümdanım belki senin bahtın açıktır da sen bulursun defineyi." der.

Hükümdar da uzun müddet ok atıp kazdınır durur. Nerede sert bir yay duysa hemen getirtip onunla dener. Lakin nafile. Eziyetten, dertten, sıkıntıdan başka bir şey elde edemez. Her taraf kazılarak kuyularla dolar. Günün birinde hükümdar fakiri çağırır. Define kâğıdını önüne atıp:

İnanıyorum Çünkü

"Bu, işi olanın yapacağı bir şey değil. Senin işin yok. Bu iş sana daha layık! Bulursan ne âlâ, helal hoş olsun, bulamazsan kazar, durursun." der.

Kâğıdı alan fakir, kazmayı küreği omuzlayıp sevdalandığı şeye adamakıllı sanılır. Bulduğu her sert yayı alarak denemeler yapar; kazar, durur. Günler günleri, aylar ayları kovalar. Fakir sandığı işi bırakmaz ama sonuç da yoktur. Nihayet gözler durgun, beden yorgun ve umudu tamamen tükenmekte iken: "Neden Allah'tan yardım istemiyorum ki?" der. "O isteyin vereyim, duâ edin kabul edeyim, demiyor mu?" diye düşünür. Sonra ellerini açarak "Ya Rabbi! Ya Rabbi!" diye uzun, uzun duâlar eder. Duâları geceler boyu, günlerce sürer. Sonunda Allah duâsını kabul eder ve gönlüne şunu ilham eder:

"Ey zavallı! Sana yaya bir ok koy ve at dendi. Yayı sonuna kadar çek, diyen oldu mu?"

Birden adamın aklı başına gelir. Öyle ya, yaya ok koy ve at deniliyordu ama yayı sonuna kadar çek, denmiyordu. Yaya oku koyar ve bırakır. Ok önüne düşer. Kazar. Define oradadır.

Hız. Mevlâna, insan aklını yaya, fikri ise oka benzetiyor. İnsan aklına bir ok yani bir fikir koyuyor ve atıyor. Yani Allah'ı değil de fani varlıkları düşünüyor. Fikri ne kadar dünyevi ise Allah'tan o kadar uzak düşüyor. Şöyle diyor Mevlâna, "Sen ok gibi düşüncelerini uzaklara atıyorsun. Av yakında, sen uzağa düşmüşsün. Kim daha uzağa ok atarsa daha uzaktır. Sen okçuluğunu perde yaptın kendine, hâlbuki istediğin koynunda idi."

Hazine uzakta değil. Bize çok yakın. Fakat insan fikir okunu hep uzağa atmakta ve hazineden uzak düşmektedir. Hâlbuki biraz gayret etsek O'nu bulabiliriz. Bu da bizim için dünyanın en büyük buluşu olur. Onu bulan, her şeyi bulur. O'nu kaybeden her şeyi kaybeder. Kur'ân'da *"Biz insana şahdamarından daha yakınız."*¹⁶ buyrulur.

Gel, beraber ilerdeki sayfaları okuyarak hazineyi bulmaya çalışalım.

İkinci Bölüm

KÂİNATTAKİ HASSAS AYARLAR

1. GÖKYÜZÜNDEKİ DELİLLER

a. Kâinatın Yaratılışı¹⁷

Kıymetli Kardeşim!

Yirminci yüzyıla gelinceye kadar bilim çevrelerinde, kâinatın tamamı Samanyolu Galaksisi'nden ibaret sanılıyordu. Fakat Edwin Hubble, 1924 yılında o dönemin en güçlü teleskopuyla gökyüzünü gözlemlediğinde Samanyolu haricinde farklı galaksiler de olduğunu keşfetti. Galaksiler üzerinde uzmanlaşan Hubble, bir başka şok edici keşif daha yaptı. Bu galaksiler birbirlerinden uzaklaşıyorlardı.

Galaksilerin birbirinden uzaklaşması gelişigüzel, rastgele değildi. Bu uzaklaşma çok hassas bir ölçüde cereyan ediyordu. Gözlenen galaksinin Samanyolu Galaksisi olduğunu düşünürsek diğer galaksiler ne kadar uzaksa uzaklaşma hızı da o kadar artıyordu. Uzaklaşmadaki bu ölçüye, orana *Hubble sabiti* denilmiştir. Fizikçi Stephen Hawking, "Bu Hubble sabiti, biraz fazla veya az olsa idi hayat mümkün olmazdı." demiştir. Yani bu uzaklaşmadaki oran, biraz az olsaydı kâinat şu zaman diliminde yeterli bir şekilde genişlemeyecek, yıldızlar yoğunlaşacak

17. Bu bölüm Prof. Dr. İbrahim Pirahmetoğlu'nun bir yazısından kısmen değiştirilerek alınmıştır.

İnanıyorum Çünkü

bir yer/genişlik bulamayacaktı. Eğer biraz fazla olsaydı atomlar arası mesafe o kadar fazla olacaktı ki atomlar bir araya gelip yıldızları oluşturamayacaklardı.

Galaksilerin birbirinden uzaklaşması, daha önce onların birbirine yakın olduğunu hatta daha da geçmişe doğru gidildiğinde bir zamanlar olmayıp büyük bir patlamayla ortaya çıktığını gösterdi. Hubble'ın keşfettiği kâinatın genişlemesi, Big Bang yani büyük patlamanın gerçek olduğunu, her şeyin; uzayın, zamanın hatta fizik kanunlarının dahi yaratılmaya başlandığı tekil noktanın varlığını gösterdi.

Bu konu, ilim adamlarının hararetli tartışmalarına sebep oldu. Çünkü bu yeni buluş, kâinatın yoktan var edildiği gerçeğini ortaya koyuyordu. Bunu kabul etmeyen bazı bilim adamlarının kabul ettikleri şeyi çürütüyordu. Onlara göre kâinatın başlangıcı da sonu da yoktu. Bu yüzden bu görüşe karşı çıktılar ve bunu çürütmek için araştırmalar yaptılar. Fakat yapılan bütün araştırmalar sonucunda, Büyük Patlama'nın gerçek olduğunu ortaya koydu. Hatta yapılan ölçümler neticesinde kâinatın yaşı **14 milyar yıl** olarak tahmin edildi.

Bir bilim adamı kâinatın ilk dakikalarını anne karnında bebeğin tek hücreden bölünerek çoğalmasına benzetir.¹⁸ Hakikaten anne rahminde hücrelerin bölünmesi gözlemlendiğinde "karmaşa içinde" durmadan bölünerek bir çoğalma olduğu, belli bir süre sonra o "karmaşadan" kalp ve atışları, eller, ayaklar ve diğer organların belirmeye başladığı görülür. Başlangıçta bize karmaşa gibi görünen bir şeyden, sonunda belli bir düzen ve plan ortaya çıkar. Evrenin doğumu ve gelişmesi de buna benzerdir.

18. Sheldon. L. Glashow, 'The Charm of Physics', American Institute of Physics (IOP) 1991, s. 42

İnanıyorum Çünkü

Astrofizikçiler, Big Bang sonrası evrende patlamanın **"genişleme kuvveti"** ile maddeyi çekerek genişlemeye engel olan evrensel **"çekim kuvveti"** arasında hassas bir denge olduğunu söylüyorlar. Kozmoloji uzmanı Prof. Paul Davies bu konuda şöyle demiştir: **"Dikkatli ölçümler kâinatın genişleme hızını kritik bir değerin çok yakınında tespit etmiştir. Öyle ki kâinat kendi kütle çekim kuvvetinden kurtulacak kadardır ve sonsuza kadar genişleyebilir. Eğer patlamanın hızı biraz yavaş olsaydı çekim gücünden dolayı kâinat kendi içine çökerdi, birazcık fazla olsaydı kâinatın maddeleri tamamen dağılıp gitmiş olurdu. Kâinatın bu genişleme hızı o kadar hassas bir şekilde ayarlanmıştır ki hızın değeri bu iki felaketin çok ince arın çizgisine düşmüştür. Eğer patlama meydana geldiğinde bu hız gerçek hızından sadece 10^{-18} kadar farklı olsaydı bu, dengeyi yok etmeye yetecekti. Kâinatın patlama gücü inanılmaz bir hassasiyetle, kütle çekim gücüne hemen hemen denk gelmiştir. Büyük Patlama, öyle alelade bir patlama olmayıp patlamanın şiddeti gayet zarıfçe düzenlenmiştir."**¹⁹

Büyük Patlama gerçekleştiğinde öyle şeyler oldu ki hepsi de bir hesaba, ölçüye ve dengeye göreydi. Prof. Paul Davies ***The Mind of God (Tann'ının Zihni)*** adlı kitabında başka bir noktaya dikkat çekiyor: **"(Big Bang esnasında) Eğer elektron ve protonun kütlelerinin toplamı normal olarak bir nötronun kütlesinden biraz daha az olmak yerine, birazcık daha fazla olsaydı netice felâket olurdu. Kâinatta her yerde, bütün hidrojen atomları nötron ve nötrinolar oluşturmak üzere aynşıvereceklerdi. Nükleer yakıt kalmayan Güneş büzölüp yok olacaktı."**

Prof. Davies meydana gelen bu hârikulade olayları şöyle yorumluyor: **"Şu evrendeki varlığımızın yalnızca talihin garip**

19. Paul Davies, Superforce: The search for a Grand Unified Theory of Nature, A Touchstone Book Published by Simon&Schuster, New York (1984), s. 184; Ayrıca, Paul Davies, God and the New Physics, 1983, s. 179

İnanıyorum Çünkü

bir cilvesi, tarih içinde bir rastlantı, büyük kozmik tiyatroda ansızın beliriveren küçük bir ışık olduğuna inanamam. Evrenle ilişkimiz çok kişisel bir düzeyde... Bizim burada olmamız istenmiş."²⁰

Bütün bunların neticesinde bütün bilim insanları, büyük bir patlamayla ortaya çıkan ve daha sonra gittikçe genişleyen bir evrende yaşadığımızı kabul etmişlerdir. **Genişleyen evren artık bir model değil bilimsel çalışmalarla ispat edilmiş bir hakikattir.**

Büyük Patlama, kâinatın yoktan var edildiğini gösterdiği gibi onu var eden Allah'ı da göstermektedir. Çünkü hiç olmayan bir şeyin kendini var etmesi mümkün olmadığı açıktır. Mükemmel dengelerle kurulmuş kâinat da hiç yokken kendi kendini var edemez. Öyleyse harici bir güç yani sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi Allah onu yaratmıştır.

b. Yıldızlar, Güneş ve Gezegenler

Kıymetli Kardeşim!

Güneş'in, Ay'ın ve yıldızların Allah'ın varlığına nasıl delil olduğunu birlikte inceleyelim.

Galaksi Nedir?

"Güneş'i, Ay'ı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır." (A'raf, 54)

Bilindiği gibi dünyamız ve diğer gezegenler Güneş'in etrafında dönerler ve bu sisteme "Güneş Sistemi" deriz. Güneş ve Güneş'e benzeyen diğer yıldızların uzayda bir araya gelerek oluşturdukları topluluğa da "galaksi" veya "gökada" denilir. Galaksilerin 200 milyar civarında olduğu ve her galakside de ortalama 200 milyar civarı yıldız bulunduğu kabul edilmektedir.

Güneş sistemimizin içinde bulunduğu Samanyolu Galaksisi, disk şeklindedir ve içinde 100 milyarlarca yıldız vardır. Çapı 100

20. Paul Davies, The Mind of God: The Scientific Basis for a Rational World, 1992, s. 232.

İnanıyorum Çünkü

bın ışık yılı kadardır. Yani galaksinin bir ucundan yola çıkan ışık diğer ucuna 100 bin ışık yılında varmaktadır.²¹

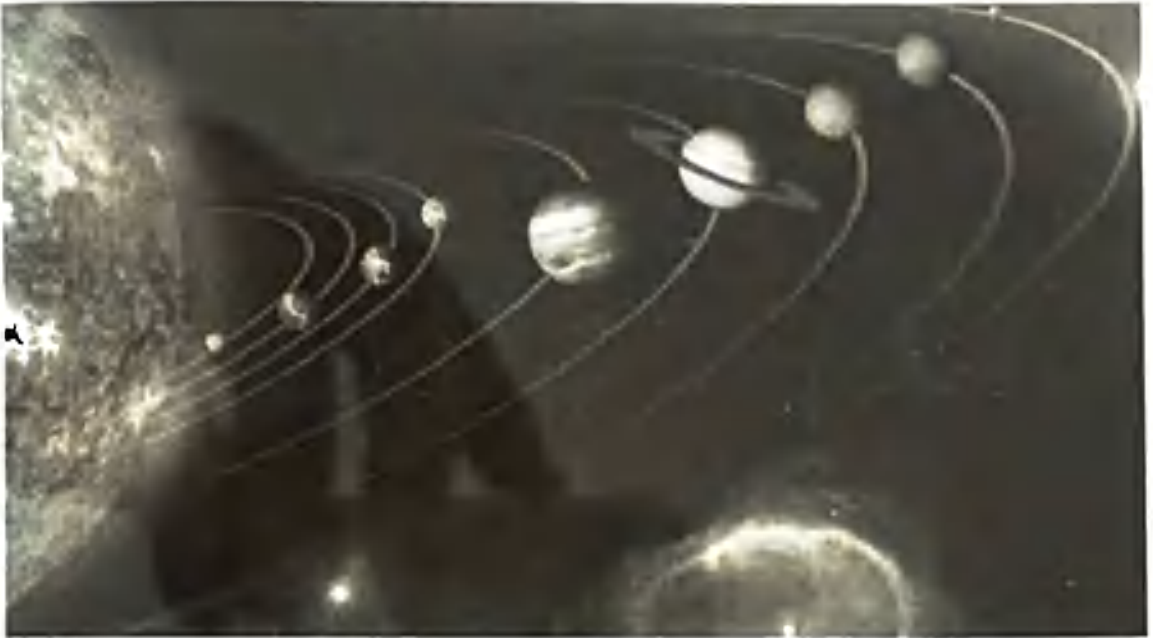
Güneş

"Güneş ve Ay hesap iledir."(Rahman, 5)

"Güneş, kendisi için belirlenen yerde (yörüngesinde) akar, gider." (Yasin, 38)

Yeryüzü sakinlerine ısı ve ışık veren bir lâmba olarak yaratılan Güneş, Dünya'dan bir milyon defa büyüktür. Kendi etrafında saatte 70.000 kilometre hızla döner ve ortalama 25 günde devrini tamamlar. Uzayda ise Samanyolu Galaksisi'ndeki yörüngesinde saniyede ortalama 250 kilometrelik bir hızla seyahat eder.²² Tabi ki bu seyahat esnasında bütün gezegenler de ona eşlik eder. Güneş'in 10 saniyede kat ettiği 2.500 kilometrelik mesafeyi jet uçakları ortalama olarak ancak bir saatte kat ederler.

Cenab-ı Hak, onu ve onun gibi trilyonlarca yıldızı doğal-gazsız, odunsuz, kömürsüz yandıyor ve söndürmüyor. Onları uzayda jet uçaklarından daha süratli ve dengeli bir şekilde topluca gezdiriyor ve birbirine çarptırmıyor.

21. R. J. Tayler, Yıldızlar: Yapıları ve Evrimleri, Ankara, 2004, s. 8

22. Taşkın Tuna, Hayat Kaynağımız Güneş, s. 20

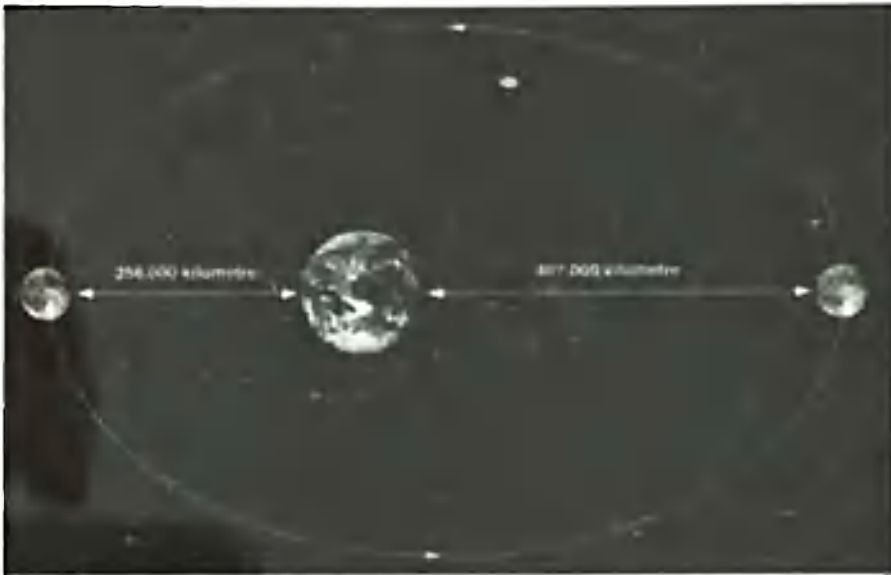
İnanıyorum Çünkü

c. Çekim Kuvveti ve Denge

"Muhakkak ki Allah, gökler ve yer (bulundukları yerden) zail olmasınlar (gitmesinler) diye onları tutmaktadır. Eğer O, onları tutmasaydı ve onlar bulundukları yerden zail olsaydı onları ondan başka kim tutardı." (Fatır, 41)

Kutlelerin **kütle çekim kuvveti** denilen bir çekim gücü vardır. Bu çekim gücünden dolayı mesela havadan bırakılan herhangi bir nesne yere düşer, nehirler yüksek yerlerden aşağıya doğru akar.

Çekim kuvveti, kutlelerin kütlesiyle doğru, arasındaki mesafeyle ters orantılıdır. Yani kütle arttıkça çekim gücü artar, kütleler arası mesafe arttıkça çekim gücü azalır. Bu yüzden dünyanın merkezine yakın olan deniz kenarlarında yapılan bir ağırlık ölçümüyle, yüksek bir dağda yapılan ölçüm arasında çok az da olsa fark olduğu görülür. Veya bir ağırlık ölçümü dünyada farklı, ayda farklı neticeler verir.

Hiç düşündün mü, madem dünyanın bir çekim gücü var, oyleyse Ay niçin Dünya'ya düşmüyor? Veya Ay niçin Dünya etrafında dönüyor da uzaya fırlayıp gitmiyor?

Bu konuyu bilim insanları şöyle izah etmişler

Dünya, üzerindeki varlıkları çektiği gibi, Ay'a da bir çekim uygular. Fakat Ay ortalama 384 bin km uzakta olduğundan çekim

İnanıyorum Çünkü

gücü onu dünyaya düşürecek kadar değildir. Aynı zamanda Ay, Dünya etrafında saatte 3.660 km hızla seyahat eder. (Jet uçaklarının bir saatte ortalama 2.500 kilometre mesafe katettiğini düşünürsek Ay'ın bu hızı jetlerden çok çok yüksektir.) Ay, bu hızlı dönme sayesinde, bir merkezkaç kuvveti elde eder. Dünya, Ay'ı çekerken, Ay bu merkezkaç kuvveti yüzünden fırlayıp uzaya kaçmak ister. Bu iki kuvvet arasında tam bir **denge** kurulduğundan, Ay ne Dünya'ya düşer ne de fırlayıp uzaya gider. Eğer Dünya'nın çekim kuvveti biraz daha fazla olsaydı Ay, Dünya üzerine düşerdi. Veya Ay'ın merkezkaç kuvveti biraz daha fazla olsaydı Ay uzaya fırlar, giderdi.

Dünya ve Ay arasındaki -yerçekimi ve merkezkaç kuvveti ilişkisi kâinattaki büyük, küçük bütün küreler arasında vardır. Örneğin, Güneş, çekim kuvvetiyle Dünya'yı kendine çeker. Dünya ise merkezkaç kuvveti ile uzaya fırlamak ister. Bu iki kuvvet arasındaki denge sayesinde Dünya, Güneş'e belli bir mesafede durur ve Güneş etrafındaki yörüngesinde saniyede 30 km hızla dolanır.²³ Bu iki kuvvetten birinin artması veya eksilmesi ya Dünya'nın Güneş'e çarpmasına ya da Dünya'nın yörüngesinden çıkıp uzaya fırlamasına sebep olur.

Aynı ilişki, Güneş ile diğer gezegenler arasında da vardır. Fakat her gezegenin kütlesi, dönme hızı ve Güneş'e uzaklığı farklı olduğundan, Güneş'in bunlara uyguladığı çekimle, onların merkezkaç kuvvetleri farklı farklıdır.²⁴

Güneş ve gezegenler arasındaki çekim kuvveti Güneş Sistemi'nde dengeli bir birlik ve bütünlük sağlamaktadır. Bazı bilim insanları Güneş Sistemi'ndeki dengenin oluşması için sisteme bir tür dizayn yapıldığını söylemişlerdir. Bazı bilim insanları da "Güneş Sistemi gerçek manada bir sistemdir. Gezegenlerin yalnızca gelişigüzel bir topluluğu değildir."²⁵ demişlerdir.

23. Dünyanın bir yılda güneş etrafında çizdiği daire ortalama 950 milyon km'dir.

24. Paul Davies, Tann ve Yeni Fizik, s. 52

25. Taşkın Tuna, Güneş Sistemi, s. 66

İnanıyorum Çünkü

Güneş Sistemi'ndeki dengeleme faaliyeti, aslında Samanyolu Galaksisi'nin merkezi ile galaksideki bütün yıldızlar arasında da vardır. Hatta gökyüzündeki bütün yıldızlar ve galaksilerde de bu özellikler görülmektedir. Kütleler arasında çekim kuvveti ile merkezkaç kuvvet arasında dengeler kurularak uzaydaki kütleler arasında organik bir bütünlük oluşturulmuştur.

Uzayda bulunan farklı büyüklükteki trilyonlarca gök cismi niçin kendi etrafında ve belli bir yörüngede döner? Bu gök cisimleri, çekim gücü ve merkezkaç kuvvet arasındaki dengeli ilişkiyle niçin ve nasıl bir araya gelmişler ve bu sistemli yapıları nasıl oluşturmuşlardır? Niçin belli bir düzen dâhilinde hareket etmektedirler? Bilim insanları bu sorulara değişik cevaplar vermişse de cevapların hepsi ihtimal düzeyinde kalmış, kesin ve net bir şey söylenememiştir.

Kıymetli Kardeşim! Gök cisimlerinin bu durumları, Allah'ın varlığını açıkça göstermektedir. Çünkü anlamlı ve devasa olan bu düzen incelendiğinde bu düzenin hârikulade bir plana göre tanzim edildiği ve bu planın arkasında hikmet, ilim, irade ve kudret sahibi bir zatın olması gerektiği açıkça anlaşılmaktadır. Bu hârikulade düzenin tesadüfen oluşması mümkün değildir. Çünkü tesadüf bir kere, iki kere olur. Fakat katrilyonlarca tekrarlanan düzenli ilişkiler asla tesadüf olmaz.

Çekim kuvveti, bütün yıldızlar arası ilişkiyi sağlayıp kâinatta bir bütünlüğün ortaya çıkmasını netice veriyor gibi görünse de hakikatte bütün bunların arkasında Allah'ın sonsuz ilmi, iradesi, gücü ve kudreti vardır. Kuvvet ve güç, kontrol altında tutulmazsa ve çok hassas bir ölçü ile kullanılmazsa düzeni değil tam tersine dağılma ve parçalanmayı netice verir. Çünkü "Kontrolsüz güç, güç değildir." Çekim kuvveti, sadece bir sebeptir. Asıl etki eden, her şeyi çekip çeviren ilahi kudrettir.

İnanıyorum Çünkü

Okuma Parçası: Saat, Yıldızlar ve Hücre

Bir gün bir ateist İngiliz rektör William Paley'e tanrının olmadığını iddia ederek ondan bu iddiasını çürütmesini istedi. Paley, gayet sakin bir şekilde cebinden saatini çıkardı, içini açtı, adama

gösterdi ve şöyle dedi: "Eğer ben, sana bu zembereğin, çarkların ve yayların kendi kendilerini oluşturup, bu saatin içine girerek kendi istekleri doğrultusunda çalışmaya başladıklarını söylesem benim zekâmdan şüphe etmez misin? Tabi ki edersin. Ama bir de yıldızlara bak! Hepsi mükemmel bir şekilde kendi yörüngesinde hareket ediyor. Güneş'in etrafındaki gezegenler ve Dünya hep

birlikte her gün milyarlarca kilometre yol katediyorlar. Her yıldız kendi âleminin Güneş'idir ve uzayda gezegenleriyle beraber dolaşmaktadır. Fakat bu kalabalık yıldızlarda ne bir çarpışma ne bir bozukluk ne de bir karışıklık vardır. Hepsi sessizce kontrollü ve düzenli bir şekilde işliyorlar. Şimdi söyle bana, bunların kendi kendine ortaya çıktığına inanmak mı, yoksa bunları birisinin yaptığına inanmak mı daha kolaydır?"²⁶

Makro âlem dediğimiz uzayda yıldızlar âdeta büyük bir saatin parçaları gibi çalışmaktadırlar. Fakat bu yalnızca yıldızlara has bir şey değildir. Mikro âlemdeki hücreler de onlardan farklı değildir. Bu konuda Carl Sagan şöyle diyor:

"Atalarımız yeryüzünde yaşam mekanizmasının düzenine, organizma yapılarının işlevlerini yerine getirişine bakarak burada bir **Büyük Mucit** gördüler. En basit yapıli tek hücreli organizma bile en mükemmel cep saatinden daha karmaşık bir makinedir. Saatlerin parçaları kendiliğinden bir araya gelmedikleri

26. Dale Carnegie, Public Speaking And Influencing Men In Business, New York, 1939, s. 390

İnanıyorum Çünkü

gibi dedelerimizin saatleri küçük aşamalarla kendiliklerinden bugünkü saatlere dönüşmezler. Saatin bir yapıcısı vardır.²⁷

Hülâsa makro ve mikro âlemlerdeki bütün varlıklar, düzenli çalışmalarıyla kendilerini icat eden ve düzene sokan bir zatı göstermektedirler.

d. Dünyadaki Dengeler

Kıymetli Kardeşim!

Dünya, Güneş Sistemi'nin üçüncü gezegenidir ve bildiğimiz kadarıyla yaşanabilir hayat şartlarının olduğu tek gezegendir. Dünya üzerinde hayatın var olması ve devam edebilmesi için o kadar çok şartlar ve dengeler vardır ki bütün bu şartların ve dengelerin tesadüfi olarak bir araya gelmesi mümkün değildir. Bu şartlar ve dengeler; ancak sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi olan, Dünya'da yaşayan bitki, hayvan ve insanlara şefkat eden bir zat tarafından bir araya getirilebilir.

Şimdi bunların bir kısmı üzerinde duralım.

ii. Dünya'nın Güneş'e Olan Uzaklığı

Güneş Sistemi'ndeki gezegenlerin Güneş'e en yakın olanı en sıcak, en uzak olanı da en soğuktur. Venüs'ün ısısı ortalama +464, Dünya'nın +15, Mars'ın -65, Jüpiter -110, Satürn -140, Uranüs -195, Neptün ise -200 santigrat derecedir.²⁸ Bu gezegenler içinde ortalama +15 derecelik ısıya sahip olan Dünya haricinde hiçbirinin ısısı canlıların yaşamasına uygun değildir.

Dünya'nın Güneş'e olan uzaklığı ortalama 147 milyon km ile 152 milyon km arasında değişir. Bu ideal iki uzaklık sayesinde canlıların Dünya'da yaşamasına uygun ılıman, hoş bir iklim sağlanır. Üstelik bu ılıman iklim yüzyıllar boyunca muhafaza edilmiş, sıcaklık hayata zararlı olacak derecede ne çok fazla ne de çok az olmuştur. Eğer Dünya, Güneş'e şimdiki mesafeden daha

27. Carl Sagan, Kozmoz, Altın Kitaplar, 1982, s. 43.

28. Bkz: Aile Kılavuz Atlası, National Geographic, 2010, s. 255.

İnanıyorum Çünkü

yakın olsaydı ve Güneş enerjisi %10 kadar fazla gelseydi artan ısı yeryüzündeki hayatı bitirirdi.²⁹ Eğer ısı bir miktar azalsa ve Güneş enerjisi %10 kadar daha az gelseydi her taraf metrelerce kalınlıkta buzlarla dolar ve yeryüzündeki hayat sona ererdi.³⁰

Evet, Dünya'nın Güneş'e olan uzaklığı Dünya'daki canlıların hayatı için son derece önemlidir. Fakat yeterli değildir. Yeryüzündeki hayatın devamı için başka ölçülere ve dengelere de ihtiyaç vardır.

iii. Dünya'nın Büyüklük ve Küçüklüğü

Dünya'nın büyüklüğü de hayatın var olması için ideal bir büyüklüktür. Çünkü eğer Dünya şimdiki halinden biraz daha küçük olsaydı çekim kuvveti azalacak, atmosferin bir kısmını tutamayacaktı. Bu ise hayatı tehlikeye sokacaktı. Eğer büyük olsaydı atmosferin biraz daha kalın olmasına sebep olacaktı. Bu ise Dünya'ya ihtiyacı kadar olan ışının gelmesini önleyecekti.³¹ Bu da canlı hayatını tehlikeye sokacaktı.

iv. Dünya'nın Kendi Etrafında Dönüşü

'Allah, gece ile gündüzü (uzunluk ve kısalık yönünden) takdir eder.' (Müzzemmil, 20)

Dünya'nın Güneş etrafındaki ortalama hızı, saatte 106 bin km'dir.³² Kendi etrafındaki hızı ise saatte 1.670 km'dir. Eğer bu

29. Bkz: <https://www.youtube.com/watch?v=gsSHAo3e6Ps> (Erişim: 14.2.2016); Ortalama küresel sıcaklık 20'nci yüzyılda yaklaşık 0,6 santigrat derece arttı. Sıcaklığın artmasıyla buzulların erimesi nedeniyle deniz seviyeleri de 10-20 santimetre arasında yükseldi.

30. Osman Çakmak, Çekirdekli Kâinat, s. 116.

31. Yılmaz Muslu, Yaşayan Gezegen, s. 40.

32. Taşkın Tuna, Uzay ve dünya, s. 84. Dünya ortalama saniyede 30 km yol alır. Onun bu hızı jet uçaklarından kat kat yüksektir. Çünkü jet uçakları saatte 2500 kilometre giderler. Dünya saniyede 30 km gittiğine göre, iki dakıkada 3600 km kat eder. Jet uçakları dünyanın iki dakıkada aldığı bu mesafeyi bir saatte bile alamazlar. Saatte 100 km hızla giden bir araba ise bu mesafeyi ancak 36 saatte alabilir. Dünyanın bir yılda katettiği mesafe ise 936 milyon km'dir.

İnanıyorum Çünkü

hız 1.670 değil de 200 km olsaydı gündüz ve gece şimdi olduğundan on kat daha uzun olacak. Öyle olunca da yaz aylarında gündüz sıcağın bitkiler kavrulacak, uzun gecelerde havanın soğumasıyla Dünya'dakiler donup mahvolacaklardı.³³

Dünya'nın kendi etrafında 23 derecelik bir eğimle döndürülmesi de önemli bir ısı faktörüdür. Bu eğim sayesinde mevsimler oluşur. Eğer Dünya'ya böyle bir eğim verilmeseydi, mevsimler olmaz ve okyanuslardan yükselen buharlar kuzeye ve güneye akın ederler, kıtaları birer buz parçası yaparlardı.³⁴

v. Atmosfer ve Sıcaklık

"Biz, gökyüzünü korunan bir tavan yaptık" (Enbiya, 32)

Güneş'ten bize gelen ısıнын bir kısmı atmosferimiz tarafından uzaya yansıtılır, bir kısmı havaya yayılır, bir kısmı ise toprak tabakası tarafından genye yansıtılır. Bize gelen ısı $\frac{1}{4}$ civarında aşırı sıcak ve aşırı soğuk olmayan, ılımlı, bize yetecek kadar bir ısıdır. Atmosfer denilen bu kıymetli koruyucu tabaka yaratılmasaydı yeryüzünde, gündüzleri sıcaklık 110 dereceye çıkar, geceleri de soğukluk eksi 184 dereceye düşerdi ve yeryüzünde hayat biterdi.

Güneş'ten bize gönderilen bu $\frac{1}{4}$ 'lük ısı, aslında çok az bir miktardır. Fakat bu ısı Dünya enerjisinin %98'ini oluşturur.

vi. Ozon Tabakası

Ozon tabakasının kalınlığı, normal atmosfer basıncı ve sıcaklığına indirgenerek hesaplandığında 3 mm olarak bulunmuştur.³⁵ Hayranlık uyandıran bu incecik tabaka, Güneş'ten gelen zararlı mor ötesi ışınları önleyip faydalı ışınları geçiren bir filtre gibi yaratılmıştır. Eğer ozon tabakası şimdikiinden bir parça daha kalın

33. Cressy Morrison, İlim İman Etmeyi Gerektirir. (Müt. Nureddin Boyacılar) DİB, Ank, 1992, s. 9

34. Cressy Morrison, a.g.e., s. 10

35. <https://www.mgm.gov.tr/FILES/genel/kutuplar/ozonu/ozonveozontabakasi.pdf>

İnanıyorum Çünkü

olsaydı insanlara faydalı olan Güneş ışınlarının Dünya'ya gelmesini önleyecek ve insan hayatı tehlikeye girecekti. Veya şimdikinden daha ince olsaydı zararlı olan Güneş ışınları Dünya'ya gelecek ve hayat yine tehlikeye girecekti. Hassas bir ölçü ile yaratılan Ozon tabakası vesilesiyle yeryüzüne faydalı olan ışınlar gelmekte, zararlı olan ışınlar tutulmaktadır.³⁶

Şimdi akıl ve mantıkla düşünen hiç kimse, bu düzene tesadüf eseri ortaya çıkmıştır, evrimsel bir süreçtir, diyemez. Bu hayranlık uyandıran düzen; sadece ve sadece yeryüzündeki bütün canlıları bilen, tanıyan, seven ve merhamet eden Allah tarafından var edilebilir.

vii. Atmosferdeki Gazlar

Kıymetli Kardeşim!

Dünya'da hayata vesile olan atmosferdeki gazların oranı da incelenmeye değer bir konudur. Şöyle ki Dünya'mızın etrafını saran atmosferde %78 azot, %21 oksijen ve %1 oranında da diğer gazlar vardır. Bu gazlarda da pek çok dengeler vardır ve bu dengelerden yalnızca birinin bozulması hayatı tehlikeye sokardı. Örneğin, oksijen yanıcı bir maddedir. Eğer oksijen atmosferde %21 oranında değil de mesela %50 oranında olsaydı yanabilen her şey tutuşmaya hazır olacaktı. Bir şimşek veya bir kibrit ile de her şey yanacaktı. Eğer oksijen %10 kadar daha az olsaydı boğazımıza bir ip geçirilmiş gibi nefessiz kalacaktık.³⁷

viii. Oksijen ve Karbondioksit Oranı

Atmosferdeki oksijen ve karbondioksit oranında da bir denge oluşturulmuştur. Biz nefes alıp verirken vücudumuza giren oksijeni karbondioksite dönüştürürüz. Binlerce senedir insan

36. Taşkın Tuna, Etrafımızdaki Hava, s. 58-61.

37. Taşkın Tuna, Etrafımızdaki Hava, s. 13-14. Atmosferdeki azot ve oksijenin birleşmemesi için atmosfere argon ve kripton gazları ilave edilmiştir. Bu gazların atmosfere nasıl intikal ettiği bilinmemektedir. Hatta atmosferin bile nasıl oluştuğu henüz bilinmemektedir.

İnanıyorum Çünkü

ve hayvanların nefes alıp vermeleriyle oksijenin bütünüyle bitmesi gerekirdi. Hâlbuki hiç de öyle olmamıştır. Çünkü bitkilere de fotosentez yoluyla karbondioksiti oksijene dönüştürme fonksiyonu tanımlanmıştır. Böylelikle havadaki oksijen oranı daima muhafaza edilir.

Havaya yeterli miktarda serpiştirilmiş karbondioksit oranının da ısıнын dengelenmesinde büyük bir rolü vardır. Çünkü havadaki karbondioksit ve su buhan molekülleri, yüksek ısı tutma kapasiteleriyle, gündüzleri Güneş'ten gelen ışınların bir kısmını emer. Gece olup da Güneş ışığını çekince, hava molekülleri tarafından emilen ısı, bitki seralarında olduğu gibi korunur ve soğuk uzay boşluğuna bırakılmaz. Bu haliyle hava tabakası, gündüz Dünya'yı Güneş'in ışınlarından koruyan bir perde; geceleri ise sıcaklığı saklayan bir battaniye gibidir. Ay böyle bir koruyucu tavandan mahrum olduğu için gündüz sıcaktan kavrulurken gece de dondurucu soğukların tesiri altında kalır.³⁸

Atmosferdeki karbondioksit miktarı iki katına çıkmış olsaydı Dünya'nın sıcaklığı ortalama üç derece artacaktı ve kutuplardaki buzlar erimeye başlayacaktı. Eğer miktar azalsaydı Dünya'nın sıcaklığı azalacak, kutuplardaki buzlar yayılmaya başlayacaktı. Bu yüzden atmosferdeki karbondioksit miktarındaki oranın sabit kalması büyük önem arz etmektedir.

ix. Okyanuslar ve Isı

Okyanuslara da Dünya'nın ısı dengesini sağlamak için bir vazife verilmiştir. Ekvator bölgesinde çok ısı alan okyanuslar, akıntılarla bu sıcaklığı başka taraflara taşıyarak ısı dağıtımını gerçekleştirirler.

38. Osman Çakmak, a.g.e., s. 121.

İnanıyorum Çünkü

x. Bulutlar

Aşırı ısınmayı önleyen bir başka unsur da bulutlardır. Sıcaklık arttığında sular da o nispette buharlaşır ve bulutları oluştururlar. Bulutlara da Dünya'nın aşırı derecede ısınmasını önlemek için âdeta bir termostat vazifesi verilmiştir. Bulutlar hareketleriyle büyüklükleriyle farkında olmadığımız çok önemli görevleri Rabbimizin izniyle yerine getirirler.

Atılmış pamuk gibi cansız şuursuz bulutlar, insanları bilmez, tanımazlar. Bize acıyıp kendiliğinden imdadımıza koşamazlar. Fakat görüyoruz ki gökyüzündeki bu varlıklar, yeryüzündeki bizlere en lazım olan yağmuru getiriyorlar. Bu iş, bilinçsiz varlıkların kendi başlarına yaptıkları bir iş olamaz. Bu bulutlar ancak kudreti sonsuz, merhameti nihayetsiz Allah tarafından yaratılır ve sevk edilirler. Dağlar büyüklüğündeki bu yağmur hazineleri muhtaç olan yerlere Rabbimizin emri ile giderler. Yeryüzündekilerin ihtiyaçlarını giderip canlıların yüzlerini güldürürler.

Nasıl ki dünyaya geldiğimizden beri anne babamız merhametle, bizler için en uygun ortamı ayarlarlar. Bizi soğuktan ve sıcaktan ve tehlikelerden korurlar. Zarar görmemizi istemezler. Bir bebeğin veya çocuğun düşünemeyeceği tedbirleri alırlar. Aynen öyle de sonsuz merhamet sahibi olan Rabbimiz, Dünya'yı biz insanlar için en ideal şekilde yaratmıştır. Güneş'i sobamız ve lambamız yapmıştır. Yeryüzünü her mevsim, o mevsime uygun farklı nimetlerle donatmıştır. Rüzgârları, aşılavıcı ve serinletici kılmıştır. Bulutlarla yeryüzünü damla damla sulayan Rabbimiz, canlılara hayat vermiş, dünyamızı ağaçlar ve çiçeklerle süslemiştir.

Kıymetli Kardeşim!

Buraya kadar Dünya'daki dengelerden sadece dokuz tanesini sıraladık. Bunlar gibi daha pek çok denge var. Bu dengelerden birinin bile bozulması, dünyadaki hayatı bitirebilecek niteliktedir. Bütün bu hassas ayarların/dengelerin kendiliğinden olması veya tesadüfen oluşması elbette mümkün değildir. Bütün bunlar Dünya'daki canlıları bilen, şefkat eden ve gücü her şeye yeten bir olan Allah'ın icraatlarıdır.

İnanıyorum Çünkü

Okuma Parçası: Sizi Tanıyan Biri

Dünya'daki dengelere ve hayatımız için lazım olan şeylere baktığımızda Dünya'nın yaşayabilmemiz için en uygun bir yer hâline getirildiğini anlıyoruz. Bu da ister istemez bizi tanıyan, bilen ve değer veren birisinin bu icraatları yaptığını aklımıza getiriyor. Bu konuyu Antony Flew, bir otel odası örneğiyle çarpıcı bir şekilde şöyle dile getiriyor:

"Bir sonraki tatilinizde bir otel odasına girdiğinizi hayal edin. Komodinin üzerindeki disk çalarda en sevdiğiniz albümden bir şarkı çalıyor. Yatağın üzerindeki duvarda asılı çerçeveli resim evinizdeki şöminenin üzerinde asılı olan resmin aynısı. Odaya sizin en sevdiğiniz koku yayılmış. Hayretler içerisinde kafanız sallıyorsunuz ve valizleriniz ellerinizden düşüyor.

Birdenbire dikkat kesiliyorsunuz. Mini buzdolabına doğru ilerliyor, kapısını açıp içerisinde bulunan içeceklere bakıyorsunuz. En sevdiğiniz içecekler, en sevdiğiniz kurabiyeler ve şekerlemeler. Buzdolabından sonra odaya doğru göz gezdiriyorsunuz ve çalışma masasının üzerindeki bir kitabı fark ediyorsunuz. En sevdiğiniz yazının son kitabı. Banyoya göz atıyorsunuz. Tezgâhın üzerine dizilmiş kişisel bakım ve temizlik ürünleri, her birisi sanki sizin için özel olarak seçilmiş. Televizyonu açtığınızda en sevdiğiniz kanalın ayarlandığını fark ediyorsunuz.

Muhtemelen yeni sıcak ortamınız hakkında keşfettiğiniz her yeni şeyle tüm bunların yalnızca bir tesadüf olabileceğini daha az düşüneceksiniz, değil mi? Otel yöneticilerinin sizin hakkınızda bu kadar ayrıntılı bilgileri nasıl elde ettiklerini merak edersiniz. Onların sizinle alakalı titiz hazırlıklarına hayret edebilirsiniz. Hatta bütün bunların sizin için ne kadar bir maliyet getireceğini bir kez daha kontrol edersiniz. Fakat tüm bunlar sizi, birilerinin sizin buraya geleceğinizi bildiği ve sizi detaylı bir şekilde tanıdığı inancından hiçbir zaman alıkoyamayacaktır."³⁹

39. Ergin Ögcem, Ateizmden Deizme Antony Flew, (İstanbul, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, 2013), 134-135.

İnanıyorum Çünkü

e. Yağmurdaki Ölçü ve Denge

i. Tuzlu Su, Tatlı Su

"O (Allah) ki, birinin suyu lezzetli ve tatlı, diğerininki tuzlu ve acı olan iki denizi salıverip aralarına da görünmez bir perde ve kanşmalannı önleyici bir engel koyandır." (Furkan, 53)

Kıymetli Kardeşim!

İnsan hayatı için en önemli unsurlardan biri sudur. Susuz bir hayat düşünülemez. Fakat "Bu su bize nasıl ulaşmaktadır? Hangi aşamalardan geçmektedir? Bize faydalı su miktarı ne kadardır?" soruları çoğunlukla üzerinde durmadığımız konulardır. Hâlbuki bu konularda Allah'ın kudretini, rahmetini gösteren pek çok ibretlik durum vardır.

Dünya'nın %70'inden fazlası sularla kaplıdır. Fakat bu suların %97'sini okyanus ve denizlerdeki tuzlu sular oluşturduğundan içme suyu olarak doğrudan kullanılmaz. Geriye kalan %3'lük miktar tatlı sudur. Fakat bu miktarın da %75 kadan kutuplarda buz olarak, %22 kadan da yer altı suları olarak bulunmaktadır. Dünya'da içilebilir su miktarı %1 kadardır. Bununla beraber kullanılabilir su miktarı ise toplam suyun % 0,05'i kadardır.⁴⁰

40. Zekai Şen, Kur'an-ı Kerim ve Su Bilimi, İstanbul, 2006, s. 13.

İnanıyorum Çünkü

Bilindiği gibi yeryüzünde okyanuslardaki, denizlerdeki, göllerdeki, akarsulardaki ve topraktaki Allah'ın emri ile sular buharlaşır. Havaya karışan su buharları yoğunlaşarak bulutları oluşturur. Bu bulutlar da rüzgârlar vesilesiyle değişik bölgelere taşınır ve yağmur olarak tekrar yeryüzüne bir rahmet eseri olarak damla damla indirilir.

Buharlaştırmanın büyük kısmı okyanuslarda ve denizlerde olduğu için bu su dönüşümü, aslında *tuzlu suyun tatlı suya dönüşümü* olarak da görülebilir. Bu hakikate işaret için Kur'an'da şöyle buyrulur: *"Peki söyleyin bana, içmekte olduğunuz suyu! Onu buluttan siz mi indirdiniz yoksa indirenler biz miyiz? Dileseydik onu tuzlu (acı bir su) yapardık, o hâlde şükretmeniz gerekmez mi?"*⁴¹

Tuzlu suyun, tatlı suya dönüştürülmesi hârikulade bir olaydır ve bu hârikulade olayın arkasında ilim, irade ve kudret sahibi Allah'ın şefkat ve merhameti açıkça görülmektedir. Bu yüzden yağmura *"rahmet"* denilmiştir.

ii. Yağmur ve Denge

Peki, buharlaşarak havaya karışan ve havada yoğunlaşarak tekrar bize yağmur olarak gönderilen suyun miktan ne kadardır? Bu konuda Kur'an'ın verdiği haberlerle, bilimin ortaya koyduğu bulgular birbiriyle örtüşmektedir.

Bazı ayetlerde, yağan yağmurun belli bir miktara (ölçüye) göre yağdığı ifade edilir:

*"Gökten belli bir miktara (ölçüye) göre suyu (yağmuru) indiren O'dur. Biz onunla, ölü memlekete hayat veririz. İşte siz de böylece (mezarlarınızdan) çıkarılacaksınız."*⁴²

41. Vakıa, 68-70.

42. Zuhruf, 11.

İnanıyorum Çünkü

"Gökten belli bir miktar su (yağmur) indirip onu arzda durdurduk. Bizim onu gidermeye de elbet gücümüz yeter."⁴³

Âlimlerden İbnü'l-Cevzi (ö. 597/1201), "Hiçbir şey yok ki onun hazineleri bizim katımızda olmasın. Biz ondan ancak belli bir miktar indiririz."⁴⁴ ayetini tefsir ederken şöyle der: "Bu kelâm her şey hakkında umumidir. Bazı müfessirler burada özellikle kastedilenin yağmur olduğunu söylemişlerdir. Onlara göre ayetin manası şöyledir: "Yağmurlardan her hangi bir şey yok ki o bizim katımızdaki hazinelerde yani hükmümüz ve tedbirimizde olmasın. Biz her sene ondan belli bir miktar indiririz. O miktarda azalma veya çoğalma olmaz. Hiçbir sene diğer senelerden daha fazla yağmur yağıyor değildir. Fakat Allah onu dilediği gibi tasarruf eder, bazı yerlere yağmur verir, bazısına da vermez."⁴⁵

Müfessirlerin bu izahlarına uygun bazı hadisler de rivayet edilmiştir. Onlardan biri şöyledir: "Bir yıl diğer yıllardan daha fazla yağmur yağıyor değildir. (Her yıl aynı miktarda yağmur yağar.) Fakat Allah o yağmurları memleketlerde dilediği gibi tasarrufta bulunur. (Bazı memleketlere az yağar, bazılanna çok yağar.) Gökyüzünden inen her katre veya yeryüzünde çıkan her bir rüzgâr ancak bir ölçü ve mizana göredir."⁴⁶

Bilim insanları su döngüsü dedikleri suyun devri daimî esnasında ne kadar suyun buharlaştığı, ne kadar suyun atmosferde olduğu ve ne kadannın yeryüzüne indiği hakkında bazı araştırmalar yapmışlar ve neticede peygamberimizin verdiği habere uygun bir tespitte bulunmuşlardır:

Bilim insanlarının söylediğine göre atmosferdeki su buhan genelde 13×10^{12} ton kadardır. Bu değişmeyen sabit bir miktardır. Yağmurlar yağdığında bu oran azalır fakat buharlaşmayla eksi-

43. Mûminun, 18.

44. Hicr, 21.

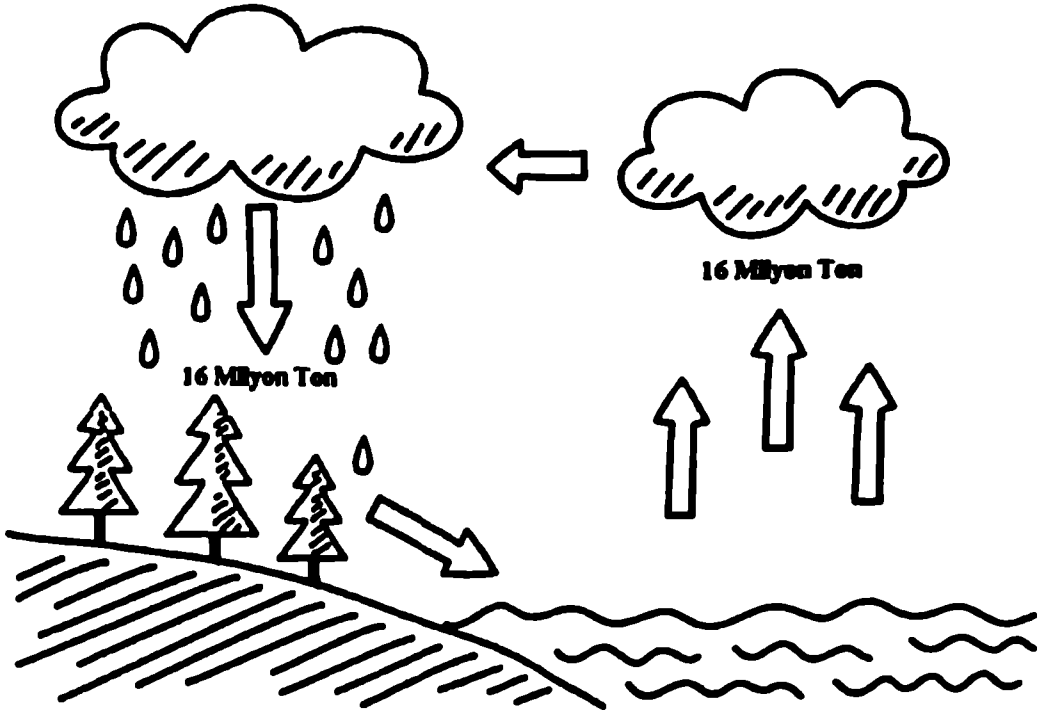
45. İbnü'l-Cevzi, Zadü'l Mesir, c. 4, s. 392.

46. İmam Suyutî, Ed-Dürrül-Mensur, c. 5, s. 71.

İnanıyorum Çünkü

len miktar telafi edilir. Böylelikle oran muhafaza edilir. Bilim insanları ortalama olarak yeryüzünden **her saniyede 16 milyon ton suyun buharlaştığını** hesaplamışlardır.

Acaba yeryüzüne inen su miktarı ne kadardır? Yapılan araştırmalar, **her saniye yeryüzüne inen su miktarının da 16 milyon ton** -yani buharlaşan miktar kadar- olduğunu göstermektedir. Bu miktar bir yılda 505 milyon kere milyon ton değerine ulaşmaktadır. Güneş'ten Dünya'ya gelen $13,4 \times 10^{20}$ kilokalorilik ısı enerjisinin %22'si bu buharlaşma için harcanmaktadır.⁴⁷

Bilim insanlarının söyledikleriyle, Kur'an'ın ve peygamberimizin verdiği haber birbiriyle örtüşmektedir.

Buraya kadar yaptığımız izahlar hem Allah'ın dünyada tecelli eden **Adl** ismini, hem de 1400 sene önce Kur'an ve hadislerin verdikleri haberle, bugünkü bilimsel araştırmalar arasındaki uygunluğu göstermektedir.

47. Taşkın Tuna, Etrafımızdaki Hava, İstanbul, 1984, s. 30-31.

İnanıyorum Çünkü

2. CANLILAR ÄLEMİ

a. Canlı Varlıklardaki Yayılma Meyli ve Denge

Değerli Kardeşim!

Cenab-ı Hak, yeryüzünü bitki ve hayvan çeşidi bakımından çok zengin yaratmıştır. 2005'te yayımlanan bir bilimsel araştırmada, Dünya üzerinde, isimlendirilebilen toplam tür sayısı yaklaşık 2 milyon olarak verilmiştir. Bu sayı sadece tanımlanabilen türlerin sayısıdır. Toplam tür sayısının ise 5-30 milyon arası olduğu tahmin edilmektedir. ⁴⁸

Bütün bitki ve hayvan türleri çoğalmaya, yayılmaya, yeryüzünü kendi cinsleriyle doldurmaya meyillidirler. Fakat hiçbir canlının aşın derecede çoğalıp yeryüzünü istila ettiği de görülmemiştir. Örneğin denizlerdeki bazı balıklar binlerce, milyonlarca yumurtlarlar.⁴⁹ Bir çift farenin bir yılda 500, üç yılda ise 20 milyona ulaşacağı tespit edilmiştir. Bundan yola çıkarak çoğalan balıkların denizleri, farelerin ise karaları istila etmesi gerekirken hiç de öyle olmadığı görülmüştür. Çünkü Allah, onların karşısına koyduğu başka canlılarla, onların aşın derecede çoğalmasını önlemiş, böylelikle, balıklar denizleri, fareler de karaları istila edecek, dolduracak derecede çoğalmamıştır. Doğumları, yaşayışları ve ölümleri daima bir denge içinde sürüp gitmiştir. Balık ve farelerde görülen bu durum, bütün canlı varlıklar için de geçerlidir.

Yeryüzünde sayıları, doğumları, yaşayışları ve ölümleri birbirinden çok farklı, milyonlarca canlı türü birbiri içinde ve birbirine bağımlı olarak yaşar. Hepsinde bir çoğalma, yayılma meyli

48. <https://bilimvegelecek.com.tr/index.php/2018/09/18/dunyada-isimlendirilebilen-kac-canli-turu-vardir/>

49. Bazı balıkların bir senedeki yumurtaları hakkındaki şunlar tespit edilmiştir: Uskumru; 350 - 400 bin arası; Has Kefal, 150 bin - 1 milyon arası; Palamut, Torik 400 binden birkaç milyona kadar; Orkinos, yaklaşık 1 milyona yakın; Mıgır, 3-5 milyon; Mavi Kefal balığı, 150 binden 7 milyona kadar; Levrek, 500 bin - 2 milyon arası; Pervane balığı, 300 milyona yakın yumurta yumurtlar.

İnanıyorum Çünkü

vardır. Fakat onların aşırı derecede çoğalmasını önleyen ve sınırlandıran başka canlılar da vardır. Bu yayılma meylini canlılara veren Allah olduğu gibi onları belli bir dengede tutarak sınırlandıran yine O'dur.

Bilim insanları, birbirleriyle etkileşim içinde olup birinin diğeriyle beslendiği canlıları incelemişler ve bunu **besin zinciri** diye isimlendirmişlerdir. Örneğin çekirge otları, kurbağa çekirgeyi, yılan kurbağayı, kartal yılanı yer. Her biri diğerinin rızkı olur. Aynı zamanda birbirlerinin aşırı derecede çoğalmasını önleyerek bir denge içerisinde yaşarlar. Bilim insanlarının **ekolojik denge** dedikleri bu durum, tesadüfen oluşmuş doğal bir seleksiyon değil Allah'ın canlılar arasına yerleştirdiği ilahi bir dengedir.

Eğer her an tüm canlıları gören, onların doğumlarını, rızıklarını, ölümlerini takdir eden, onları belli bir süre dünyada yaşatıp denge içerisinde idare eden ilmi ve kudreti sonsuz bir yaratıcı olmasaydı ne olurdu? Bu durumda yüzyıllardan beri bütün canlılarda görülen bu hârikulade dengeler bozulur ve canlılar âlemi önce bir karmaşaya döner, sonra da kısa bir zamanda yok olur giderdi.

İnanıyorum Çünkü

b. Dengenin Bozulması

Canlılar âleminde Allah tarafından oluşturulmuş *ekolojik bir denge* vardır fakat bu denge bazen insanların müdahalesiyle bozulmaktadır.

Son yüzyılda insanların bir kısım hayvanları öldürmeleri veya çevreyi kirletmeleriyle bazı canlı türleri yok olmuştur. Bu canlıların yok olmaları, onlarla etkileşim içindeki varlıkların da yok olmasına sebep olmuş, neticede denge bozulmuştur. Diğer ifadeyle, insanların besin zincirinden bir halkayı yok etmeleri, canlılar arasındaki dengeyi bozmuştur.

Ekolojik dengenin bozulma sebeplerinden biri de herhangi bir canlının yerinin değiştirilmesidir. Yirminci yüzyılda ulaşım vasıtalarının gelişmesiyle dünya genelinde bir hareketlilik oldu. İnsanlar ticaret, eğitim, eğlence gibi değişik sebeplerle seyahatler yaptılar. Bu seyahatler esnasında değişik bitki ve hayvan türlerini başka coğrafyalara taşıdılar. Taşınan bu bitki ve hayvan türlerinin bir kısmı gittikleri yeni yerlerde *ekolojik dengeyi* bozdu. Bu konuda sayılamayacak kadar çok örnek var. Onlardan iki tanesi üzerinde duralım.

1. Avustralya'da Kaktüs Felaketi

1900'lü yıllarda bir göçmen, Avustralya'ya bir kaktüs çeşidi getirmişti. Bu kaktüs ekildikten bir müddet sonra o kadar hızlı bir şekilde yayıldı ki çok geçmeden 24 milyon hektar araziye kapladı ve her yıl 4 milyon hektar araziye de istila ediyordu. Sonunda İngiltere toprakları kadar bir alanı istila etti. Bu hâl şehirliğin de köylülerin de hayatlarını zorlaştırmaya başladı. Ekinleri yok etti, tarıma darbe indirdi. Avustralyalılar bu bitkinin hızlı yayılışını önleyecek bir çare aradılar. Bütün Avustralya, hiçbir engel tanımadan yayılan bu yabancı kaynaklı başıboş bitki ordusunun istilasına uğrama tehlikesi ile karşı karşıya kaldı.

Böcek uzmanları, 1925 yılında dünyanın çeşitli yerlerinde yaptıkları araştırmalar sonunda, sadece bu kaktüs ile yaşayan, sırf onun yapraklarını yiyerek beslenen bir böcek buldular. Bu

İnanıyorum Çünkü

böcek hızla üreyordu. Aynı zamanda Avustralya'da, düşmanı olan bir başka böcek türü yoktu. Böcek çok geçmeden söz konusu kaktüsün yayılmasını durdurdu. Arkasından kendi üremesi de yavaşladı. Günün birinde, kaktüs bitkisinin sürekli yayılışını önlemeye yetecek kadar da az bir nesli kaldı.⁵⁰

2. Avustralya'da Tavşan Felaketi

Tavşanların aşırı derecede çoğalarak tabiattaki dengeyi bozduğu görülmemiştir. Fakat Avustralya'da durum çok farklı olmuştur.

1859 yıllarında Avustralya'ya yerleşen bir İngiliz, yanında iki düzine de tavşan getirmişti. Bu tavşanlar kaçtılar ve daha sonra onları sınırlandıracak hayvanlar olmadığından- hızla üremeye başladılar. İki düzine tavşan nüfusu, birkaç sene içinde on binlerle ifade edilmeye başlandı. Senelik ilerleme alanları, orman içinde 10-15 kilometre, düz sahada ise 130 kilometre olarak tahmin ediliyordu. Verdikleri zarar ile baş edemeyen halk bu konuda yönetimden yardım istedi. 1900 yılına gelindiğinde sürekli avlandıkları hâlde tavşanlar tüm kıtayı sarmaya başladı.

Halk, tavşan istilasını durdurmak için seferber oldu. Avlanarak, tuzaklar kurarak çevredeki tavşanları bulundukları yerden uzak tutmaya çalıştılar. 1901 yılı ile 1907 arasında, doğu ve batıyı ayıran 3.256 kilometrelik "tavşan geçirmez" bir çit örüldü. Fakat bu çit, tavşanların öbür tarafa geçmelerine engel olamadı.

Tavşanların bu kadar kısa sürede yayılışı ekonomik ve ekolojik bir felaket olmuştur. Tavşan istilasını yüzünden tarla mahsulleri zarar görmüş, filizleri ve tohumların yok olmasıyla çölleşme başlamış, çölleşme diğer hayvanların ihtiyaç duydukları kaynakları tükettiği için diğer canlıların hayatını çok zor hâle getirmiş ve bazı türler yok olmuştur.

Avustralya'da tavşanlar ile süren savaş hâlen gündemde olan ve sürekli çözümler geliştirilmeye çalışılan bir problemdir.

50. Cressy Morrison, a.g.e., s. 91

İnanıyorum Çünkü

Doğada av ve yem olarak bulunan ve bu kadar tatlı ve zararsız gibi görünen tavşanların bir araya geldiklerinde neler yapabilecekleri hakkında çok çarpıcı bir örnek olduğu için Avustralya tavşan istilası tarihe geçmiş bir örnektir.⁵¹

Sonuç: Canlı varlıklar çoğalmaya ve yayılmaya meyillidirler. Fakat Allah, onların karşısına koyduğu başka canlılarla, onların sınırsız ve kontrolsüz bir şekilde çoğalmalarını önlemektedir. Böylelikle canlılar arasına bir denge ve düzen sağlanmaktadır. İnsanoğlu, şuarsuzca yaptığı faaliyetler neticesinde, bazen bu düzen ve dengeyi bozmaktadır.

3. TOPLUMDAKİ DENGİ

Buraya kadar büyük patlamadan canlı varlıklara kadar kâinattaki dengeler üzerinde durduk. Bu denge ve ölçüler insan toplumlarında ve insanın şahsında da görölmektedir. Burada önce toplumda müşahede edilen denge üzerinde durmak istiyoruz.

a. Kadın ve Erkek Nüfusundaki Denge

Hiç düşündünüz mü, bulunduğunuz şehirde veya ülkede veya bütün dünyada ne kadar kadın ve erkek vardır? Kadınlar mı çoktur yoksa erkekler mi? Yoksa ikisi de eşit midir?

Bilim adamları şehir, ülke ve dünya ölçeğinde kadın-erkek nüfuslarında araştırmalar yapmışlar ve neticede hârikulade bir oran ve denge olduğunu bulmuşlardır. Bu çalışmalara göre doğumlarda ortalama 105 erkeğe karşılık, 100 kız çocuk doğmaktadır. Erkek bebek ölümleri daha yüksek olduğundan 4 yaş civarında her iki cinsin sayısı dengelenmektedir. Toplumlardaki nüfusa bakıldığında yine kadın ve erkek sayısının dengede olduğu görölmektedir. Bu durum ülkeler düzeyinde böyle olduğu gibi dünya genelinde de kadın ve erkek oranları yaklaşık olarak

51. Bkz. http://www.tavsan.org/avustralya_istilasi.php

İnanıyorum Çünkü

birbirine eşittir. Günümüzde dünya nüfusu kabaca %50,5 erkek; %49,5 kadın şeklinde birbirine yakındır.

Savaşlar, hastalıklar, göç ve doğumda cinsiyet belirleme gibi nedenlerle nüfustaki kadın-erkek oranındaki denge bozulabilmektedir. Ancak kendi hâline bırakıldığında zamanla bu oran yeniden dengeye gelmektedir. Örneğin Kurtuluş Savaşı'nda çok sayıda şehit verildiğinden toplumda erkekler aşırı derecede azalmış ve kadın-erkek arasındaki denge bozulmuştu. Fakat 1940'tan sonra kadın erkek sayısı yeniden dengeli hâle gelmiştir.

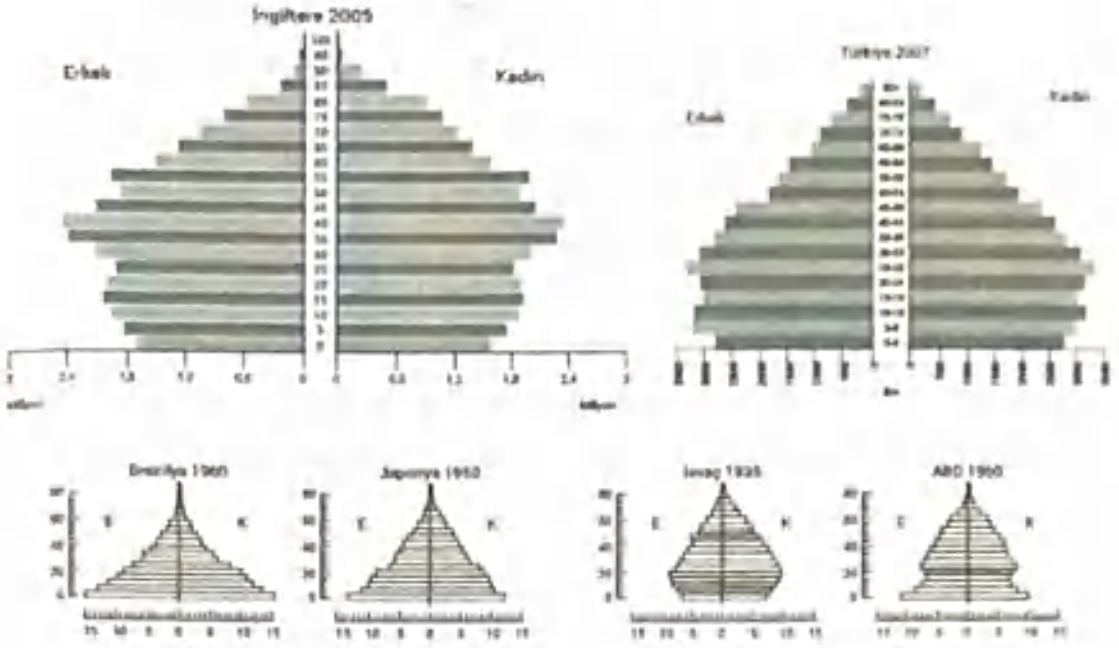
Normal şartlar altında -bir ülke ya da bölgede- doğumlar ölümlerden fazladır. Böylece nüfus belli bir ölçüde artmaktadır. Nüfus, bir ülke için ekonomik, siyasi ve askeri açıdan önemli bir kaynaktır. Nüfus artışı, nüfusun dinamik üretken yapısını korumasını ve yenilenmesini sağlar, kaynakları harekete geçirir, zenginlik ve üretim artışı olur.

Buraya kadar nüfustaki erkek ve kadın oranı üzerinde durduk. Bundan daha garip olanı ölüm oranlarındaki eşitliktir. Şehir, ülke ve dünya çapında nüfus üzerinde yapılan araştırmalarda -bazı istisnai durumlar haricinde- her yaşta ölen erkek ve kadınların sayısının da yaklaşık olarak birbirine eşit olduğu görülmüştür. Yani bir şehirde bir senede aynı yaşta 50 erkek ölmüşse aynı yaşta ölen kadınların sayısı da yaklaşık 50 olmaktadır. Bu oranda bazı sapmalar varsa da fazla olmadığı görülmektedir.

Doğum ve ölümlerdeki bu hârikulade oranlar, bilim insanları tarafından çıkarılmış "*nüfus piramidi*" denilen şekillerde daha rahat görülmektedir.

Aşağıdaki tabloda sağ taraftakiler kadın, sol taraftakiler erkek nüfustur.

İnanıyorum Çünkü

b. Nüfusta Dengesizlik ve Sosyal Problemler

Yukarıda belirtildiği gibi şehir, ülke ve dünya çapında bütün toplumlarda kadın ve erkeklerin doğum ve ölüm oranlarında bir eşitlik tesis edildiği, her iki cins arasında bir denge kurulduğu ve bu sayede insanlık âleminin nüfus yönünden dengeli bir hayat sürdüğü görülmektedir. Bu ölçü ve denge ise ister istemez bize doğum ve ölümlerin bir plan dâhilinde olduğunu göstermektedir. Bu plan elbette tesadüfün değil her an bütün insanları gören, bütün hadiselerden haberdar olan ilim, irade ve kudret sahibi yüce bir yaratıcının eseri olabilir. Yoksa insanların kendi plan ve programlarıyla küresel ölçekte bu dengeleri görerek erkek/kadın nüfus oranlarını dengeleyecek şekilde bir nüfus planlaması yapması mümkün değildir.

Toplumlarda zaman zaman sosyal ve ekonomik şartlar -örneğin savaş- yüzünden, nüfustaki kadın erkek oranında değişimler olmakta, bu da kadın-erkek nüfusundaki dengeyi bozabilmektedir. Kendiliğinden meydana gelen değişiklikler genelde toplumlarda pek fazla problem oluşturmamış, zamanla bu problemler ortadan kalkmıştır. Ancak, nüfus artışından endişe duyan bazı ülkelerin nüfusa zorla müdahalesi, yüce yaratıcının

İnanıyorum Çünkü

insanlık âlemine koyduğu bu ölçü ve dengelerin bozulmasına ve pek çok sosyal problemlerin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Nüfusa müdahale eden bazı ülkeler ve problemleri üzerinde kısaca durmak istiyoruz.

Hindistan ve Çin

Dünyanın en kalabalık ülkelerinin başında Çin ve Hindistan gelmektedir. Bu iki ülkenin hükümetleri, 1960 yılından itibaren ailelerin bir veya ikiden fazla çocuk sahibi olmasını yasakladı. Baskı altındaki evli çiftler; sahip olacakları bir iki çocuk için, genelde erkek çocuk istediklerinden, kız çocuklarını doğumdan önce veya sonra öldürmeye başladılar. Bazı araştırmalara göre Hindistan'da her yıl ölen kız çocukları sayısının, erkeklerinkinden 300 bin fazla olduğu tahmin edilmektedir. Kız çocuklarının öldürülmesiyle erkek nüfus artmış, kadın nüfusu azalmış; dolayısıyla kadın-erkek arasındaki denge bozulmuştur. Birleşmiş Milletler, Hindistan'da her 100 kadına karşılık, 133 erkek bulunduğunu rapor etmektedir. Hindistan gibi Çin'de de aynı politika-dan dolayı kadın erkek nüfusunda dengesizlik ortaya çıkmıştır.

Sonuç olarak, buraya kadar anlattıklarımız, toplumlardaki kadın erkek nüfusu oranında bir denge olduğunu ortaya koymaktadır. Bu dengenin oluşabilmesi ancak şehir, ülke ve dünya çapında bütün kadın ve erkeklerin bilinmesini gerektirir. Yani bu denge tesadüfen kurulamaz. Diğer ifadeyle bu denge ancak ilim, irade, kudret sahibi Allah tarafından kurulmuştur. Ne var ki insanların, fıtrata uygun olmayan müdahaleleriyle nüfustaki bu denge bozulmakta, bu da pek çok sosyal probleme sebep olmaktadır.

İnanıyorum Çünkü

4. CANLI BEDENİ

Değerli Kardeşim! \

Toplumdaki dengelerde görüldüğü gibi toplumun bir ferdi olan insan üzerinde de pek çok denge ve ölçü vardır. Şimdi insan vücudundaki bazı ölçü ve dengeler üzerinde duralım.

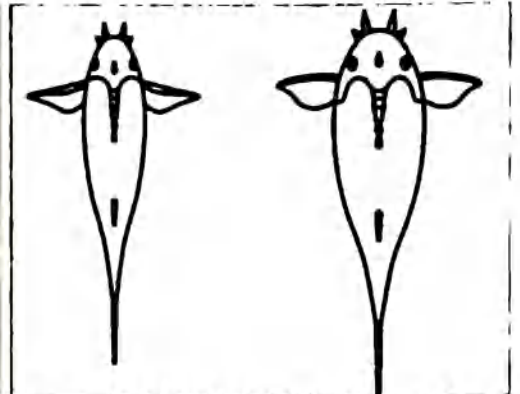
a. İnsan Vücudundaki Simetri

Simetri, bir doğru veya düzlemin iki tarafında bulunan şekillerin ölçü ve düzen bakımından birbirinin aynı ve eşit olması demektir.⁵²

İnsan vücudu simetriktir. Sağ ve sol taraflarımızdaki bütün organlarımızın hepsi -gözler, kaşlar, kulaklar, yüz, eller, ayaklar- simetrik yani birbirine eşit ve birbirinin aynıdır. Allah tarafından insana iki göz, iki kulak, iki el ve iki ayak verilmiş ve bu azalar arasında tam bir denge ve oran gözetilmiştir. Mesela iki elden biri diğerinden uzun veya iki gözden biri diğerinden daha büyük yaratılmamıştır.

Simetri yalnızca insan vücudunda değil kâinattaki canlı cansız pek çok varlıkta, hayvan ve bitkilerde hatta bitkilerin yaprak, çiçek ve meyvelerinde de görünür. Canlı varlıkların azalan âdeta bir kalıptan çıkmış gibi birbirine eşit kılınmıştır.

Bütün varlıklarda gördüğümüz bu simetriler, bilen, isteyen, planlayan, süsleyen ve bir ölçü ile iş yapan bir yaratıcıyı akıl gözümüze göstermektedir.

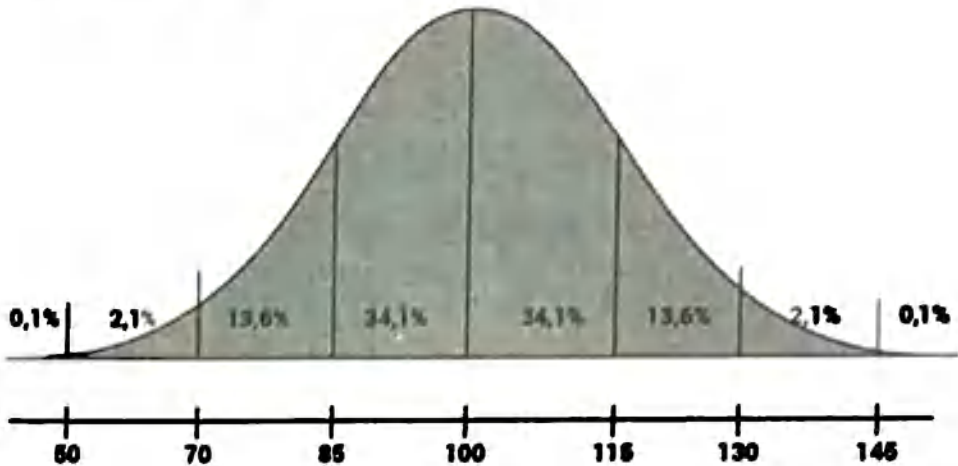
İnanıyorum Çünkü

b. Zekâ Dağılımındaki Denge

İnsan ruhuna Allah tarafından pek çok yetenek yerleştirilmiştir. İnsanlardaki yeteneklerin çeşidi ve miktarı kişilere göre değişir. Biyolojik veya psikolojik bütün özellik ve yeteneklerin toplumdaki insanlarda belli bir miktara göre dağılmış olduğu da gözlemlenmiştir. Örneğin insanlar arasında zekâ bakımından büyük farklar vardır. Fakat bu farklılıklarda belli ölçülere göre bir dağılım olduğu görülür.

Psikologlar, insanlar arasında değişen zekâ farklılıklarını ölçmek için "IQ"⁵³ olarak adlandırılan bazı testler geliştirmişler ve bu testler sayesinde, insanların zekâ seviyelerini matematiksel olarak ifade etmişlerdir. IQ testleriyle yapılan ölçümlerde toplumdaki zekâ dağılımının belli bir ölçüye göre olduğu ortaya konulmuştur.⁵⁴

Psikologların yaptığı çalışmalar sonucu zekâ seviyesi hakkında şu neticelere ulaşılmıştır:

(Yukandaki grafikte 100 rakamı ortalamayı göstermektedir.)

İnsanların yaklaşık üçte ikisi (%68) 85 ile 115 IQ aralığındadır. Bu alan normal zekâ olarak adlandırılır. 70 ile 85 arasında olan

53. "IQ", İngilizce "intelligence quotient" (zeka katsayısı) kelimelerinin ilk harfleridir.

54. Feriha Baymur, Genel Psikoloji, 1978, s. 243.

İnanıyorum Çünkü

%13,6 kadar kimsenin zekâ düzeyi düşük zihinsel gelişim diye adlandırılırken 115 ile 130 arasında olan %13,6 kadannın zekâ seviyesi de yüksek zihinsel gelişim düzeyindedir.

İnsanların %95'i ise 70-130 IQ aralığındadır.

IQ'su aşırı derecede düşük ve aşırı yüksek değerlere ender rastlanır. Bunlardan IQ'su 70'in altında olanlar Yetersiz Zihinsel Gelişim olarak ifade edilir. IQ'su 130 ve üzerindeki ise Yüksek Zihinsel Gelişim olarak ifade edilir. Bu iki grubun oranları aynıdır ve toplumda %2 civarındadır.⁵⁵

Bu veriler, insan iradesi dışında, daha üst bir iradenin, insanların zekâ seviyelerini çok hassas bir dengeye göre ayarladığını göstermektedir.

c. İnsan Boylarındaki Denge

Toplumda zekâ dağılımı belli bir ölçüye göre olduğu gibi insan boylarında da benzer bir durum olduğu görülmüştür. Mesela aynı yaşta ve aynı cinsten bir grubun boyları ölçülecek olsa bunların en kısa boyludan en uzun boyluya kadar bir sıraya girdiği görülür. Ancak ilginç olan nokta, büyük çoğunluğun orta boylu olup bunlardan çok kısa ve çok uzun boylu olanların azınlıkta kalmasıdır.

Bunların bir eğrisi meydana getirilecek olursa orta boylardaki yığılma, çok uzun ve çok kısa olan bireylerin sayısının azlığı, çan şeklinde bir eğri meydana getirir. Buna normal dağılma eğrisi, normal olasılık eğrisi ya da Gaus Eğrisi denir. ⁵⁶

55. Rod Plotnik, Psikolojiye Giriş, s. 288.

56. Feriha Baymur, a.g.e., s. 243.

İnanıyorum Çünkü

d. Altın Oran

a. Altın oran nedir?

"Allah, yarattığı her şeyi güzel yaptı." (Secde, 7)

Değerli Kardeşim,

Altın oran, diğer adıyla ilahî oran 1,618 sayısıdır. Altın oran Fibonacci sayı sistemiyle de ilişkili olduğu için ondan da bahsetmeliyiz. Fibonacci sayı sistemi, bir sayının kendinden bir önceki sayı ile toplanmasıyla oluşturulan sayılar sistemidir.

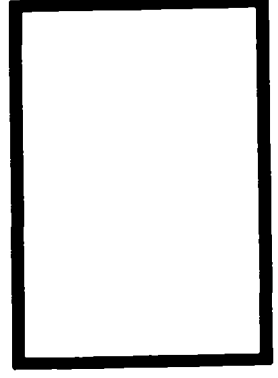
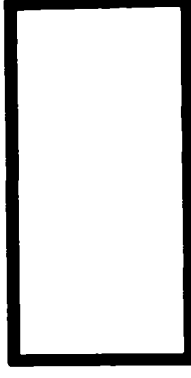
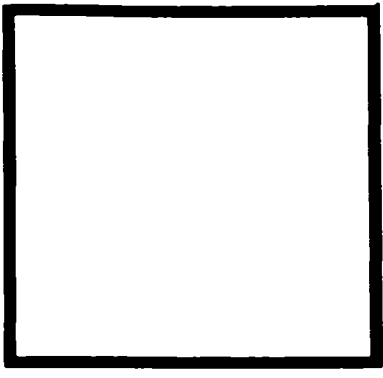
1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987, 1597, 2584, 4181, 6765...

Bu sayı sisteminde 13. sıradan önceki herhangi bir büyük sayı, kendinden bir önceki sayıya böldüğümüzde ya altın oran ya da ona yakın bir sayı çıkmaktadır. Fakat 13. sıradan itibaren hangi sayı kendinden bir önceki sayıya bölünürse bölünsün daima **"altın oran"** yani 1,618 rakamı çıkmakta ve bu sayı sabitlenmektedir. Serideki sayıların birbirlerine bölümü ve neticeleri aşağıda gösterilmiştir:

S	Fibonakdd Sayıları	Bölme sonucu	S	Fibonakdd Sayıları	Bölme sonucu	S	Fibonakdd Sayıları	Bölme sonucu	Fibonakdd Sayıları	Bölme sonucu
1	1 / 1	1	7	21 / 13	1,615	13	377 / 233	1,618	6765 / 4181	1,618
2	2 / 1	2	8	34 / 21	1,619	14	610 / 377	1,618	10946 / 6765	1,618
3	3 / 2	1,5	9	55 / 34	1,617	15	987 / 610	1,618	17711 / 10946	1,618
4	5 / 3	1,666	10	89 / 55	1,618	16	1597 / 987	1,618	28657 / 17711	1,618
5	8 / 5	1,6	11	144 / 89	1,617	17	2584 / 1597	1,618		
6	13 / 8	1,625	12	233 / 144	1,618	18	4181 / 2584	1,618		

1,618 sayısına verilen ehemmiyet onun estetik özelliğinden kaynaklanmaktadır. Örneğin aşağıdaki şekillerden hangisi sizce daha zariftir?

İnanıyorum Çünkü

Muhtemelen sağdaki dikdörtgeni seçtiniz. Çünkü bu dikdörtgende altın oran kullanılmıştır. Altın oran hangi varlıkta görünüyorsa ona estetik bir güzellik kazandırmaktadır. Yapılan araştırmalarda galaksilerde, Güneş Sistemi'ndeki gezegenlerde, pek çok hayvan vücudunda, bitkilerde, çiçeklerde bu orana rastlanmıştır. İnsan vücudunda da pek çok örneğini görmekteyiz.

Tabiattaki eserlere güzellik katan bu ilahî oran, insanlar tarafından bilhassa mimarîde, resim ve heykel gibi güzel sanatlarda güzelliği artırmak için kullanılmaktadır.

Biz burada numune olarak yalnızca insan vücudunda görülen ilahî oranla ilgili bazı örnekler vermek istiyoruz.

b. İnsan Vücudundaki Altın Oran ve Ölçüler

"Biz insanı en güzel biçimde yarattık" (Tîn, 4)

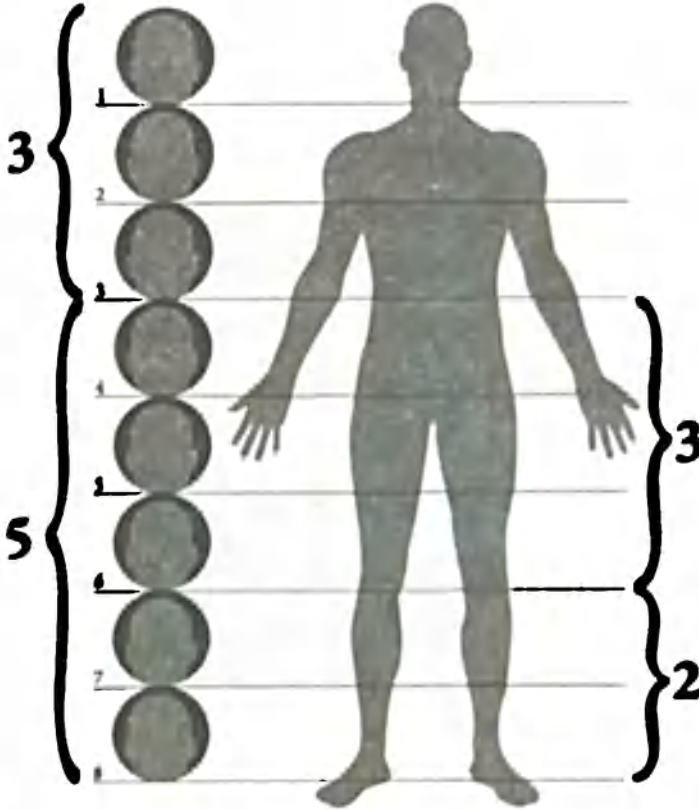
İnsan vücudu incelendiğinde onun pek çok ince hesaplara göre planlı bir şekilde yaratıldığı görülmektedir. Bu planda altın oranın önemli bir yeri vardır. Yalnız bu oranın bilim insanları ve sanatkarların ortaklaşa kabul ettikleri ***"ideal insan vücudu"*** için geçerli olduğunu da söylemeliyiz.

İnsan vücudundaki bir kısım ölçüler ve altın oranlar şöyledir: Eğer ayaklarımızı birleştirip ellerimizi yere paralel düz olarak açarsak kendimizi tam bir kare içine almamız mümkündür. Diğer ifadeyle, milimetrik olmasa da kollarımızı iki yana açtığımızdaki genişlik, vücudumuzun boyu ile aynıdır.

İnanıyorum Çünkü

Eğer ellerimizi, ayaklarımızı açılı bir şekilde açar ve etrafımızda bir daire çizersek bu dairenin merkezi tam göbeğimize gelir.

Yetişkin bir erkeğin boyu ortalama kendi kafasının 8 mislidir.⁵⁷ Baş ile göbek arası mesafe 3 kafa uzunluğu, göbek ile ayakucu mesafesi 5 kafa uzunluğu kadardır. Bu yüzden burada tam bir altın oran görülmektedir. Çünkü yukanda Fibonacci serisinde 2-3-5-8 rakamlarının ardı ardına geldiğini görmüştük. Burada da insan vücudunda bu oranların olduğunu görüyoruz. Örneğin 1,60 boyundaki bir adamın kafası 20 cm'dir. Öyleyse göbeğe kadar olan mesafe 60 cm, göbekten ayakucuna kadar olan mesafe ise 100 cm'dir.

Göbekten ayakucuna kadar başka bir altın oran daha vardır. Yukanda göbekten ayakucuna kadar 5 kafa uzunluğu olduğunu söylemiştik. Bu mesafenin göbekte diz kapağı arası 3 kafa uzunluğu, dizle ayakucu arasındaki mesafe ise 2 kafa uzunluğu

57. Kadınların boyu 6.5 ile 7.5 kafa yüksekliği kadardır.

İnanıyorum Çünkü

kadardır. Yani 1,60 boyundaki adamın göbek ve diz arası 60 cm, diz ile ayak arası 40 cm'dir. Yukanda 3-5-8 rakamları, burada da 2-3-5 rakamları görülmektedir.

İki omuz arası mesafede iki kafa uzunluğu kadardır. Yani 1,60'lık adamın iki omuz genişliği 40 cm'dir.

İnsan yüzünde de altın oran görülür.

Saçlarımızın başladığı yerle kaşlar arası (alın), kaşla burun altı ve burun altı ile çene ucu arası birbirine eşittir.

Başın genişliği, yüksekliğinin üçte ikisi kadardır (saçın yüksekliği hariç). Diğer bir deyişle baş; genişliği iki buçuk, yüksekliği üç buçuk birim boyutlarında bir dikdörtgen içinde yer alır.

Gözü birim olarak aldığımızda ise başın yüksekliği yedi, genişliği beş göz büyüklüğü kadardır.

Kulak, kaş ile burun alt noktası arasındaki mesafede yer alır. Burun genişliği iki göz arasındaki mesafeye eşittir. Ayrıca iki göz arası bir göz genişliği kadardır. Burun genişliği bir göz genişliği kadardır.⁵⁸

Kollarımızda da altın oran vardır. Dirsek, kollar büyük ve küçük olmak üzere iki kısma ayırır. Kolumuzun üst kısmının alt kısmına oranı altın oranı vereceği gibi kolumuzun tamamının üst kısma oranı yine altın oranı verir.

Vücudumuzda -bilhassa yüz ve ellerde hatta dişlerde- bu saydıklarımızdan başka altın oranlar vardır. Fakat biz bu kadarını yeterli görüyoruz.

İnsan vücudundaki bu hârikulade planları ve ölçüleri yapmak şuursuz sebeplerin, kör tesadüflerin işi olamaz. Bütün bu düzeni tesadüfe vermek delilsiz bir iddia olmaktan öteye gidemez. İnsan vücudunda ve bütün varlıklarda görülen bu hassas

58. Oranlar ve resimler için bkz: Grafik ve Fotoğraf, İnsan Figürü Çizimi, Megep (Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi), Millî Eğitim Bakanlığı, Ankara 2008; Grafik ve Fotoğraf, İnsan Başı Çizimi, Ankara, 2012.

İnanıyorum Çünkü

ölçüler ancak her yaptığı eserde hikmet olan ilim, irade ve kudret sahibi olan Allah'ın icraatlarıdır.

e. Sıhhat ve Denge

Kıymetli Kardeşim!

İnsan vücudundaki organlarda ve organların çalışmalarında mükemmel bir denge hâli görülmektedir.

İnsan vücudu sistemlerden, sistemler organlardan, organlar dokulardan, dokular hücrelerden oluşur. Her birimin kendine göre bir vazifesi vardır. Bununla beraber her birim -alt ve üst- diğer birimlerle ortaklaşa bir çalışma yapar. Her birimin kendi bünyesinde ve diğerleriyle beraber ortaklaşa yaptığı çalışmalarda hârikulade bir yardımlaşma, ahenk ve denge vardır. Bu yardımlaşma veya dengeler sayesinde hayat devam eder. Onlardan birinin bile bozulması insan hayatını tehlikeye sokar.

Mesela buzdolaplarında bir ısı düzenlemesi yapılmıştır. Bu düzenlemeyle buzdolabı ısısı daima sabit tutulur. Örneğin buzdolabının -1 dereceye ayarlandığını düşünelim. Buzdolabının kapısı her açıldığında içeriye sıcak hava girer ve buzdolabının harareti artar. Böyle durumlarda buzdolabı otomatik olarak çalışmaya başlar ve ısıyı tekrar -1 dereceye getirinceye kadar çalışır, o dereceye geldiğinde durur.

İnsan vücudunda da ilahi kudret tarafından buna benzer bir ayar yapıldığı görülmektedir. Bilim insanları buna "otonom sinir sistemi" demişlerdir. Örneğin açığımız zaman kandaki şeker oranı düşer. Bu durum, insanda açlık hissini netice verir. İnsan yemek yiyip doyduğunda tokluk hissi ortaya çıkar ve yemeğe olan ihtiyaç hissi durdurulur.

Benzer bir faaliyet alyuvarlarda da görülür. Kandaki alyuvarlar azaldığında ilikler faaliyete geçer ve alyuvar üretirler. Vücutta lazım olan alyuvar sayısı muhafaza edilir.

İnanıyorum Çünkü

Yeme ihtiyacı ve alyuvarların üretiminde olduğu gibi vücuttaki hemen hemen bütün faaliyetlerde benzer bir ayar yapıldığı görülmektedir. Herhangi bir eksiklik olduğunda organizma faaliyete geçirilir, ihtiyaç giderildiğinde ise faaliyet durdurulur.

Vücutta yapılan dengeleme faaliyetlerinin bozulmasıyla hastalıklar ortaya çıkar. Çünkü sıhhat, vücudun dengeli olması; hastalık ise bu dengenin bozulması demektir.

Şimdi, vücuttaki bazı dengeler ve bu dengelerin bozulması üzerinde biraz duralım.

i. Vitaminler ve Demir

Vitaminler, vücudumuzun sağlıklı bir şekilde hayatta kalması için ihtiyaç duyduğu besinlerdir. Vitaminler dışarıdan aldığımız yiyeceklerde hazır olarak bulunurlar. Bilim insanları 20 kadar vitamin olduğunu, bunların 14 tanesinin vücut için zaruri ihtiyaç olduğunu söylemişlerdir.

Yiyecekler vasıtasıyla dışarıdan aldığımız vitaminlerin belli bir miktana ihtiyacımız var. Bu miktarın az alınması veya çok alınması vücudun dengesini bozar ve hastalıklara sebep olur. Örneğin yüzyıllar öncesinde uzun seferlere çıkan denizcilerde C vitamini eksikliğinden kaynaklanan "skorbüt" denilen hastalık görülmüş ve bu yüzden denizcilerin çoğu ölmüştür. Daha sonraları portakal, limon gibi meyvelerin bu hastalığa iyi geldiği anlaşılmış ve bu yöntemle tedavi yoluna gidilmiştir. Bu tür meyvelerde C vitamini olduğu ise ancak 20. yüzyılda keşfedilmiştir.

Vücuttaki demir miktarında da hassas bir ölçü vardır. Vücudumuz ortalama 4 veya 5 gram demire ihtiyaç duyar. Bu demiri yediğimiz yiyeceklerden elde ederiz. Bununla beraber vücudumuzda her gün 1 mg civarında demir kaybı olur. Bu kaybı aldığımız gıdalardaki demir sayesinde telafi ederiz. Böylelikle vücuttaki demir oranı muhafaza edilmiş olur.

İnanıyorum Çünkü

Ayrıca demirin vücutta birikmemesi için Allah tarafından bir kontrol mekanizması oluşturulmuştur. Demir, bağırsakların iç yüzeyini örten hücre tabakasındaki hassas bir mekanizma tarafından vücuda alınır, fazlası frenlenir ya da ihtiyaca göre arttırılır. Bu kontrol mekanizması sağlıklı çalışmadığı zaman hastalıklar ortaya çıkar. Vücuttaki demir miktarının azalmasıyla kansızlık, aşırı çoğalması neticesinde organların fonksiyon bozukluğuna sebep olan "hemokromatozis" denilen hastalık ortaya çıkar.

Kıymetli Kardeşim; insan vücudunun vitaminlere veya demire muhtaç olması, bu vitaminlerin dış âlemdaki yiyeceklerde hazır bulunması, vücudun bu ihtiyaçlarını belli bir miktarda alma zorunluluğu, bu işlerin daha önceden planlandığını açık bir şekilde göstermektedir.

ii. İç Salgı Bezleri ve Denge

Vücuttaki en mühim dengelerden biri de iç salgı bezlerinin salgıladıkları hormonlarda görülür. İnsan vücudunda hormon salgılayan altı adet iç salgı bezi vardır. Bu bezler salgıladıkları hormonları doğrudan kana salar. Kana karışan bu hormonlar, insan vücudunda vazife görürler. Bunlar çok küçük miktardadır. Miligramın binde biri, milyonda biri miktardan fazla ölçülen hormonlar vardır. Eğer bu hormonlar vücudun ihtiyacından az veya çok salgılanırsa vücuttaki denge bozulur. Bunların birkaçı üzerinde duralım:

Beynin arka tarafındaki hipofiz bezinin ürettiği hormonlardan biri, büyüme hormonudur. Salgılanan büyüme hormonu ihtiyaçtan az olursa kişinin büyümesi yavaşlar, cücelik ortaya çıkar. Büyüme hormonunda fazlalık olursa bu defa da aşırı büyüme -devlik- ortaya çıkar.

Nefes borusunun ön kısmında olan tiroid bezinin salgıladığı hormon, beden metabolizmasını, oksijen kullanımını ve vücut ısını ayarlar. Tiroid bezinden salgılanan hormon; fazla olursa kişi çabuk heyecanlanır, sürekli gergin olur, uyumakta güçlük çeker. Sürekli terleme ve kalp atışında artma olur. Eğer

İnanıyorum Çünkü

hormonda azalma olursa kişide beden ve zihin gelişmesi durur. Kişi kendini cansız ve devamlı yorgun hisseder.

Kalp ve Kan Basıncı

Kalbin çalışmasında da mükemmel bir denge vardır.

Kalp kasılıp gevşeyerek dakikada yaklaşık 70 defa atar. Kalbin yaptığı iş yükünü değerlendirmek için basit bir hesap yaparsak kalbin yaptığı işin büyüklüğünü daha iyi anlarız. Dakikada 5 litre kan pompalayan kalbimiz saatte 300 litre günde ise 7.200 litre kan pompalar. Yani normal çalışan bir kalp, günde 7,2 tonluk bir depoyu dolduracak kadar kanı vücuda pompalar. Kalbin bu pompalama esnasında damarlara yaptığı basınca "tansiyon" denir. Bu basınç vesilesiyle kan, bütün vücudu dolaşır. Bu şekilde organ ve dokuların ihtiyaçları karşılanır. Allah'ın emri ve izni ile insan hayatı devam eder.

Kalbin yaptığı basınçta aşırı artma veya azalmalar hayati tehlikelere sebep olabilir. Tıp dilinde aşırı yüksek basınca "hipertansiyon", düşük basınca da "hipotansiyon" denilmektedir. Hipertansiyon, kalp ve damar hastalıklarına, felçlere, boyun ve bacak damarlarında tıkanmaya, böbrek hastalığına sebep olabilir. Düşük tansiyon ise vücuttaki bazı iyonların dengesizliği ve yetersizliğinde baş göstermektedir. Tansiyon düşüklüğünde sık görülen şikâyetler baş dönmeleri, kulak çınlaması ve bayılmadır.

Hülasa buraya kadar anlattıklarımız, insan vücudunda duygular yönünden, fizikî açıdan ve vücuttaki maddeler ve organların faaliyetleri bağlamında hârikulade bir denge ayan yapıldığını göstermektedir. Vücuttaki maddelerden veya faaliyetlerden herhangi birinde meydana gelen azalma veya çoğalma dengeyi bozmakta ve hastalıklara sebep olmaktadır.

İnanıyorum Çünkü

Değerli Kardeşim, vücuttaki bu hassas denge ayan, elbette kendiliğinden olmuş değildir. Kör, sağır, şuursuz ve cansız olan maddelerin, bu hassas dengeleri bilmesi, gözetmesi ve birbirleriyle mükemmel bir uyum içinde hareket ederek bu dengeleri sağlaması aklen ve mantıken mümkün değildir. Bütün bu ayarlar, insanı yaratan; kudreti, ilmi ve iradesi sonsuz olan zatı, yani Cenab-ı Hakk'ı açıkça göstermektedir.

iii. Kanın Pıhtılaşması

Vücudumuzun herhangi bir yeri kanarsa bir müddet sonra orada pıhtılaşma olur ve kanama durur. Eğer kanımız pıhtılaşmasaydı kan kaybından ölürdük. Kanın pıhtılaşması hakkında biyokimya uzmanı Michael Behe şöyle diyor:

Pıhtı, kan akışının önünü kesen bir damlacıktan ibarettir. Fakat sistem hayret edilecek bir şekilde işlemektedir. Eğer kanınız doğru yerde, doğru miktarda ve doğru zamanda pıhtılaşmasaydı bugün hayatta olmayacaktınız. Kanın pıhtılaşması, arka arkaya gelen birbiriyle son derece uyumlu on adımda gerçekleştirilir. Ve yirmi kadar moleküler bileşen bu sürece dâhil olur. Her şey yerli yerinde olmazsa sistem çalışmaz.

- Eğer yanlış yerde bir pıhtı oluşursa (mesela beyinde veya akciğerde) ölürsünüz.
- Eğer pıhtı yirmi dakika geç oluşursa vücudunuzdaki tüm kan boşalır ve gene ölürsünüz.
- Eğer pıhtı sadece kesik bölgeyi tıkamakla yetinmese bütün kan dolaşımınız katılaşabilir ve gene ölürsünüz.
- Pıhtı yeterince büyük değilse de ölürsünüz elbette.

Kanın pıhtılaşması sisteminin mükemmel işlemesi için bir dizi protein bileşeninin bir anda sırayla sahneye çıkması gerekir. Bu da tedriciliği gerekli gören Darwinist yaklaşımı geçersiz kılar. Akıllı Tasarım argümanının (yani Allah'ın varlığını savunanların) elini güçlendirir.⁵⁹

59. Lee Strobel, Hani Tanrı Ölmüştü?, 2013, s. 282.

İnanıyorum Çünkü

5. HÜCRE

a. Hücrelerdeki Dengeler

Kıymetli Kardeşim!

İnsan vücudundaki hücrelerde de hârikulade dengeler görülmektedir.

“odacık” manasına gelen “hücre”, canlı varlıkların yapı ve görev bakımından en küçük parçasıdır. Bir hücrenin genişliği ortalama 0,02 mm olup gözle görülemeyecek kadar küçüktür. Bununla beraber sanat yönünden hârikulade bir büyüklüğü vardır. Bir hücre 100 bin kere milyon atomun bir araya gelmesiyle oluşmuş, mükemmel şekilde dizayn edilmiş binlerce kompleks moleküler makine içeren, gerçek bir mikro minyatür fabrika gibidir.⁶⁰

İnsan vücudunda yaklaşık 200 çeşit hücre olduğu tespit edilmiştir. Vücuttaki bütün hücrelerin sayısı ise yaklaşık 30 trilyondur.⁶¹ Her hücre çeşidinin faaliyeti ve ömrü farklıdır. **Ortalama her saniyede milyonlarca hücre ölmekte, ölenlerin yerine de bir o kadar üretilmektedir.** Bu yoğun trafiğin dengeli bir şekilde düzenlenmesi sayesinde hayatımız sağlıklı bir şekilde devam etmektedir. Sürekli hücre kaybına karşılık aynı oranda yeni hücreler oluşmazsa veya hücre kaybına karşı aşırı hücre üretimi olursa denge bozulur, hastalıklar ortaya çıkar ve vücudun hayatı tehlikeye girer. Örneğin kanser; hücrelerin aşırı, dengesiz çoğalmasından kaynaklanan en tehlikeli hastalıklardan sadece biridir.

b. Alyuvarlar ve Akyuvarlar

Hücrelerin en önemlilerinden biri alyuvarlardır.

Alyuvarlar kırmızı kan hücreleridir. Kemik iliğinde yapılırlar ve kana kanşırlar. Erkeklerde 1 mm³ kanda 5 veya 5,5 milyon, kadınlarda ise 4,5 veya 4,8 milyon kadar bulunur. Alyuvarlar, kan

60. John Lennox, Aramızda Kalsın Tanrı Var, s. 167.

61. https://bilimteknik.tubitak.gov.tr/system/files/makale/ayiklanan_basliksiz_sayfalar_9.pdf

İnanıyorum Çünkü

içinde oksijen ve karbondioksit taşırlar. Dolaşım esnasındaki ortalama hayat süreleri 120 gün kadardır.

Bir dakikada yaklaşık 150 milyon alyuvar tahrip olur. Onların yerine aynı miktarda yenileri gelir. Alyuvar miktan normalin altına inecek olursa kemik iliği uyarılır ve yeni hücreler üretilir. Böylece hücre eksikliği giderilir. Alyuvar sayısı normal seviyenin üstüne çıkınca kemik iliği yavaşlar. Bu ayarlama böbreklerden salgılanan bir hormon ile olur.

Alyuvarlara benzeyen diğer bir hücre çeşidi de akyuvarlardır.

Akyuvar denilen küçük beyaz hücreler için Allah'ın vücudumuza yerleştirdiği savunma askerleri veya ordusu diyebiliriz. Onlar, düşmanımız olan mikroplara karşı vücudumuzu korur.

Akyuvarlar da alyuvarlar gibi kemik iliğinde yapılırlar ve kana karışırlar. Normalde 1 mm³ kanda 4 ile 10 bin arası akyuvar bulunur. Bulaşıcı hastalıklarda, bu sayı daha da artar ve 1 mm³ kanda 30.000 ile 50.000 civarında olurlar.

Akyuvar sayısının normalin altına inmesinde veya artmasında yine hastalıklar ortaya çıkmaktadır.

SONUÇ

Kur'an-ı Kerim'de *"Hiçbir şey yok ki onun hazineleri bizim katımızda olmasın. Biz ondan ancak belli bir miktar indiririz."*⁶² buyrulmaktadır. Buraya kadar yaptığımız izahlar, hücreden Samanyolu Galaksisi'ne varıncaya kadar her yerde ölçü ve denge olduğunu göstererek, Kur'an'ı tasdik etmektedir. Bu izahları kısaca şöyle özetleyebiliriz:

- Kâinat büyük bir patlama ile yaratılmış, arkasından da muazzam bir hızla genişlemeye başlamıştır. Bilim insanları bu genişleme esnasında, genişleme hızı ile çekim kuvveti arasında hârikulade bir ölçü ve denge olduğunu tespit etmişlerdir.

İnanıyorum Çünkü

- Çekim gücü ve merkezkaç kuvvet arasında oluşturulmuş denge sayesinde, Ay ile Dünya, Dünya ile Güneş, Güneş ile gezegenler, Güneş Sistemi ve galaksi, galaksimiz ve diğer galaksiler arasında bir birliktelik oluşturulmuştur. Bu dengelerdeki az bir değişiklik, bütün kâinatta devasa değişiklikleri netice verecek özelliktedir.
- Dünya'nın Güneş etrafında dönmesinde ve aralarındaki mesafede, atmosferin büyüklüğünde, atmosferdeki gazların oranında, ozon tabakasında önemli ölçüler tesis edilmiştir. Bu ölçülerdeki az bir sapma yeryüzündeki hayatın bitmesine sebep olacak niteliktedir.
- Dünya'da her saniyede yaklaşık 16 milyon ton su buharlaştırılmakta, 16 milyon ton su da yağmur olarak yeryüzüne indirilmektedir. Böylelikle tonlarca tuzlu su, tatlı suya dönüştürülmekte, yeryüzündeki hayat devam edebilmektedir.
- Yeryüzündeki bütün bitki ve hayvanlara bir yayılma, çoğalma meyli verilmiş fakat onların aşırı derecede çoğalıp yeryüzündeki dengeyi bozmaması için önlerine başka canlılar da konularak ekolojik bir denge oluşturulmuştur. Zaman zaman insanların bilerek veya bilmeyerek bu ekolojik dengeyi bozduklarına şahit olmaktadır.
- Yapılan araştırmalar, toplumdaki kadın-erkek nüfus oranlarında da bir denge olduğunu göstermektedir. İnsanların müdahale etmemesi şartıyla doğum ve ölüm hadiselerinde kadın ve erkek sayılarının birbirine eşit olduğu görülmektedir.
- Toplumu oluşturan fertlerin boyları ve zekâları incelendiğinde bunların toplumda belli ölçülere göre dağıtıldığı görülmüştür.
- İnsan, hayvan ve bitki vücutları incelendiğinde hepsinde simetrik bir yapı olduğu, yine bu canlı vücutlarında *altın orana* uygun ölçüler olduğu görülmektedir.

İnanıyorum Çünkü

- İnsan vücudunun vitaminlere belli oranda muhtaç olduğu, bunların azalması veya çoğalmasıyla insan hayatının tehlikeye girdiği, vücuttaki hormonların da belli bir miktardan az veya fazla olması durumunda insan hayatında sıkıntılara sebep olduğu görülmektedir.
- En küçük yapı birimi olan hücrelerde de -örneğin alyuvar ve akyuvarlarda- dengeli azalma ve çoğalmalar görülmektedir. Bu hücrelerin azalma ve çoğalmalarındaki denge bozulduğunda insan hayatı tehlikeye girmektedir.

Kıymetli Kardeşim!

Bilimlerin bize gösterdiği, hücrelerden ta kâinatın bütününe, mikro âlemden makro âleme varıncaya kadar her yerde ve her zamanda var olan bu ölçüler ve dengeler nasıl meydana gelmiştir?

Bu soruya bazı insanlar, "Tesadüfen, kendiliğinden olmuştur veya tabiat yasaları gereği oluşmuştur veya sebepler bir araya gelerek yapmışlardır." diye cevaplandırmaktadır. Onların bu sözleri bir delil ve ispata dayanmamakta, boş bir iddiadan öteye ve yanlış bir kabulden ileriye gitmemektedir. Onların verdiği cevaplar; önyargısı olmayan, akıl ve mantık ölçülerini elden bırakmayan insanları tatmin eden cevaplar değildir. Ne tesadüflerin ne de şuursuz varlıkların bu akıl almaz devasa kâinattaki ölçü ve dengeleri kurması mümkün değildir.

Bu ölçü ve dengeler; ancak her an bütün kâinatı gören ve gözeten, kudreti her şeye yeten, bir işi yaparken diğer işler kendisine zor gelmeyen mukaddes bir zatın işleri olabilir. Biz o mukaddes zata Allah diyoruz.

Üçüncü Bölüm

ALLAH'IN VARLIĞINA DELİLLER

Bir önceki bölümde kâinattaki dengeler, ölçüler ve hassas ayarlardan yola çıkarak Allah'ı tanımaya çalıştık. Bu bölümde ise hayvanlar âleminde görülen bazı hârikulade olaylar üzerinde durmak istiyorum.

1. İcğüdü mü İlham mı?

İnsanlarla hayvanların dünyaya gelişleri çok farklıdır. İnsan, hiçbir şeyi bilmez ve hiçbir şey yapamaz olarak dünyaya gelir. Hayatta kendine lazım olan şeyleri sonradan ve uzun bir zamanda öğrenir. Hâlbuki hayvanlar öyle değildir. Onlar, dünyaya gelir gelmez veya geldikten kısa bir süre sonra hayatlarıyla ilgili âdeta her şeyi biliyormuş gibi hareket ederler. Bu durum, onlara hayatları boyunca lazım olacak bilgilerin, dünyaya gelmeden evvel öğretilmiş olduğunu göstermektedir. Sanki başka âlemde eğitimini almış, mezun olmuş, bu dünyaya ataması yapılmış, vazifeli memur gibidirler. Hayvanlar incelendiğinde onlardaki bilgilerin sonradan öğrenilmiş bir bilgi olmadığı görülür. "Peki, onlara bu bilgiyi yükleyen, öğreten kimdir?" sorusuna verilecek en makul cevap şudur: Allah.

Meselâ sivrisinek dünyaya geldikten kısa bir süre sonra yuvasından çıkar ve insana hücum eder, iğnesiyle kan alacağı yeri önce uyuşturur, sonra da cildi delerek kanı içer. Kendisini tehlike-

İnanıyorum Çünkü

de gördüğünde de usta bir savaşçı gibi kaçır ve gizlenir. Bu konuda üstün bir maharet gösterir. Acaba küçük, tecrübesiz, dünyaya yeni gelen bu canlıya bu kan alma ve savaş sanatını kim öğretmiş veya bu canlı nereden öğrenmiş olabilir?

Bu sivrisinek örneğinde olduğu gibi bütün hayvanların sonradan öğrenme olmaksızın yaptıkları işler vardır. Onlar bu işleri doğrudan Allah'ın ilhamıyla öğrenmektedirler. Bazıları buna "içgüdü" demiştir. Fakat içgüdü kelimesi bu hârikulade bilgilenme ve öğretmenin sebebini, içyüzünü izah etme konusunda yetersizdir. Çünkü isim vermek ayndır, konunun ilmi sebeplerini ispat edip ortaya koymak ayndır. Bu içgüdü kavramı da öyledir. Bazıları içgüdü için "hayvanın içinden duyduğu ses" demiştir. Hâlbuki bir ses varsa seslenen birisinin de olması gerekir. İşte biz, o sesin kaynağının Allah olduğunu söylüyoruz.

Bu konuda sivrisinek dışında başka hayvanları da örnek verebiliriz. Kedi gibi bazı hayvanlar, gözleri kör olduğunda, Allah'ın ilhamıyla, sevk etmesiyle giderler, gözlerine ilâç olan otu bulur, gözlerine sürer ve iyileşirler.

Akbaba ve kartal gibi yırtıcı kuşlar, Allah tarafından yeryüzünü temizlemek için görevlendirilmişlerdir. Onlar çok uzak mesafelerden bir hayvan ölüsünü Allah'ın ilhamıyla hissederler ve gidip o hayvanın leşini ortadan kaldırırlar.

Aşağıda bu konularla ilgili bazı örnekler verilecektir.

2. Anlar ve Mucize

Kıymetli Kardeşim!

Bir an üç yönden mucizevi bir varlıktır: Kafası, karnı ve iğnesi.

Bir an hayatı boyunca yapacağı şeyleri annesinden, babasından veya öğretmeninden öğrenmez. O, yumurtadan çıktığı anda yapacağı bütün şeyleri bilir bir vaziyettedir. Âdeta Allah tarafından onun kafasına bir çip yerleştirilmiş gibidir. Yani ona bir yükleme yapılmıştır. İnsanlar çok zeki oldukları ve tekno-

İnanıyorum Çünkü

ojide ilerledikleri hâlde beyinlerine henüz böyle bir yükleme yapamıyorlar.

Annın karnı da hârikulade bir özelliğe sahiptir. Çünkü onun karnı Allah tarafından bir bal makinesi hâline getirilmiştir. Arı, değişik çiçeklerdeki nektar denilen tatlı sıvıyı (bal özünü) yer. Daha sonra bu yemiş olduğu şeyler karnında yiyeceklerin en atlısı ve şifa kaynağı olan bala dönüşür. Arı daha sonra gelir, karnındaki balı peteklere boşaltır.

Annın zehirli bir de iğnesi vardır. Arı sokması, birkaç gün rahatsız edecek bir ağrıya, kaşıntıya ve şişliğe sebep olur. Alerjisi olan kimselerde ise ölümcül olabilir.

Şimdi durup düşünelim: Barut ile ateşi yan yana getirmek nûmkün değildir. Gelirse de patlama olur. Annın vücudunda ideta barutla ateş yan yana getirilmiştir. Arının karnında hem şifalı olan tatlı bal hem de iğnesindeki zehir üretilmektedir. Birbirine zıt bu iki kimyasal maddenin, bu küçük hayvanın vücudunda, ona zarar vermeden bir araya getirilmesi hayret edilecek bir şey değil midir? İşte bu küçük hayvanın kafasındaki bilgi, karnındaki şifalı bal üretme özelliği, iğnesindeki zehir genişgüzel, tesadüfî bir olay değildir.

İnanıyorum Çünkü

Ayrıca bir kovanda ortalama 50 bin ile 80 bin arasında an yaşar. Bütün bu anların kafasında bilgi, kanınlarında bal ve iğnelerinde zehrin yaratıldığını düşünelim. Bir de daireyi genişletelim bütün Türkiye’de ne kadar kovan ve bu kovanlarda ne kadar anı vardır? Hatta daireyi biraz daha genişletelim; bütün kıtalarda, bütün dünyada ne kadar kovan ve ne kadar anı vardır, bir düşünelim. Üstelik anların ömrü ortalama 42 gündür. Yani 42 gün içinde dünyadaki bütün kovanlardaki anlar ölmekte, onların yerine yenileri gelmektedir. Fakat gelenlerin hepsi aynı sistemde yaratılmaktadır. Bu durum, onların yaratıcılarının bir olduğunu gösterir. Sistemin birliği; o düzeni kuran, her yerde aynı tarz ile idare eden zatın birliğini gösterir, ispat eder.

Bal Anları

- Kanatlarını saniyede 200 kez çırparak saatte 24 km’lik bir hızla uçabilirler.
- İnsanların gıda olarak kullandıkları bir yiyeceği üreten tek böcek türüdür.
- Bal anları aynı insanlar gibi strese girebilirler.
- Bir bal anı günde yaklaşık 2.000 çiçeği ziyaret eder.
- Anların 500 gr. bal yapabilmesi için yaklaşık 2 milyon çiçeği ziyaret etmeleri ve 88 bin km yol kat etmeleri gerekir.
- Bir an, hayatı boyunca bir çay kaşığı balın 1/12’sini üretir.
- Bal, doğal koruyuculara sahiptir ve içerisinde bakteri yetişmez. Örneğin Mısırlılara ait mezarlarda bulunan bal, hâlâ yenilecek durumdadır.⁶³

Anlar ile ilgili hayranlık uyandıran diğer bir nokta da binlerce an, kovanda petekleri altıgenler şeklinde yapar. Bu altıgenleri yaparken uçlardan başlar ve ortada buluşurlar. Ve şaşılacak şekilde hiçbir sapma olmaz. Üstelik altıgen peteklerin her biri bir kalıptan çıkmış gibi aynı ölçülere sahiptir. Biz insanlar cetvel

63. <http://www.bugday.org/blog/bal-anlari-hakkinda-bilmediginiz-15-sey/> (erişim: 25.11.20)

İnanıyorum Çünkü

kullanmadan düz bir çizgi çizmekte zorlanırken hiç geometri dersi almamış anların bütün kovandaki petekleri hârikulade ölçülerle yapması onları yönlendiren zatın bir olduğunu gösterir.

Kıymetli Kardeşim! Cetvel kullanmadan düz bir çizgi, pergel kullanmadan düzgün bir daire çizebilir misin? Biz akıl sahibi olduğumuz hâlde alet kullanmadan yaptığımız işler çoğunlukla düzgün olmuyor, hata edebiliyoruz. Hâlbuki anlar hiçbir alet kullanmadan, pürüzsüz, hatasız petek yapıyorlar. Elbette onların bu mühendislik harikası işleri kendi küçücük kafalarının işi olamaz. Onlara bu işleri öğreten zat, bu harika işleri yapıyor.

Kıymetli Kardeşim! Anların hayatı gerçekten ibret alınacak, hârikulade özelliklere sahiptir. Ben burada sözü uzatmamak için kısaca birkaç noktaya dikkat çektim. İstersen sen de anlarla ilgili bir araştırma yapabilirsin. Burada konuyu anlarla alakalı bir ayetle bitirmek istiyorum. Arıya ve bala dikkat çekmek için Kur'ân-ı Kerimde Nahl yani "arı" isminde bir sure vardır. Orada anlar hakkında Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"Rabbin bal arısına şöyle ilham etti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları çardaklardan kendine yuvalar edin; sonra her türlü besleyici ürünlerden ye; Rabbinin koyduğu kanunlara boyun eğerek çizdiği yollardan git! Onların kannlarından, farklı renklerde bir şerbet (bal) çıkar ki onda insanlar için şifa vardır. İşte bunda düşünen, tefekkür eden bir topluluk için açık delil bulunmaktadır."⁶⁴

3. Yön Bulma

Bir kısım hayvanların yön bulma özellikleri şaşılacak derecededir. Bilhassa güvercinler bu konuda en çok bilinen örneklerdendir. Posta güvercinleri yüzlerce kilometrelik mesafeleri aşarak yuvalarını bulur. Bu özelliklerinden dolayı haberleşmede kullanılmışlardır. Posta güvercinlerinin haberleşmede kullanılması

64. Nahl Sûresi, 68, 69. Hayrettin Karaman vd, Kur'ân Yolu, 3/366-367.

İnanıyorum Çünkü

ması milattan önceki yüzyıllara kadar gider. Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'nda etkin bir şekilde kullanıldıkları da söylenmektedir.

Göçmen kuşlar, 25.750 kilometre mesafe yol katedebilirler. Dünya'nın çevresinin 40.000 km olduğunu düşündüğümüzde göçmen kuşların uçtuğu mesafe hayret edilecek bir durumdur. Bu kuşlar hedeflerine zamanında ulaşabilmek için saatte 48 kilometre hızla seyahat ederler. Bu hızla göçmen kuşların gidecekleri yerlere ulaşması 533 saat kadar sürer. Günde 8 saat seyahat eden bazı kuşların göç hedeflerine ulaşması 66 gün sürer. Göçmen kuşların hafızaları çok kuvvetlidir. Öyle ki doğdukları yeri tam olarak hatırlayabilir ve yıllar sonra da olsa oraya geri dönebilirler. Allah'ın bu kuşlara verdiği kabiliyetle Güneş'i, yıldızları ve Dünya'nın manyetik alanını kullanarak yol alırlar. Ancak bunu tam olarak nasıl yaptıkları bir sır olarak kalıyor. GPS gibi insanoğlunun bu yüzyılda kullanmaya başladığı teknolojiyi göçmen kuşlar asırlardır kullanmaktadır. Göçmen kuşların çoğu gece karanlıkta yol alarak uçarlar. Bunun nedeni daha soğuk hava sıcaklıkları, aşırı ısınma tehlikesini azaltır. Bu şekilde kuşların durup soğumaya gerek kalmadan daha fazla uçmasına izin verir. Karanlık gökyüzü, daha az yırtıcı hayvan barındırma eğilimindedir.⁶⁵

Kedilerin yön bulma duygusu da çok güçlüdür. Bazı kediler, kilometrelerce uzaktan evinin yolunu bulabilir. Mesela Avustralya'da bir kedinin 3 bin kilometrelik bir mesafeyi kat ederek evine döndüğü haberlere konu olmuştur.⁶⁶ Edirne-Hakkâri arası karayoluyla mesafe 2.000 km olduğuna göre kedinin kattığı mesafe Türkiye'nin bir ucundan öbür ucuna olan mesafeden ne kadar çok fazladır.

65. https://patigen.com/gocmen-kuslar-hakkinda-bilmedikleriniz/#Gocmen_Kuslar_Cok_Uzaga_Seyahat_Edebilir

66. <https://www.haberturk.com/dunya/haber/686898-3000-kilometre-yuruyen-kedi-evini-buldu> (erişim: 27.11.20)

İnanıyorum Çünkü

Kuşların ve kedilerin evlerini nasıl bulduğu bilimsel olarak araştırılmış ve bazı teoriler ortaya atılmıştır. Fakat bu teorilerin hiçbiri kesin değildir. Konu hâlâ tam olarak bilinmemektedir. Doğrusu ise Allah'ın bu yeteneği onlara verip ilham etmiş olmasıdır.

Biraz Tebessüm

Bir ailenin evine bir kedi dadanmış. Ne kadar kovsalar da gitmiyormuş. Bir gün adam, kediye bir çuvala koymuş ve ormanlık bir yere götürüp bırakmış. Sonra eve gelmiş. Fakat çok geçmeden kedi de çıkagelmiş. Adam kediye tekrar götürmüş ve bu defa biraz daha uzağa bırakmış. Sonuç aynı. En son, kediye almış, kanşık yollardan giderek çok uzak bir yere bırakmış. Fakat geriye dönerken kendisi yolu kanştırmış. Ne kadar uğraşırsa yolu bulamamış. Evi telefonla aramış ve karsına "Kedi geldi mi?" diye sormuş. Karsı "Evet, geldi." deyince "O kediye söyle, gelsin beni alsın. Yolu bulamıyorum." demiş.

4. Kaplumbağa: Olağanüstü Yolculuk

Bir önceki bölümde hayvanların, bilhassa güvercinler, göçmen kuşlar ve kedilerin yönlerini ve yuvalarını bulmalarından bahsettik. Onların yuvalarını bulmalarından daha şaşılacak olan, kaplumbağaların annelerine doğru yaptıkları yolculuktur.

İnanıyorum Çünkü

"Kaplumbağa: Olağanüstü Yolculuk" adlı belgesel, Akdeniz Kaplumbağası, Sini Kaplumbağa veya Caretta Caretta olarak bilinen ve nesli tükenmekte olan kaplumbağaların öyküsünü anlatıyor.

Belgeselde, bir dişi kaplumbağanın, Amerika'nın Florida sahillerinden başlayıp Azor adalarına kadar uzanan ve yıllar sonra yine Florida'daki kumsalda noktalanın uzun yolculuğu anlatılıyor. Filmin başında, yavru kaplumbağalar Florida'da bir kumsalda hayata başlıyorlar.

Kumlardan çıkar çıkmaz denize doğru koşuyorlar. İçlerinden bir kısmı yengeçlere ve martılara yem oluyor. Denize ulaşanlar yıllarca sürecektir olan **15 bin kilometrelik** bir yolculuğa başlıyorlar. Yumurtlama vakti geldiğinde doğdukları kumsala tekrar geri dönüyor ve yumurtalarını bırakıyorlar.⁶⁷

Anne kaplumbağanın kumları eşeleyerek yerleştirdiği yumurtalar sıvıdan ibarettir. Belli bir zaman sonra bu yumurtalardan çıkan yavru kaplumbağalar, toprağı eşeleyerek yukan çıkmaları gerektiğini nereden biliyorlar? Hadi diyelim ki bunu bildi ve becerdiler, arkasından denize koşmaları gerektiğini nasıl biliyorlar? Dünyaya kısa süre önce gelmişken okyanusu aşacak derecede bir yüzme becerisini nasıl ve kimden öğreniyorlar? Denize girdikten sonra gidecekleri yeri ve oraya ulaşacak yolu nereden biliyorlar?

Kaplumbağaların katettikleri mesafenin büyüklüğünü anlamak için şu mesafelere bakalım: İstanbul-Urfa arası karayoluyla yaklaşık 1.300 kilometredir. İstanbul-Berlin arası 2.100 km; Berlin-Londra arası ise 1.100 km'dir. Diğer ifadeyle Urfa-Londra arası mesafe 4.500 km'dir. Kaplumbağalar, Urfa-Londra arası mesafenin üç mislini katediyorlar. Bu esnada yolu kimseye sormuyor ve yollarını kaybedip başka yerlere gitmiyorlar.

Kaplumbağaların bu faaliyetlerini maddeyle izah etmek mümkün değildir. Çünkü bilgi, maddeden farklı, soyut bir şey-

67. <https://www.youtube.com/watch?v=jZJwFg3eEDQ>. (erişim: 31.01.19)

İnanıyorum Çünkü

dir. Kaplumbağaların yapacakları işi kendiliklerinden bilmesi imkânsızdır. Bu bilgiyi anne ve babalarından öğrenmiyorlar veya tecrübe sonrasında bu bilgiye ulaşmıyorlar. Doğrudan bir bilgilendirme oluyor. Üstelik bu bilgilendirmede hata payı da bulunmuyor.

Günümüzdeki tüm teknolojik gelişmelere rağmen bilim bunun nasıl olduğunu hâlâ çözebilmiş değildir. Bunun tek izahı, kaplumbağaların bu bilgiyi Allah'tan ilham yoluyla almış olmasıdır.

5. Güneş Enerjili Havalandırma Sistemine Sahip Termit Gökdeleni

Görünüş olarak karıncalara çok benzeyen bir böcek türü olan termitler, topraktan yaptıkları görkemli yuvalarda yaşarlar. Bu yuvaların yükseklikleri 6 metreyi, genişliği ise 12 metreyi bulur.⁶⁸ Beyaz karınca da denilen termitler, kördür. Bu kör olan termitlerin, bu hârikulade şehirleri nasıl kurdukları daima merak konusu olmuştur.

Termitler, anlar ve karıncalar gibi toplu hâlde yaşayan ve aralarında iş bölümü olan canlılardır. Bazı termit türleri yuvalarını tamamen toprağın altında yaparken bazılarının yaptığı yuvaların bir bölümü toprağın üstüne doğru yükselir. Termitler yuvaların yapımında, tükürük gibi salgılarıyla karıştırdıkları kil ve organik maddeleri kullanır.

Termitler çok küçük canlılar olmalarına rağmen (boyaları genellikle 0,5-1,5 milimetre arasındadır) toprağın üstündeki bölümü birkaç metre yüksekliğinde olan yuvalar inşa edebilir. Bu şekilde yuva yapan termitler genellikle Afrika'da yaşar. Yuvanın toprağın üstündeki kısmı koni biçimindedir. Yapının dış kısmı çok basit görünse de tünel ağları ve galeri şeklinde boşluklar bulunan iç kısım hayli karmaşıktır.

68. <https://onedio.com/haber/simdiye-kadar-gormediginiz-12-termit-gokdeleni-353085>

İnanıyorum Çünkü

Termit yuvalarında havadaki nemin, sıcaklığın ve karbondioksit seviyesinin kontrol edilmesini sağlayan doğal bir havalandırma sistemi vardır. Bu sistemde yuvanın dış kısmına temas eden güneş ışınları içeride sıcaklık farklarının oluşmasına neden olur. Yuvanın içindeki hava sıcaklık farkı nedeniyle hareket eder. Yuvanın dış malzemesinin gözenekli yapıda olması ve bazı yuvalarda dışarıya doğru açılan tüneller bulunması sayesinde havadaki gazlar dışarıdan içeriye ve içeriden dışarıya doğru geçebilir.⁶⁹

Bu konuda şöyle bir deneme yapılmıştır: İnşası başlanan bir termit evi ikiye ayrıldı ve termitler birleşmesin diye ayrı ayrı tutuldular. Fakat buna rağmen evin inşasına başarı ile devam edildi. Öyle ki bütün yollar, kanallar, depolar ve diğer yerler her iki tarafta aynı şekilde müşterek bağlantılarla beraber yapıldı.

Düşünülebilir ki her termit karşı taraftaki arkadaşının işi hakkında **"tam bilgi"** sahibiydi ve dolayısıyla aynı şekilde, aynı işi yaptı. Buna rağmen komşu termitin kardeşinin kaderi hakkında hiçbir malumatı yoktu ve onunla herhangi bir şekilde irtibatlı değildi.⁷⁰

69. <https://bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/tasarimci-ve-muhendis-hayvanlar>

70. Ali İzzet Begoviç, *Doğu Batı Arasında İslâm*, İstanbul, 1987, s. 70-71.

İnanıyorum Çünkü

Termitler kör olduklarına göre bu hârikulade saray gibi gökdeleni nasıl yapıyorlar. Mühendislik harikası olan bir çalışmayı kimden öğreniyorlar? Nasıl ve nereden biliyorlar?

Bu sorunun en mantıklı cevabı; her şeyi bilen birisinin, yani Allah'ın onlara yapacakları şeyi öğretmesi, sonra da organize ederek yapacakları işe onları sevk etmesidir.

6. İnsan Vücudu

Kendi vücudumuza baksak bu vücutta ne kadar harika işlerin yapıldığını görerek Allah'ın varlığını anlayabiliriz. Şöyle ki:

Şehirlerde her sabah fırınlar ekmek yapar, sonra bunu marketlere dağıtır, marketlerden de insanlar alır, sofralarına koyarlar. 2015 yılının resmi rakamlarına göre Ankara'da ortalama 180 fırın, günde 6 milyon ekmek üretmiştir.⁷¹ Ankara nüfusunun 5,5 milyon olduğu düşünülürse kişi başına yaklaşık 1 ekmek düşmektedir. Ülkemizde yaklaşık olarak 85 milyon insan yaşadığına göre, ülke çapında 85 milyon ekmek üretiliyor denilebilir. Bütün dünyada yaklaşık 8 milyar insan yaşamaktadır. Her ülkenin ekmek tüketimi bizdeki kadar değildir ama biz kaba bir hesaba bütün dünyada günde yaklaşık 8 milyar ekmek üretildiğini varsayalım.

Şöyle bir düşünelim, dünyada yalnızca bir merkezde ekmek pişiren bir fırın olsa (yani 8 milyar ekmek pişse) ve pişen ekmecekler üç öğünde bütün dünyadaki insanlara ulaştırılsa. Bu mümkün olur mu sizce?

Fakat bundan daha hârikulade bir dağıtım faaliyeti vücudumuzda hiçbir sorunla karşılaşmadan her gün gerçekleşmektedir.

Vücudumuzda ortalama 30 trilyon odacık yani hücre var. Bu hücrelerin hepsi yaşamak için gıdaya muhtaçtır. Bizim vücudu-

71. https://www.researchgate.net/publication/317775194_Ankara_Ilinde_Ekmek_Firinlarinin_Uretim_Yapisi_ve_Ekmek_Israfi (Erişim: 20 Aralık 20)

İnanıyorum Çünkü

muzda da bir fırın var, o fırında günde üç öğün ekmek pişiriliyor ve trilyonlarca odaya tek tek dağıtıyor. O fırın midemiz başta olmak üzere sindirim sistemimizdir. Yediğimiz yiyecekler burada hazmedilir yani sindirilir. Sonra da bütün vücuttaki hücrelere dağıtılır. Üstelik bütün hücrelerin -örneğin, göz, saç ve kemik hücrelerinin- ihtiyaçları da farklıdır. Her hücreye neye ihtiyacı varsa o verilir ve bu konuda hiç şaşırma olmaz.

Sindirim sistemimizde pişen yemeğin 30 trilyon odaya (hücreye) dağıtılması hârikulade bir faaliyettir ve kendiliğinden olan bir hadise değildir. Allah'ın hikmetli bir icraatıdır.

Vücudumuzdaki harika faaliyetlerden biri de savunma mekanizması faaliyetidir. Şöyle ki:

Bütün ülkeler iç düşmanlara karşı polis, dış düşmanlara karşı da askerlerden oluşan ordular bulundururlar. İç veya dış düşmanların zararlı faaliyetleri polis ve ordu güçleriyle ortadan kaldırılır. Eğer bir ülkenin bu iki teşkilatı olmazsa o ülke halkı güven içinde yaşayamaz.

İnsan vücudu da bir ülke gibidir. Bu ülkede düşmanlara karşı Allah tarafından bir savunma mekanizması oluşturulmuştur. Bu mekanizmanın en önemli unsuru akyuvarlardır. Akyuvarlar hemen hemen her gün vücudumuza giren düşmanlarla -yani mikroplarla- savaşarak onları yok eder ve vücudun hastalıklardan korunmasını sağlarlar. Eğer akyuvarlar olmasaydı vücudumuz hastalıklara çok çabuk mağlup olur ve ölürdü.

Bir ülkede polis veya ordu teşkilatının kurulması büyük bir plan ve organizasyonla gerçekleştirildiği gibi insan vücudundaki bu akyuvar teşkilatının meydana getirilmesi de önemli bir plan ve organizasyonla olmaktadır. Yoksa bu hadiseler kendiliğinden, tesadüfi olarak meydana gelemez.

Örneğin vücudumuzdaki sinir sistemi de bir ülkenin iletişim ağı gibidir. Bu sinir sistemi sayesinde vücudumuz organları birbiriyle iletişim kurmakta ve canlılığımızın devam etmesini her an sağlamaktadırlar.

İnanıyorum Çünkü

Kıymetli Kardeşim, sen bu üç örneğe daha başkalarını da kıyas et! Vücudumuzdaki bu ve benzeri bütün hikmetli faaliyetleri bir düşün! Bütün bunların kendiliğinden oluşması mümkün değildir. Onları yaratan ve bizim hizmetimize sunan yüce bir zat vardır.

7. Parmak İzi

Bir ressam resim yaparken belli bir resimden sonra artık benzerlerini yapmaya başlar. Bir yazar da roman yazıyorsa belli bir sayıdan sonra önceki romanlarının benzerlerini yazmaya başlar. İnsan, her zaman farklı, hiç birbirine benzemeyen ürünler ortaya koymakta zorlanır.

Fakat Allah'ın sanatı öyle değildir. Örneğin, katrilyonlarca kar taneciklerinin hiçbiri diğerinin tıpa tıp aynısı değildir. İnsanların parmak izi de böyledir.

Parmakların son eklemi ve uç kısmındaki kıvrımların meydana getirdiği girinti ve çıkıntılar "parmak izi" olarak isimlendirilir. Anne karnında son şeklini alır, kalıcı bir hasar olmadıkça hiçbir zaman değişmez. Bugün şahısların kim olduklarını tespit için çok fazla kullanılan bir yöntemdir. Şimdiye dek dünyada özellikle de gelişmiş ülkelerde 100 milyonlarca parmak izlerinin alındı-

İnanıyorum Çünkü

ğını düşünürsek "Hiçbir parmak izi diğerinin aynı değildir." yargısını matematiksel olarak doğrulayacak sayıda örnek bulunduğu kesinlikle söylenebilir. Tek yumurta ikizlerinin bile parmak izleri birbirine benzemez. İlmi araştırmalar parmak izinin kimlik tespitinde kesin delil olduğunu göstermiştir. İnsanların parmak izleri kesinlikle birbirlerinin aynısı olmadığından parmak izi suçlunun tespitinde çok önemli bir delil olmaktadır. Kişinin parmak kıvrımları yaşlanması ile değişmez ve kaybolmaz. Kolay ve ucuz bir metot olduğu için parmak izi günümüzde hüviyet tespitinde de oldukça sık kullanılmaktadır.⁷²

Dünyadaki 8 milyar insanın parmak uçlarının hiçbirisi diğerinin aynısı değildir. Yaşayan bütün insanların, ahirete gidenlerin ve henüz doğmamış insanların tamamının parmak izleri bilinmeden, dünyaya yeni gelecek bir çocuğa, hiç kimseyle aynı olmayan, benzemeyen bir parmak izi verilemez. Öyleyse insanların parmak izini yapan zatın bütün insanların parmak izini biliyor olması gerekir. Aksi hâlde parmak izi birbirine benzeyen pek çok insan olurdu. Hâlbuki böyle bir şeyi göremiyoruz. Dolayısıyla insanların parmak izini yapan, bütün insanların parmak izini bilen birisi olmalıdır. O da Allah'tır. Bu harika icraatı

72. Fatma Akpolat, Parmak İzinin Fraktal Teorisi, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Bilecik, 2004, s. 5.

İnanıyorum Çünkü

tesadüfe havale etmek mümkün değildir. Çünkü tesadüf olsaydı tam tersi olurdu.

İnsanların yalnızca parmak izleri değil yüzleri, gözleri, hatta DNA'ları da birbirlerinin aynı değildir. İkizlerin veya benzer insanların dahi başka yönden farklılıkları vardır. Sesler de öyledir. Örneğin bir arkadaşımız telefon ettiğinde onu sesinden tanırız.

Bir adam Hz. Ömer'e "Ben şu satranç oyununa şaşıyorum. İki kanşlık bir tahtada binlerce oyun oynanıyor, bir oyun diğeri-ne benzemiyor." dedi. Hz. Ömer'de ona "Ben sana ondan daha acayip bir şey söyleyeyim mi? İnsanın yüzü bir kanştır. Ondaki kaşlar, gözler, burun, ağız gibi azaların yerleri bellidir ve değişmez. Sen şarkta olsun garpta olsun iki kişinin birbirinin tıpa tıp aynısı olduğunu göremezsin. Bu küçücük tablada, bu sayısız farklılıkları, değişiklikleri ortaya koyan bu kudret ve hikmet ne büyüktür." dedi.⁷³

Hz. Ali de şöyle demiştir: "İnsanoğlu ne miskindir. Bir yağ (tabakasıyla) bakar. Bir et parçasıyla konuşur. Bir kemik (kıkırdak) parçasıyla da işitir. Eceli örtülü, hastalığı gizli, ameli kayıtlıdır. Tahtakurusu onu incitir, boğaza takılan lokma öldürür, terlemek onu kokutur."⁷⁴

73. Fahrettin Razî, Mefâtihu'l-gayb, Dâru İhyâu't-Turâsî'l-Arabî, 1420, 4/170

74. Burhâneddin Kirmânî, Garâibu't-Tefsîr, 1/459.

İnanıyorum Çünkü

Dördüncü Bölüm

TABIAT FELSEFESİ⁷⁵

Kıymetli Kardeşim!

Allah'ın varlığı ispat edilirken çoğunlukla kâinatın yoktan yaratılışı üzerinde durulur. Nitekim biz de ilk önce ondan bahsettik. Fakat bu tek ispat delili değildir. Allah'ın varlığını pek çok yönden ispat etmek mümkündür. Örneğin gözümüz önünde hikmetli ve sanatlı olarak yaratılan bütün bitkiler ve hayvanlar Allah'ın varlığını gösterir. Hikmetli yaratılış derken canlı varlıkların vücutlarının ve organlarının belli bir amaca ve faydaya yönelik olarak yaratılmasını kastediyorum. Örneğin göz görmek, kulak işitmek, el tutmak ve ayak yürümek için yaratılmıştır. Bunların hiçbiri tesadüfen olmaz. Tesadüf konusunu ileride bilhassa evrim konusunu ele alırken anlatacağız.

Şimdi burada bir varlığın, bir canlının nasıl vücuda getirildiğini düşünelim. Evet, madem mevcudat yani varlıklar var, inkâr edilmez. Gözümüz ile görüyoruz. Hem her bir varlık, sanatlı ve hikmetli olarak vücuda geliyor, var ediliyor. Hem bunlar varlığı ezeli değil yani bir başlangıçları vardır. Sonradan oluyor. Var edilenler dünyadan gidiyor, onlar gibi sanatlı hikmetli yenileri dünyaya geliyor. Ve bu olaylar, hepimizin gözü önünde oluyor. Şimdi gözümüz önünde var edilen bu varlıkların meydana gel-

75. Tabiat Risalesi isimli eserden istifadeyle hazırlanmıştır.

İnanıyorum Çünkü

mesine sebep gösterilen aklen ve mantıken dört ihtimal vardır. Bu varlıkları mesela bir kelebeği var etmek için aşağıdaki dört yoldan başka yol yoktur.

1. Sebepler meydana getirmiştir.
2. Kendi kendine olmuştur.
3. Tabiat meydana getirmiştir.
4. İlim, irade ve kudret sahibi olan Allah yaratmıştır.

Eğer, ilk üç yolun akıldan uzak, imkânsız, tutarsız olduğu ispat edilirse dördüncü yol olan Allah'ın varlığı şeksiz şüphesiz ortaya çıkar. Şimdi sırayla bu üç konuyu ele alalım.

1. Sebepler Yaratıcı Olamaz

Canlı varlıkları sebepler meydana getirmiş olamaz. Bu fikrin yanlışlığını bir örnekle izah edelim. Şöyle ki:

Her ilaç, birtakım hammaddelerden çok hassas ölçüler alınarak yapılır. Ve her ilaç, bir hastalığın tedavisi için üretilir. İlacın içeriğinde kullanılan maddelerin miktarı çok önemlidir. Azlığı veya çokluğu, ilacın ilaç olma özelliğini kaybetmesine, hatta zararlı olmasına bile yol açabilir.

Mesela ilaç sanayiinde çalışmalar yapan bir kimyagerin laboratuvarını düşünelim. Bu laboratuvarında yüzlerce hammaddelerin bulunduğu kavanozlar vardır. Laboratuvarında üretilen ilaçlar, bu kavanozlarda bulunan maddelerden çok hassas ölçülerle alınarak hazırlanmıştır. Bu ilaçlardan herhangi birini incelediğimizde o ilacın 0,1 mg A maddesinden, 0,3 mg B maddesinden, 0,15 mg C maddesinden ve bunlar gibi pek çok farklı özellikteki ve orandaki maddelerin bileşiminden oluştuğunu görürüz. Eğer o maddeler biraz eksik veya biraz fazla olsa o ilaç, ilaç olma özelliğini kaybedecektir.

İnanıyorum Çünkü

Acaba hiç imkân ve ihtimal var mı ki bu farklı farklı maddeler, kavanozların garip bir tesadüf veya fırtınalı bir rüzgârın çarpmasıyla devrilmesi sonucunda, her bir kavanozdan yalnız alınacak o miktar kadar dökülsün, beraber gitsinler, toplanıp o ilacı oluştursunlar. Bu hiç mümkün müdür? Böyle bir şeyi hiç akıl kabul eder mi? Asla! Bu maddeler kendi kendilerine tesadüfen bir araya gelerek bu ilacı oluşturmazlar. İlacın oluşabilmesi için en başta akıl, şuur ve ilim sahibi bir kimyager gerekmektedir. Bu faydalı ilaç ancak bu şekilde ortaya çıkabilir. Dünyamız da büyük bir laboratuvar gibidir. Buradaki bütün bitkiler, hayvanlar çok hassas ölçülerle, yüzden fazla farklı elementlerin bir araya getirilmesiyle meydana getirilmişlerdir. Her bir bitki ve hayvan âdeta dünya laboratuvarında yapılmış harika ilaçlar gibidir.

Dünya laboratuvarında milyonlarca bitki ve hayvan çeşidi var. Her birinin şekilleri, miktarları, özellikleri, yaşama tarzları birbirinden çok farklıdır. Bütün bu bitki ve hayvan türleri, dünyamızdaki yüzlerce değişik elementten oluşturulmuştur. Bu had ve hesaba gelmez canlı varlıkların şuursuz sebepler tarafından -yani güneş, hava, su, rüzgâr, toprak gibi sebepler tarafından-

İnanıyorum Çünkü

yapıldığını iddia etmek, yukandaki ilaç örneği gibi akıldan uzak ve imkânsızdır. Hatta daha saçmadır.⁷⁶

Çünkü bitki ve hayvanların varlığı; ilim, irade ve kudret sıfatları nihayetsiz olan bir zatı gerektirir. Örneğin bir bahçede şekil, renk, koku ve tat yönünden birbirinden farklı yüzlerce bitki çeşidi olduğunu düşünelim. Bir kısım biberler zehir gibi acı iken, kavun ve karpuzların tatlı, limonun ise ekşi olduğunu görürüz. Aynı yerde duran, aynı sudan, aynı hava ve güneşten gıdalarını alan bu bitkilerin tatlarını ayarlayan şey nedir? Tatların farklılığı, ister istemez bize onları gören, birbirinden ayıran, aralarındaki farkı bilen bir zatı gösterir. Bu farklılara şekil, renk ve kokuyu da katabiliriz.

Yine bal anısına baktığımızda küçük kafasına yapacağı bütün işlerin programının yüklenmiş olduğunu, karnına bal üretim fabrikası kurulduğunu, iğnesine ise zehir akıtan bir makine yerleştirildiğini görürüz. Şimdi bu küçük hayvanın kafasına programı, vücuduna da zarar vermeden iki zıt özelliğin yerleştirilmesi, hangi şuursuz sebebin işi olabilir? Bu harikalık, ancak sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi olan Allah'ı kör gözlere de gösterir.

Bütün dünyada iç içe girmiş canlı varlıkların, birbirinden farklı özelliklere göre yaratılması, onların şekil, renk, koku, tat ve benzeri özelliklerini birbirinden ayıran, onları gören ve ilmiyle, iradesiyle onları planlayan, sonra da bir laboratuvarındaki malzemeler gibi, topraktan, sudan ve havadan sayısız elementleri bir araya getirerek kudretiyle bu planı tatbik eden birini ister istemez gösterir.

Mesela insanın hayatı boyunca başından geçen bütün olayların depolandığı hafızası yani belleği ne güneşin ne havanın ne suyun ne de toprağın işi olamaz.

76. "DNA zincirimizde Telomer adında bir protein molekülü vardır. Telomer, DNA'nın ömrünü yani kaç defa bölünebileceğini belirler. Matematikte olasılık hesaplarına göre 10^{50} imkânsız kabul edilir. Telomerin kendi kendine rüzgâr ve şimşeklerle dizilme olasılığı 10^{652} dir. Yani olasılık hesaplarına göre 10^{50} nin çok üstündedir ve bu da tesadüfi varoluşun imkânsız olduğunu göstermektedir. DNA'nın tek bir protein molekülünün bile bu derece ince bir hesaba dayanması, evreni de tesadüfi varoluşla açıklamanın imkân dışı olduğunu gösterir" (Nevzat Tarhan, İnanç Psikolojisi, 2009, s. 36.)

İnanıyorum Çünkü

Kör, sağır, ilimsiz, hudutsuz, sel gibi akan unsurların, sebeplerin bu ince işleri yapması mümkün değildir. "Mümkündür." demek, aklın kabul edeceği ve ispata dayalı bir görüş değil, sadece "delilsiz bir kabul" olacaktır. Bu ise akla dayalı bilimsel bir görüş değil tamamen kişisel bir tercihtir.

2. Varlıklar, Kendi Kendine Oluşamaz

İkinci görüş, ikinci ihtimal, varlıkların kendi kendine oluşmasıdır. Bunun yanlışlığına geçmeden önce, gelecek için plan yapma özelliğinin yalnızca akıl ve irade sahibi kimselerin özelliği olduğunu hatırla tutmalıyız. Cansız ve şuursuz varlıkların geleceği düşünerek plan proje yapmaları imkânsızdır.

Kıymetli Kardeşim, konuyu iki bölümde ele alarak anlatmak istiyorum:

a. İnsan Vücudunun Oluşumu

Anne rahminde çocuğun oluşumu harika bir plana göre cereyan eder. Bu plan ise açıkça planı hazırlayan birini gösterir. Şöyle ki:

Anne rahminde nutfe (zigot), başlangıçta tek bir hücredir. Daha sonra annenin dışından almış olduğu -ekmek, patates, soğan vb.- gıdalardan nutfe de beslenir. Gıdalardan elde ettiği maddelerle şekillenir, büyür ve dokuz ay içinde hârikulade düzenli, aynı zamanda karmaşık bir insan bedeni hâlini alır.

Bir hücreden başlayarak neticede karmaşık bir yapıya ulaşan insan bedeninin oluşumunu neye dayandıracağız? Bu oluşum sırasında muhteşem bir plan olduğu ve bu planın uygulandığı açıkça görülüyor. Bu planın uygulanışını ilim, irade, kudret sıfatları olan Allah'a vermeyip de "kendiliğinden" olduğunu iddia edersek şuursuz atomların insan vücudunu teşkil ettiğini söylemek durumunda kalınız. O zaman şu sorulara nasıl cevap veriniz?

1. İnsan vücudunda bir bütünlük vardır. Atomlar birleşerek molekülleri, moleküller organelleri, organeller hücreleri, hücreler dokuları, dokular organları, organlar sistemleri, sistemler

İnanıyorum Çünkü

ise insan vücudunu oluşturur. Atomlardan sistemlere kadar her şey birbiriyle irtibatlıdır. Atomlar, birbiriyle irtibatlı olan hücreleri, organları, sistemleri ve bir bütün hâlindeki insan vücudunu nasıl oluşturuyor?" Her atom, insan vücudunun en küçüğünden en büyüğüne varıncaya kadar, her tarafının bütün plan ve projesini biliyor mu? Biliyorsa nasıl biliyor, bilmiyorsa bilmediği bu kadar hassas, harika ve aynı zamanda kanşık bu işleri nasıl yapıyor? Niçin yapıyor?

2. Vücudumuzdaki bütün organların birbirine ihtiyacı vardır. Örneğin mide yiyecekleri sindirir. Kalp bütün vücuda kanı pompalar. Akciğerler kanı temizler vs. Vücut, bu organlar arası bağlantı ve ilişki bilinmeden meydana getirilemez. Dolayısıyla ancak bu irtibatı bilen ve sağlayan biri vücudu meydana getirmiş olabilir. İlim ve şuuru olmayan atomların tesadüfen bunları yaptığını iddia etmek son derece saçma değil midir?

3. Acıktığımızı hissetmezsek yemek yemeyiz ve bu yüzden hasta oluruz, ölebiliriz. Yemek yerken doyduğumuzu hissetmezsek çok yemekten dolayı yine ölürüz. Sinir sistemimiz hem acıktığımızda hem de doyduğumuzda bizi bilgilendirmektedir. Daha önce şöyle demiştik: Vücudumuzda bir dakikada yaklaşık 150 milyon alyuvar tahrip olur. Onların yerine de aynı miktarda yenileri gelir. Alyuvar miktarı normalin altına inecek olursa kemik iliği uyanır ve yeni hücreler üretilir. Böylece hücre eksikliği giderilir. Alyuvar sayısı normal seviyenin üstüne çıkınca kemik iliği yavaşlar. Vücudumuzdaki bu dengeleme işlemi basit bir olay değildir. Bu dengeyi kurma ve devam ettirme tesadüflerle açıklanabilir mi? Üstelik bu dengeleme olayı bu iki konu ile de sınırlı değildir. Bütün bu ölçüler, dengeler kendi kendine oluşan, tesadüfi olaylar kesinlikle olamazken bunları tesadüfe vermeyi akıl kabul eder mi?

4. Vücudumuzun dış âlemle bir irtibatı var. Gözümüzle görüyor, kulağımızla işitiyor, burnumuzla nefes alıyoruz. İnsanın

77. Örneğin 400'den fazla vazife gördüğü tesbit edilen karaciğeri şuursuz atomlar nasıl yaparlar? Bütün vücudumuzu saran sinir sisteminin mükemmel planının yapılması, sonra tesis edilip çalıştırılması bu şuursuz atomlar sayesinde mi oluyor? Şuursuz varlıkların, şuurlu iş yapması aklın kabul edeceği bir iş midir?

İnanıyorum Çünkü

anne karnındayken görmeye, işitmeye, yürümeye, koşmaya ihtiyacı yoktur. Bütün bu organların özellikleri, anne rahmindeki çocuğun, dış dünya için hazırlandığını göstermektedir. Üstelik bu organlar hârikulade bir plana göre meydana gelmektedir. Plan yapmak şuurlu varlıkların işi olduğuna göre, "Gözü, kulağı, burnu, eli, ayağı gibi birbirinden çok farklı iş yapan organları yaptığı söylenen ve iddia edilen zerrelerin, şuuru vardır." diyebilir miyiz? Vücudumuzu meydana getiren atomlar, ışığı, tatları, sesleri, biliyorlar mı ki göz, dil ve kulağı ona göre ayarlıyorlar?

5. Vücudumuzun vitaminlere ve proteinlere ihtiyacı vardır. Bu vitaminler ve proteinler gıdalarda hazır olarak bulunur. Dışarıdan aldığımız gıdalar sayesinde vücudumuzun ihtiyaçlarını gideririz. Eğer bu vitamin ve proteinleri yeteri kadar alamaz isek hasta olur ve ölürüz. Atomlar, dış âlemde var olan gıdalardaki vitaminleri nereden biliyorlar ve vücudu ona göre nasıl ayarlıyorlar? Dış âlemi bilmeyen atomlar, insan vücudu ile dış âlem arasındaki bağlantıyı nasıl kuruyor?

6. İnsan vücudunun hem geçmişle hem de gelecekle irtibatı vardır. Anne ve babamızın bazı özellikleri genetik olarak bize aktarılır. Bizler de bu özellikleri çocuklarımıza, gelecek kuşaklara aktarıyoruz. Bu genetik DNA planının özelliklerini atomlar, nasıl ve nereden biliyorlar ve milyonlarca türde nesiller arası aktarma işlemini nasıl yapıyor?

7. Belki de en önemli soru da şudur ki atomlar saydığımız bütün bu işleri niçin yapıyor? Amaçları nedir?

Kıymetli Kardeşim, netice olarak ya diyeceğiz vücudumuzu ilim, irade, kudret sahibi, her şeyi gören Allah, atomları kullanarak yaratıyor. Veya atomların her birini ilim, irade, kudret sahibi bir ilah gibi insan vücudundaki bütün planı bildiklerini hatta dış âlemi hatta insanın geçmiş ve geleceğini bildiklerini kabul etmemiz gerekir. Bu durumda cansız, akılsız her bir atomun bir ilah olduğunu söylediğimizde bir olan Allah yerine atomlar adedince ilahları kabul etmek zorunda kalacağız.

İnanıyorum Çünkü

b. Atomlar ve Canlılar

Bütün bitkiler, hayvanlar ve insanlar atomlardan oluşmuştur. Atomlar bu canlı varlıkların içlerine girer, birlik içinde hareket ederek değişik faaliyetler -örneğin fotosentez- yaparlar. Bulundukları yerde işleri bitince de çıkıp canlı-cansız başka varlıklara dâhil olurlar.

Atomlar canlı varlıkların vücudunda bu harika faaliyetleri nasıl yapıyorlar?

Bu soruya iki ihtimal ile cevap verebiliriz:

a. Bu atomlar yaptıkları faaliyetleri ya Allah'ın izniyle, kudretiyle yapıyorlardır yani Allah, onları kullanarak bu işleri onlara yaptırıyordur.

b. Ya da onlar bu harika faaliyetleri müstakil olarak kendi kendilerine yapıyordur.

Eğer ikinci ihtimali kabul edersek her atomun sonsuz ilmi, iradesi ve kudreti olduğunu kabul etmemiz gerekir. Çünkü bir oksijen atomu bütün bitkilerin, hayvanların ve insanların vücuduna girerek harika işler yapabilmektedir. Örneğin, oksijen bir bitkiye girebilir, oradan bir hayvan vücuduna, oradan da insan vücuduna geçebilir. Hâlbuki canlı her bir canlının vücut yapısı ve planları farklı farklıdır. Bu farklı vücutlar bilinmeden ve oralarda hata yapmadan düzgün işler yapmak mümkün değildir. Dolayısıyla bütün atomların ya her çeşit canlı vücutlarını bilip ona göre iş yaptıklarını ya da bütün canlı vücutlarını bilen Allah tarafından bu işlerin onlara yaptırıldığını kabul etmemiz gerekir. Atomların ilmi, iradesi ve kudreti olmadığı malumdur. Öyleyse doğru olan; bu işleri bilen, isteyen ve gücü her şeye yeten Allah'ın fillerinin sonucudur.

Topraktaki atomlarda da aynı hâli görürüz. Mesela bir saksıya buğday ektiğimiz zaman buğday, soğan ektiğimiz zaman soğan, maydanoz ektiğimizde maydanoz yetişir. Peki, nasıl oluyor da saksıdaki atomlar bunları yapabiliyor? Bu bir saksı toprakta bulunan atomlar yeryüzündeki bütün bitkileri tanıyor olabilirler mi? Bilindiği gibi her fabrikanın çıkardığı ürün farklıdır. Bir fab-

İnanıyorum Çünkü

rika otomobil üretiyorsa ondan buzdolabı üretmesini isteyemeyiz. Buzdolabı üretenden de otomobil isteyemeyiz. Hâlbuki toprak öyle bir fabrikadır ki yeryüzündeki bütün bitkileri şekil, renk, koku ve diğer özelliklerine göre üretebiliyor.

Ya topraktaki bütün atomlar dünyadaki bütün ağaçları ve bitkileri tanıyorlar, biliyorlar ve onları üretiyorlar. Ya da Allah toprağı kullanarak bu bitki ve ağaçları topraktan yaratıyor. Toprağın ilmi, iradesi, şuuru olmadığına göre doğru olan, bu işleri Allah yaratıyor, demektir.

3. Varlıkları Tabiat İcat Edemez

Tabiata (doğaya) yaratıcı gözüyle bakan ve kendilerine "tabiatçı" denilen bir kısım insanlar, "Tabiat icat etti." veya "Doğa'nın eseri." cümlesini slogan gibi devamlı tekrarlamışlar. Fakat net ve açık bir şekilde tabiatın tarifini yapmadıkları gibi tabiatın varlıkları nasıl yarattığı konusunda da ikna edici bir açıklama yapmamışlardır.⁷⁸ Örneğin tabiat hücreyi yarattıysa nasıl yaratmıştır? Tabiatın akli, şuuru var mıdır? Bu sorulara şimdiye kadar cevap veren bir kişiye rastlamadım.

Bazı filozoflar tabiatı, "Maddi varlıklarda bulunan potansiyel güç" diye tarif etmiştir. Örneğin Aristo'ya göre tabiat, "Cisimlerin hareket ve değişimini sağlayan güçtür". Bununla beraber bütün cisimleri (madde âlemini) tabiat olarak isimlendirenler de olmuştur. Günümüzde bu güç ve maddenin bütününe tabiat denilmektedir.⁷⁹ Nitekim Louis Büchner'in ateizmi savunduğu kitabının adı "*Madde ve Kuvvet*"tir.

78. Avrupa'da 17. yüzyıl sonlarında ortaya çıkan ateistler Allah inancına alternatif olarak tabiat fikrini ortaya attılar. Onlar meydana gelen bütün olayları tabiatla izah etmeye çalışıyorlardı, fakat hiçbiri "Tabiat nedir?" sorusuna doğru dürüst cevap ver(e)medi. Birbirini tutmayan değişik tabiat tarifleri yapıldıysa da bu tarifler tabiatın ne olduğuyla ilgili değil, tabiatın neler yaptığıyla ilgiliydi. (Bkz. Paul Hazard, Batı Düşüncesinde Büyük Değişme, Tur Yayınları, 1981, s. 269-272)

79. Erkan Kurt, Tabiatın Varoluşunda Yaratılış İlkesi, Doktora tezi. (İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2008), s. 1.

İnanıyorum Çünkü

Ahmet Cevizci, Felsefe Sözlüğü'nde doğanın şu üç tarifini vermektedir.

1. Bir organizmanın doğuştan getirdiği ya da miras aldığı varsayılan özellik ya da karakteristiklerinin bütünü.

2. Doğa, bir insanın ya da bireyin, karakteristik davranış tarzlarını, temel nitelik ve tutumlarını ifade eder. Buradan hareketle, bir şeyin, onu her ne ise o şey yapan özüne, özsel özelliklerine de o şeyin doğası denir. (Örneğin insanın doğası.)

3. Doğa, maddi evreni gösterir. Buna göre zaman ve mekân içinde bulunan şeylerin oluşturduğu sisteme; olayların, güçlerin ve fenomenlerin (yani müşahade edilen şeylerin), bilebildiğimiz evreni meydana getiren, kompleksine doğa adı verilir.⁸⁰

Genellikle tabiat (doğa) üçüncü tarifteki şekliyle kullanılmıştır. Bunun İslamiyet'teki karşılığı "şariat-ı fitriye" veya "sünnetullah"tır. Yani aslında tabiat, Allah'ın varlık âlemine koymuş olduğu kanunlardır. Müstakil, bağımsız bir varlık değildir. Kâinata meydana gelen olaylar, Allah'ın koyduğu bu kanunlara göre olur.

Burada konuyu iki tarife göre ele alalım.

a. Şuursuz Kanunlar

Tabiatı şuursuz kanunların bütünü olarak kabul edenlerce, meydana gelen bütün olaylar, bu şuursuz kanunların etkisiyle olmaktadır. Bu düşüncenin yanlışlığını izah için önce bir misal verelim:

Çölde inşa edilmiş görkemli ve içinde kimsenin olmadığı boş bir saray düşünelim. Öyle ki bu saray en mükemmel bir şekilde planlanmış, bütün odaları antika sanat eserleriyle ve resimlerle süslenmiş olsun. Her odası, ihtiyaca göre pek çok teknolojik aletle donatılmış olsun. Bu saraya hayatında hiç şehir görmemiş, medeniyetten haberi olmayan, çölde yaşayan, vahşi, cahil bir adamın girdiğini düşünelim. Adam, muhteşem saraya, oradaki binlerce eşyaya, aletlere bakarak sarayı büyük bir şaşkınlık ve hayranlıkla geziyor. Neticede bu sarayı yapan zatı merak

İnanıyorum Çünkü

ediyor. Hangi şeye bakıyor, o vahşi akli bile mümkün görmüyor ki o şey bunları yapsın. "Bu sarayı ve içindeki her şeyi mutlaka bu sarayın içinde olan bir şey icat etmiş ve yerleştirmiştir, dışından olamaz zannıyla bu sarayın yaparı acaba kimdir, nedir?" diye içeride yaparı arıyor. Arama neticesinde; sarayda bütün sarayın, plan ve projelerinin, sarayın içindeki bütün eşyaların, aletlerin listesi olan bir defter buluyor. Gerçi elsiz ve gözsüz ve çekişsiz olan bu defterin, saraydaki diğer eşyalar gibi o sarayı yapacak bir kabiliyeti olmadığını biliyor. Fakat mecbur kalarak ve diğer eşyalara kıyasla her şeyle alakalı ve ilişkili gördüğünden "İşte bu sarayı ve içindikileri yapıp düzenleyen şey, bu defterdir." diyerek vahşetini, ahmaklığını ortaya koyuyor Bu vahşi ve cahil adamın düşüncesi ne kadar doğrudur?

Aynen öyle de sonsuz merhamet sahibi olan Rabbimiz, kâinatı muhteşem bir saray olarak yaratmıştır. Bu sarayı milyarlarca galaksilere, sistemlere ayırmıştır. O hanka sistemlerden Güneş Sistemi içerisinde Dünya'yı biz insanlar için en ideal şekilde yaratmıştır. Güneş'i ışık verici bir lamba ve ısıtıcı bir soba gibi yapmıştır. Ay'ı ve yıldızları gökyüzünü şenlendiren gece lambaları yapmıştır. Yeryüzünü ise sayısız, çeşit çeşit bitkilerle süslemiş. Üzerlerinde gezen ve bizlere dost ve yardımcı olan çeşit çeşit hayvanlarla donatmıştır. Canlılar için her mevsimi, o mevsime uygun farklı nimetlerle doldurmuştur. Bulutları, yağmurları, rüzgârları, ırmakları, dağları pek çok gaye için yaratmıştır. Âdeta bir fabrikanın işleme sistemi gibi bunların arasında ortak bir amacı yerine getirecek harika bir ilişkiler sistemi olan kanunları koymuştur. Ve bunu, milyarlarca yıldır mükemmel bir düzenle devam ettirmektedir.

İnsanı da diğer canlılardan farklı olarak düşünen, merak eden, sorgulayan bir yapıda yaratıp bu saraya en saygın bir misafir olarak davet etmiştir. İnsana, bu sarayda gezip nimetlerinden istifade ederek sarayın sahibini tanıma ve bulma vazifesini vermiştir. Bu sarayı tanıtacak ve saray sahibinin arzulannı bize bildirecek rehberler olan peygamberler göndermiştir. Bu aziz

İnanıyorum Çünkü

elçiler aracılığıyla bizlerden iman, ibadet ve güzel ahlakla dolu bir hayat yaşamamızı istemiştir. Ancak insanları bunları kabul edip etmemekte özgür bırakmıştır.

Evet, kâinat sarayındaki hiçbir şey anlamsız değildir. Her şeyin, kâinatın var edilmesindeki ortak amaca dair bir anlamı ve vazifesi vardır. Bu sarayın veya içindeki sayısız varlıkların mutlaka bir yaratıcısı vardır. Allaha inanmayan insanlar bu kâinatın var edenini düşünürken tıpkı misaldeki vahşi, cahil adam gibi, bir önyargıyla, bir şartlanmışlıkla hareket ediyorlar ve "Bu kâinat sarayı kapalı bir sistemdir. Ve bu sarayı, saray içinden bir şey icat etmiştir. Kâinatın sebebi kâinatın içindedir, dışından olamaz." diye bir önyargıyla delilsiz bir hüküm veriyorlar. Neticede kâinatın ve varlıkların fıhristi hükmünde olan tabiat kanunlarını, kâinatın ve içindeki canlı cansız her şeyin icat edicisi olarak kabul ediyorlar.

Hâlbuki bilimsel araştırmalarda peşin hüküm ve önyargılar kabul edilemez. Bu tür araştırmalar bilimsel değil kişisel bir tercihtir veya ideolojiktir. Bu hükümler delil ve ispata değil sadece kişisel bir kabule dayanmaktadır.

Eğer mükemmel bir düzen içinde işleyen ve ortak bir amaca yönelik hareket eden kâinat ve içindeki varlıkların sebebi önyargısız olarak araştırılmış olsaydı gerçek ortaya çıkardı. Şimdi bu konuyu biraz daha delillerle açmak istiyorum.

Birinci Delil

Materyalistler (maddeciler) 20. yüzyıla kadar maddenin de kanunların da ezeli olduğunu savunuyorlardı. Fakat Büyük Patlama'nın ispat edilmesiyle bu görüş yıkılmıştır. Ayrıca Büyük Patlama, kanunların sonradan meydana geldiğini yani oluşturulduğunu ortaya koymuştur. Dolayısıyla bu kanunları koyan birisi vardır. Nitekim Galile'nin "Tabiatın kanunları matematik diliyle Tanrı tarafından yazılmıştır." sözü pek çok bilim adamı tarafından kabul edilmiştir.

İnanıyorum Çünkü

İkinci Delil

Kanun dediğimiz şeylerin dış âlemde bir vücutları, varlıkları yoktur Kanunlar varlıklar arasındaki ilişkilerden ibarettir. Örneğin suyun sıcak ve soğukla ilişkisi bir kanunu netice verir. Bu ilişki neticesinde "Su sıfır derecede donar, yüz derecede kaynar." deriz. Bu bir kanundur. Bu yönüyle kanun, eşyayı etkilemiyor bilakis maddeler arası ilişki kanununu netice veriyor. Diğer ifadeyle kanun sebep değil bir neticedir. Dolayısıyla kanun, yapan değildir.

Üçüncü Delil

Kanunlar ilim, irade ve kudret sahibi değildir. Bir sarayın ve içindekilerin meydana gelmesi ise ilim, irade ve kudret sahibi bir zatı gerektirmektedir. Örneğin bir ev yapacaksa evin nasıl yapıldığına dair bilginin (ilim) olması gerekir. Çünkü bilmediğimiz bir şeyi yapamayız. Fakat bir evin nasıl yapıldığını bilmek ev yapmak için yeterli değildir. Ev yapmayı istememiz (irade) gerekir. Bir şeyi bilmekle, onu yapmayı istemek farklı şeylerdir. Üçüncü olarak yapmak istediğimiz şeyi yapabilmek için imkânımız, gücümüz (kudret) olmalıdır. Bir şeyi bilebilir ve isteyebiliriz. Fakat gücümüz yetmediği takdirde bilmek ve istemek işe yaramaz.

Şuursuz kanunların ilmi bir özelliği vardır. İrade ve kudretleri yoktur. Örneğin DNA'da insanın bütün özellikleri vardır. Fakat DNA, tıpkı içine bir sarayın bütün özelliklerinin yazılmış olduğu bir bellek gibidir. Belleğin hayatı, şuuru, irade ve kudreti yoktur. Nasıl bellek bir sarayı inşa edemezse insan DNA'sı da insanı inşa edemez.

Bu konuda John Lennoks şöyle diyor: "Kanun, bir failin (yapanın) varlığını gerektirir çünkü kanun sadece o failin takip ettiği bir yoldur. Kanun bir gücün varlığına işaret eder çünkü kanun o gücün istediği şekilde işleyen bir düzendir. Bu fail olmadan, bu güç olmadan, kanun hiçbir şey yapamaz, hiçbir şeydir. Fail de güç de kanundan farklı şeylerdir."⁸¹

81. John Lennoks, Aramızda Kalsın Tann Var, 88.

İnanıyorum Çünkü

Dördüncü Delil

Her memleketin kanunları vardır. Fakat kanunlar kendiliğinden oluşmaz ve kanunlar kendi kendine memleketi idare edemezler. Kanunu insanlar yapar ve tatbik ederler. Mesela kanunlar, suçluyu yakalayıp cezalandıramaz. Çünkü kanunların irade ve gücü yoktur. Bunun için polis ve yargı gücü gereklidir. Aynen bunun gibi kâinat sarayındaki kanunlar da Allah tarafından konulmuştur. Ve kâinattaki bütün varlıklar koyduğu kanunlara göre çekip çeviren, idare eden de Allah'tır. Bu durumda kanunların bütününden oluşan "tabiatı" kabul edip tabiatı yaratan Allah'ı inkâr edenler, kanunları kabul edip kanun koyucuyu ve kanunu icra edeni inkâr edenlere benzerler.

b. Madde ve Kuvvet

Değerli Kardeşim!

Allah'ı kabul etmeyenlerin, tabiata yükledikleri ikinci mana ise madde ve kuvvettir demiştik. Onlar, "Kâinatta (kör) bir kuvvet vardır. Bu kuvvet kanunlara göre eşyayı şekillendirir." diye iddia etmektedirler. Bu iddia da yukanda bahsettiğimiz konulardan farklı değildir.

Kâinatta bir gücün, kuvvetin varlığını görüyoruz. Örneğin çekirdeğin ağaç olması, meyve vermesi, yumurtadan civcivin çıkması, civcivin tavuk olması bu gücün eseridir. Allah'a inananlara göre bu güç, bu kuvvet Allah'ın kudretinden başka bir şey değildir. Bir kısım inkârcılar, bu gücün tıpkı bir rüzgârın esmesi gibi, kör ve şuursuz bir kuvvet olduğunu, madde âlemindeki icraatları bu kuvvetin gerçekleştirdiğini iddia etmişlerdir.

Madde ve kuvvetin etki gücüne sahip olamayacağını şöyle bir misalle daha güzel anlamaya çalışalım:

Gayet vahşi ve cahil bir adam muhteşem bir askeri kışlaya girer. Yüzlerce askerden oluşan muntazam bir ordunun yaptığı eğitimi ve düzenli hareketlerini görür. Bir askerin hareketiyle bir tabur, bir alay, bir fırka kalkar, oturur, gider. Hepsinin bir "Ateş!" emriyle ateş ettiklerini görür. O adam, kaba ve vahşi aklıyla

İnanıyorum Çünkü

devlet düzenini bilmez. Ordunun, bir komutanın emriyle idaresini anlamayıp inkâr ettiğinden o askerlerin gözle görünmez iplerle birbirlerine bağlı olduklarını düşünür. O manevi ipin, ne kadar harika bir ip olduğunu hayal eder, hayrette kalır. Sonra, Ayasofya gibi büyük bir camiye, cuma gününde gider. Oradaki cemaatin, bir adamın sesiyle ayağa kalktığını, eğildiğini, secde ettiğini ve oturduğunu görür. Allah'ın emir ve yasaklarından gelen manevi ve semavi kuralları anlamadığından son derece ahmakça ve komik bir fikirle, o cemaatin maddi iplerle bağlandığını ve o acayip iplerin onları esir edip oynattığını düşünür.

Aynen bunun gibi misaldeki kışla ve camiden kasıt, kâinattır. Askerler ve cemaatten kasıt, kâinattaki varlıklardır. Devletin nasıl kanunları, İslam dinin nasıl kuralları varsa bu büyük kâinatta da Allah'ın koyduğu kanunlar vardır. Canlı cansız bütün varlıklar, şeriat-ı fitriye denilen tabiat kanunlarına itaat ederek hayatlarını sürdürürler. Bu tabiat kanunlarını koyan Allah'tır. Canlı cansız tüm varlıkları bu kanunlara uymaya yönlendiren de Allah'tır. Tabiat, varlıkları harekete geçiren şuurlu bir varlık değildir. Tam tersine varlıklar, o kanunlara göre hareket eder. Onları yönlendiren de Allah'tır.

Tabiatçıların yaratıcı zannettikleri şey, aslında Allah'ın bir sanat eseridir. O, sanatı yapan değildir. Tabiat, bir nakıştır, nakkaş olamaz. Kanundur, kanunu uygulayan hâkim olamaz. Mahlûktur; halik, yaratıcı olamaz.

Kâinatta meydana gelen hârikulade işler ilim, irade ve kudret olmadan meydana gelemez. Şimdi, bu hakikati maddeler hâlinde sıralayalım:

1. Hiçbir insanın parmak izi, diğerlerine benzemez. Bütün insanların parmak izlerini bilmeyen birinin, farklı bir parmak izini icat etmesi mümkün değildir. Dünyadaki bütün insanların parmak izini kim yapıyorsa hepsinden farklı olarak yeni bir parmak izini icat eden aynı kudrettir. Bu kudret, ne yaptığını ve niçin yaptığını bilen, her şeyi gören bir zatın kudreti olmak zorundadır. Kör ve şuursuz bir güç bu işleri yapamaz.

İnanıyorum Çünkü

2. Bir ev yapılmadan önce evin planı çıkarılır. Evin mükemmelliği planın mukemmelliğini, dolayısıyla planı çizen mühendisin mükemmel olan ilmini gösterir. İnsan, hayvan ve bitki vücutlarının mükemmel olan planları da onları bu planlara göre yaratan Zât'ın hârikulade ilmini gösterir. Hatta buna Dünya'nın, Ay'ın, Güneş'in, diğer yıldızların, bütün varlıkların ve kâinatın planlarını da katabiliriz. Kör ve şuursuz bir gücün bir plan yapması ve varlıkları da bu plana göre icat etmesi mümkün değildir.

3. Bir kitabın özetini ancak kitabı baştan sona okuyan, bilen bir kimse çıkarabilir. İnsanı bir kitap olarak kabul edersek insanın DNA'sı, onun bir özetidir. Yine bir ağacın çekirdeği de o ağacın bir özetidir. Dolayısıyla insanı ve ağacı bütün özellikleriyle bilmeyen onların özeti olan DNA'yı ve çekirdeği yapamaz. Yine, kâinat bir kitap, insan ise onun özeti gibidir. Çünkü insan vücudu bütün kâinatla irtibatlıdır ve kâinatta olan pek çok şey onun cisminde mevcuttur. Öyleyse kâinatı yaratamayan, insanı yaratamaz. Netice olarak insanı yaratanın bütün kâinatı bilmesi gerekir, diyebiliriz.

4. Bir fabrikanın nasıl kurulacağını bilmeyen, onu yapamaz. Üzeninde yaşadığımız bu dünya daima işleyen hârikulade bir fabrika gibidir. Topraktan yüz binlerce bitki çeşidi, sudan (yumurta ve nutfelerden) milyonlarca insan ve hayvan yaratılır. Hatta her bir bitki ve hayvan da birer fabrika gibidir. Örneğin, ağaçlardan meyveler, hayvanlardan süt imal edilir. Bütün bunlar, kâinatın her şeyini her şeyiyle bilmeyen biri tarafından yapılamaz.

5. Saat yapma bilgisi olmayan kör, cahil bir adam, muntazam ve hassas çalışan saatleri yapamaz. Kâinatın bütününde görünen düzen, intizam bu kâinatı yaratan zatın ilmini gösterir. Vakti anlamak için kullandığımız Güneş ve Ay âdeta saat gibi çalışır, durmadan hiç şaşırmadan devam ederler. Bahar mevsiminde bitkilerin topraktan çıkmaları bir intizam dâhilinde olduğu gibi yaprak, çiçek ve meyveleri de bir intizam içindedir. Bütün bunlar hârikulade bir ilmi ve hikmeti gösterir.

İnanıyorum Çünkü

6. Bütün varlıklar arasında harika bütüncül bir ilişki görürüz. Mesela Allah bize göz vermiştir. Fakat ışık olmasaydı göz hiçbir şeyi göremezdi. Yine ışık olsaydı da gözümüz olmasaydı yaratılmış olan bütün güzellikler abes olurdu. Öyleyse ışığı ve gözü yaratan, gözü de ışığı da bilen ve yaratan birisi olmalıdır.

Biz bu örneğe, sesler ile kulağı, tatlar ile dili, gıdalarla midedimizi kıyas edebiliriz. Allah, ilmiyle bütün eşya arasında mükemmel bir irtibat kurmuş ve bu özelliklere göre bütün varlıkları yaratmıştır. Bu yönüyle kâinatta görülen bütün hikmetli işlerin, Allah'ın ilmini gösterir.

Hayvanlar âleminde bütün hayvanların birbiriyle irtibatlı olduğunu, bu irtibat sayesinde ekolojik bir düzen ortaya çıktığından bahsetmiştik. Bu ekolojik düzen kör bir gücün değil tam tersine bütün varlıkları gören bir kudret sahibinin işi olabilir.

Yine önceki bölümde; şehir, ülke ve dünya çapında erkek ve kadınlarda hem doğum hem de ölüm oranlarının eşit olduğundan bahsetmiştik. İşte şehir, ülke ve dünya çapında erkek ve kadınları bilmeyen birinin böyle bir orana göre icraat yapması mümkün müdür?

Özetle; tabiatçıların "kuvvet" dedikleri şey, aslında Allah'ın kudretinden başka bir şey değildir. Bu kudret bağımsız, ilimsiz, hayatsız, kör bir kudret olamaz. Eğer öyle olsaydı kâinattaki bu mükemmel düzen ve harika denge, tamamen bir kaşıklığa ve kaosa dönerdi. Kâinat yok olurdu.

Kıymetli Kardeşim, buraya kadar, sebeplerin varlıkları icat etmesinin, eşyanın kendi kendine tesadüfen oluşumunun ve tabiatın varlıkları oluşturmalarının mümkün olamayacağını ispat ettik. Bütün varlıkları ilim, irade ve kudret sahibi bir zatın ancak yaratabileceğini ikna edici delillerle anlattık. Şimdilik bunları yeterli görüyoruz. Yoksa bu konuda kâinatın atomları adedince deliller getirip akli ve mantıklı izahlar yapmak mümkündür.

Beşinci Bölüm

İMAN VE DUYGUSALLIK

Allaha inanma veya inanmama durumu yalnızca akli delillerle incelenecek bir konu değildir. Akli delillerin yanı sıra konunun duygularla ilişkisi de ele alınmalıdır. Çünkü bazen kişiyi inkâra götüren duyguları olduğu gibi inanmasına vesile olan da duygulandır. Örneğin bir şahıs, babası veya çocuğu öldüğü için Allah'a kızıp onu inkâr edebildiği gibi başına bir musibet gelip, bu musibetten sonra Allah'a yönelenler de olabilmektedir. Dolayısıyla akli deliller üzerinde durduğumuz gibi duygulanmamızı etkileyerek Allah'a inanmamızı veya inancımızı artıran konular üzerinde de durmalıyız.

Amerika'da 2000 yılında yapılan bir ankette 1.700 kişiye Allah'a inanıp inanmadıkları sorulmuş, inananlara "Niçin?" sorusu yöneltilmiştir. İnanıyorum diyenlerin cevapları ve yüzdelik durumları şöyledir:

1. Dünyanın ve evrenin karmaşıklığına rağmen, kâinattaki tasam, doğal güzellik ve mükemmelliğe dair deliller. (%29,2)
2. Tanrıya inanmak rahatlatır, teselli eder ve hayata bir anlam ve amaç verir. (%21,3)
3. Gündelik hayatta Tanrı'ya inanmanın verdiği duygu (yaşanılan bazı olaylar, tecrübe), Tanrı'nın bizimle olduğunu bilmenin verdiği duygu. (%14,4)
4. Sırf öyle olduğu için/inanç (olgusu)/ya da bir şeylere inanma isteği. (%11,4)

İnanıyorum Çünkü

5. Tann olmasaydı ahlak da olmazdı. (%6,4)⁸²

Bu maddeler içinde yalnızca birincisi (%29,2) akılla, diğerleri bilhassa ikinci ve üçüncü madde duygularla ilgilidir. Ayrıca ikinci maddedeki inanmanın insan hayatını anlamlandırması, insana hayatta bir amaç, hedef göstermesi çok önemli bir hakikattir.

1. Mantık Değil, Bir Duygu Sorusu: Mutlu musun?

Henry Link, Amerikalı bir psikolog. *Dine Dönüş* adlı kitabında kolej yıllarında öğrendiği şeylerin onu inançsızlığa götürdüğünü fakat üniversiteyi okuduktan sonra psikolog olduğunu, daha sonra yaptığı araştırmaların ise kendisini dine yönelttiğini söylüyor. "Çünkü" diyor yazar, "Psikolojinin ortaya koyduğu şeyler bana gelen hastaların problemlerini çözmeye yetmiyordu. Hastalarıma faydalı olmak için yaptığım araştırmalar beni ister istemez dine götürdü."

Link, kitabında değişik hastalarından örnekler vermektedir. Örneğin birisi, hiçbir şeye inanmayan bir adamdır. Doktor önce hastasını dinler. Hasta her şeyi keskin mantığıyla sorgulamaktadır. Ona şöyle der: "Ben gerçekten seninle münakaşaya girecek ve mantık yoluyla ikna etmeye çalışacak değilim. Bütün istediğim tek bir soru sormak: **Şu andaki durumun seni tatmin ediyor mu? Bu hâlimden memnun musun? Sana sorduğum bu soru bir mantık sorusu değil, duygu sorusu. Cevabın "Evet." ise o zaman sana yardım edebilmemin bir yolu yok demektir. Cevabın "Hayır." ise o zaman belki sana yardım edebilirim belki de sen kendine yardım edebilirsin.**"⁸³

Allaha inanmayan insanların hayatlarını incelediğimizde onların hayatlarından memnun olmadıklarını görebiliyoruz. En çarpıcı örneklerinden biri olan Tolstoy, *İtirafnam* adlı küçük kitabında, inanmadığı dönemde içine düştüğü depresyonu çarpıcı bir şekilde anlatmaktadır.

82. Michael Shermer, *How We Believe: The Search for God in an Age of Science*, New York, 2000, s. 78.

83. Henry Link, *Dine Dönüş*, 59-61.

İnanıyorum Çünkü

“Ben niçin varım? Varlığımın amacı ne? Bu dünyada niçin bulunuyorum? Niçin ölüm var? Öldükten sonra nereye gideceğim? Sevdiklerimden ayrılmamamın yolu yok mu?” soruları insanı daima rahatsız eder. İşte bu sorulardan kaynaklanan problemlerden kurtulmak, bu sorulara tatmin edici cevaplar bulmak, ancak iman ve İslamiyet’e yönelmekle olur.

2. İman İnsanı Güçlü Kılar

Hayatta pek çok zorlukla karşılaşınız. İnançlarımız bu zorluklara karşı bize bir dayanma gücü, bir direnç verir. Eğer güçlü, kuvvetli bir imanımız varsa bu zorluklarla mücadele eder ve zorlukları kolay atlatabiliriz. Fakat imanımız zayıfsa zorluklarla karşılaştığımızda stres ve depresyona gireriz.

Kıymetli Kardeşim!

İnancın insan hayatında ne kadar etkili olduğunu, bazı inançların bizi zayıflattığını, bazı inançların da bizi güçlendirdiğini daha iyi anlamak için sana yaşanmış iki olaydan bahsedeceğim:

1950’li yıllarda İskoçya’ya yük taşımak için bir gemi yanasır. Demir attığı limanda yükünü aldıktan sonra denize açılır. O sırada gemide çalışan denizcilerden biri, acaba unuttuğumuz bir yük kaldı mı, diye bakmak için soğuk hava deposuna girer. Onun içerde olduğunu fark etmeyen başka bir denizci ise kapıyı dışardan kapatır. Soğuk hava deposunda mahsur kalan denizci, var gücüyle bağırır, çelik duvarları yumrukla ama kimseye duyuramaz sesini. Çakısıyla içerden açmaya çalışır kapıyı lakin mümkün değildir. Gemi hareket eder ve denizciyi unuturlar.

Mahsur kalan denizci, depoda açlıktan ölmeyecek kadar yiyecek bulur. Ama deponun dondurucu soğuğuna fazla dayanamayacağını anlamıştır. Kapıyı açamayan çakısıyla, çelik duvarlara kendisini bekleyen ölüm sürecini yazmaya, daha doğrusu kazımaya başlar. Günbegün, adeta bilimsel bir titizlikle soğuğun vücudunu nasıl uyuşturduğunu sonra yavaş, yavaş öldürücü etkilerini, el ve ayaklarının nasıl duyarsızlaştığını, donan burnunu ve buz gibi havanın verdiği acıyı anlatır.

İnanıyorum Çünkü

3 gün sonra soğuk hava kapısını açan başka bir denizci, zavallı adamın cesediyle karşılaşır. Duvarlara kazıdığı acılı sonunu okur ve... kendisi de hayretten donakalır. Çünkü soğuk hava deposunun derecesi 19'dur. Soğutma sistemi çalıştırılmadığından kendi hâline bırakılan deponun sıcaklığı normal bir dereceye yükselmiştir. Yani biçare denizci donarak ölmemiş, donduğunu **sandığı** (diğer ifadeyle öyle inandığı) için ölmüştür.⁸⁴

Bazı inançlar da bu olaydakinin tersine iyileştirici özelliğe sahiptirler. Kanayan ülserleri olan bir grup hasta üzerinde, çarpıcı sonuçlar veren bir plasebo çalışması yapılmıştır. Plasebo, hastalığa hiçbir tesiri olmayan ilaç demektir. Hastalar iki ayrı gruba bölünür. Birinci gruba, hastalığı kesinlikle iyileştirecek yeni bir ilaç verildiği açıklanır. İkinci gruptakilere etkileri hakkında çok az şey bilinen bir ilacın kendilerine denenmek üzere verildiği söylenir. İlk grupta hastaların %70'inde önemli oranda bir iyileşme görülür. İkinci grupta bu oran sadece %25'tir. Aslında her iki gruba da tıbben hiçbir özelliği olmayan boş ilaçlar verilmiştir. Aradaki tek fark, inanç sistemlerinin kabulüdür.

Zararlı etkileri bilinen ilaçların verildiği insanlar üzerinde yapılan çalışmalar daha da çarpıcıdır. Bu hastalara zararlı ilaçların kendilerinde olumlu sonuçlar vereceği söylendiğinde gerçekten onlar üzerinde bu ilaçların neden olduğu hiçbir hastalığa rastlanmamıştır. Bu yüzden Norman Cousin, "İnançlar her zaman sadece gerekli değildir. İnanç, aynı şekilde her zaman iyileştiricidir." şeklinde bir sonuca ulaşmıştı.⁸⁵

Birinci gruba ilaçla beraber bir ümit verilmiştir. Onlarda %70'lik iyileşme aslında ilaçtan değil bu ümitten kaynaklanmaktadır.

Kıymetli Kardeşim!

Yanlış inançların bile insan üzerinde böyle olumlu ve büyük etkileri varsa gerçek ve kuvvetli bir inancın insan ruhuna neler

84. <https://www.denizcilikbilgileri.com/soguk-hava-deposunda-olen-denizci-denizci-hikayeleri/> (erişim. 31.11.20)

85. Antony Robbins, Sınırsız Güç, 61.

İnanıyorum Çünkü

katacağını biraz tefekkür etmeni rica ediyorum. Dünya tarihi, kuvvetli inanç sahiplennin yazdığı kahramanlık destanlarıyla ve zaferleriyle doludur. Çünkü hakiki imanı elde eden adam kâinata meydan okuyabilir. Eğer sen de böyle bir kuvveti elde etmek istiyorsan imanı elde et, imanını kuvvetlendir. Çünkü en kuvvetli adam, inancı en sağlam adamdır.

Okuma Parçası: Bismillah

Bismillah, "Allah'ın adıyla" demektir ve her hayrın başıdır. Bundan dolayı İslamiyet'te bütün güzel ve hayırlı işlerin başında "Bismillah" denilmesi emredilmiştir.

Bismillah kelimesi, bir Müslüman'ın Allah'a iman edip onun namına hareket etmesi anlamına gelir. Nasıl bir asker kendi namına değil devlet namına hareket ediyorsa Müslüman da Allah'ın bir askeri ve bir memuru gibidir. O da Allah namına hareket eder ve Allah'ın yardımlarına mazhar olur.

"Bismillah" kelimesinin ne büyük tükenmez bir kuvvet ve ne çok bitmez bir bereket olduğunu anlamak istersen şu hikâyeciğe bak, dinle. Şöyle ki:

Bedevi Arap çöllerinde seyahat eden bir kişinin, bir kabile reisinin himayesine girip ismini alması, koruması altına girmesi gerekir. Bu durum çöl şartlarının vazgeçilmez bir kuralıdır. Aksi takdirde bu kişi, eşkıyaların şerrinden kurtulup ihtiyaçlarını tedarik edemez, karşılayamaz ve çölde perişan olur, gider.

İşte böyle bir seyahat için iki adam, sahraya çıkıp giderler. Onlardan birisi mütevazı, diğeri ise mağrurdu. Mütevazı olanı, bir kabile reisinin ismini aldı. Mağrur olanı ise kendine olan güven ve kibrinden dolayı almadı. Benim kimseye ihtiyacım yok, dedi. Reisin himayesine giren, her yerde emniyet ve selâmetle gezdi. Bir yol kesici eşkıyaya rast gelse "Ben, falan reisin ismiyle gezerim. Onun koruması altındayım." derdi. Bu yüzden eşkıyalar ona ilişemezdi. Bir çadıra girse o kabile reisinin ismini vererek hürmet görürdü.

İnanıyorum Çünkü

Öteki mağrur ise bütün seyahatinde öyle belâlar çekti ki tarîf edilmez. Daima eşkıyalar karşısında titredi ve ihtiyaçları için dilencilik etti. Hem zelil hem de rezil oldu. Kendini acınacak bir hâle düşürdü.

Kıssadan hisse; biz de o seyahat eden adam gibiyiz. O çöl ise dünyamızdır. Bu dünya hayatında son derece aciz ve fakir olmakla birlikte, düşman ve ihtiyaçlarımız da sınırsızdır. Mademki hâlimiz bundan ibarettir, öyleyse şu dünya sahrasının ebedi sahibi ve ezeli hâkimi olan Allah'ın ismini almalıyız. Ta ki bütün kâinatın dilenciliğinden ve her hâdisenin karşısında titremekten kurtulalım.

Evet, "Bismillah" diyerek, Allah'ın ismini alarak hareket etmek öyle bereketli bir hazinedir ki insanın nihayetsiz acizlik ve fakirliğini, sonsuz kudret ve rahmete bağlayıp o kudret ve rahmeti sonsuz olan Allah'ın katında acizlik ve fakirliğimizi en makbul bir şefaathçi hâline getirir.

Evet, bu kelime ile hareket eden bir kişi şöyle bir adama benzer: Askere kaydolar. Devlet namına hareket eder. Hiçbir kimseden korkusu kalmaz. "Kanun namına! Devlet namına!" diyerek kendi gücünden çok daha büyük işler yapar. Her şeye karşı dayanır.

3. Yollar İçinde Doğru Yol

Diyelim ki dilini bilmediğiniz büyük, yabancı bir şehre gittiniz. Şehirde gezerken kayboldunuz. (Navigasyon gibi cihazların olmadığını düşünelim). Kaldığınız otele döneceksiniz fakat dillerini bilmediğiniz insanlarla anlaşılamıyorsunuz. Veya sizin dilinizi bilen birkaç kişi çıktı fakat onların her biri başka bir istikameti gösteriyor. Bu durumda elbette çok sıkıntı çeker, varacağınız yere zorluklar içinde ancak varabilirsiniz.

Kıymetli Kardeşim!

Dünya hayatı da farklı değildir. Her insan mutlu bir hayat sürmek ister. Fakat insanların çoğunluğu tek başlarına mutlu

İnanıyorum Çünkü

bir hayatı nasıl süreceklerini bilemezler. Mutlu bir hayat sürmek (ulaşmak) için birilerinin onlara yol göstermesi gerekir.

Dünyadaki bütün dinler, felsefeler ve ideolojiler insanlara yol göstermek için ortaya çıkmışlardır. Yol göstermek önemlidir ama ondan daha önemlisi, gösterilen yolun doğru yol olmasıdır. Bu dinlerin, felsefelerin ve ideolojilerin içinde doğru yolu gösteren hangisidir?

Doğru yolu bize ancak bizi yaratan Allah gösterir

Allah bütün hayvanlara hayatlarını nasıl düzene sokacaklarını ilham ederek yol gösterir. Arının bal ve petek, örümceğin ağ, kuşun yuva yapması hep ilham iledir. Bilhassa uzun yolculuklarda onlara rotayı çizen ve varacakları yere kadar onlara yol gösteren Allah'tır. Nitekim yukanda yeni doğan bir kaplumbağanın tek başına 10 bin kilometreden fazla bir mesafeyi katettiğinden bahsetmiştik.

Allah biz insanlara yol göstermek için peygamberler ve kitaplar göndermiştir. Bu peygamberler ve kitaplar şahsi hayatımızda, aile hayatımızda ve toplum hayatımızda nasıl hareket edeceğimizi bize bildirir. En önemlisi de Allah'ın gönderdiği Kur'an-ı Kerim ve Peygamber Efendimiz bize pek çok yol içinde doğru olan yolu göstermesidir. Her gün namazlarımızda 40 defa Fatıha suresini okuruz. Fatıha suresinde *"Bize doğru yolu, kendilerine nimet verdiğin kimselerin yolunu göster!"* diye duâ ederiz.

4. İmanda Elemsiz Lezzet Vardır

İman hem dünya saadetini hem de ahiret saadetini netice verir. Kûfür ve inkâr ise insanın dünyada sıkıntı ve elemeler yani acılar içinde kalmasına sebep olduğu gibi ahirette de ebedi Cehennemlik olmasına sebep olur.

a. İman İnsanı Kıymetlendirir

Kıymetli Kardeşim!

Her insan yaratılışça kıymetli olmayı, kendisine değer verilmesini ve seilmeyi arzu eder. Kıymetsiz, değersiz olmak, insanı aşağılık kompleksine götürebilir. Veya diğer insanların kişiye

İnanıyorum Çünkü

değer vermeyişi, onun diğer insanlardan nefret etmesine, düşman olmasına sebep olabilir. Değerli olmak, insanlar tarafından sevilme de kişinin şımarmasına, kibirlenmesine ve kendini beğenmesine sebep olabilir. Bu tür hâller, kişi için de toplum için de sorunlar çıkmasına sebep olur.

Allah'a iman, kişinin fıtratındaki kıymetli olma hissini tatmin eder. Çünkü insan Allah'ın en kıymetli eseridir. Kur'ân, insanın ahsen-i takvim üzere (en güzel kıvamda) yaratılmış olduğunu, onun "eşref-i mahlûkat" yani yaratılmış varlıkların en şerefli olduğunu bildirmektedir. Kişi dünyevî yönden insanlar arasında parasıyla, makamıyla şöhret kazanabilirken Allah katında imanı, ibadetiyle, duâsıyla ve güzel ahlakıyla kıymet kazanır. Bu şekilde kazanılan kıymet hem şahıs için hem de toplum için hayırlara vesile olur.

b. Musibetler

Allah'a inanan biri, her musibeti, bir imtihan olarak görür. Onlara sabreder. Aynı zamanda Allah'a yönelir, duâ eder. Onun yardım edeceğini bilir. Allah'a olan inancı, zorluklara karşı büyük bir dayanma gücü verir. Sabretmek ve şikâyet etmemek şartıyla, başına gelen musibetlerin ahirette mükâfatının olduğunu bilir.

Allah'a inanmayan biri ise halk arasında meşhur olan tabirle "Düşen uçakta ateist kalmaz." sözünde olduğu gibi acizliğini hissettiği durumlarda gücünün yetmediğini anlar. Kendini kurtaracak birini arar, bu durum insanın fıtratında vardır. Firavun bile son nefesinde denizin ortasında boğulurken secdeye kapanıp iman etmeye yönelmiştir.

c. İstek ve Arzular

İnsanoğlu, elindeki imkânlarla istek ve arzularının çok az bir kısmını temin etse de çoğunu elde edemez. Çünkü insanın istek ve arzuları sınırsızdır.

Allah'a inanan bir kimse, istek ve arzularını temin etmek için helal yollardan çalışır, gayret eder. Hedefine ulaşmak için Allah'a duâ eder. Kendisini her an ve her yerde, her arzu et-

İnanıyorum Çünkü

tiğinde işiten ve ona cevap veren Allah'ın varlığı onu kalben rahatlatır, mutlu eder.

Eğer isteği kabul edilmese bile bunun bir hikmeti vardır, deyip eline geçen şeylere kanaat eder. Çalışmayı bırakmadan Rabbinden başkasının o isteğini vermeyeceğini bildiği için O'ndan istemeye devam eder. Eğer istek ve arzulan bu dünyada yerine getirilmese bile Allah'ın ahirette onları kendisine ihsan edeceğini düşünerek rahatlar. Allah'a inanmayan biri ise bu imkânlardan mahrum kalır.

d. Geçmiş ve Gelecek

İnsanoğlu, hayvanlardan farklı olarak geçmiş ve gelecekle de irtibatlıdır. Geçmiş zamanda yaşadığımız bazı olaylar, hatırladıkça bizi rahatsız eder. Gelecek zaman da insan için korkutucu ve endişe vericidir. Çünkü ilerde başımıza ne geleceğini bilemiyoruz. Birtakım beklentilerimiz var. Fakat onlara kavuşamayabiliriz. Beklenti ve korkularımızdan kaynaklanan "gelecek endişesi" insanı daima rahatsız eder.

Allah'a iman eden biri, geçmişte kendisini üzen ve rahatsız eden şeylerden dolayı Allah'a yönelip duâ eder. Günah işlediyse tövbe ve istiğfar ederek Allah'ın bağışlamasını ister. Gelecek konusunda ise sebeplere sanılır, elinden gelen her şeyi yapar ve neticeyi Allah'a bırakır. Çünkü o, her şeyin Allah'ın kontrolünde olduğuna inanır. Allah'ın kendisine takdir edeceği şeye razı olur, rahat eder. Bu yüzden "Kadere iman eden, kederden emin olur." denilmiştir. Allah'a imanı olmayan biri ise dayanacak ve sığınacak bir yeri olmadığından bu korkulan ve endişeleri derinden hisseder. Hayatından lezzet alamaz. Yaşlandıkça korkusu ve endişesi daha da artar. Kendi ölümünden korktuğu gibi sevdiklerinin de ölümlerinden ayrı ayrı korkar. Lakin elinden de bir şey gelemmez.

e. Aynılıklar

"Zeval" bir şeyin son bulması, bitmesi demektir. Örneğin, paranın tükenmesi, gençliğin bitmesi böyledir. "Firak" ise sevdiklerimizden aynılık demektir.

İnanıyorum Çünkü

Bütün üzüntülerin temelinde zeval ve firak vardır. İnsan, hayatı boyunca, sevdiği ve alâkalı olduğu varlıklara kavuşamamanın ızdırabını, kavuştuğu varlıkların ise kendisinden ayrılmasının elemiini çeker. Nihayetle, kendisi de bütün sevdiklerinden ayrılarak, kabrin karanlıklarına yalnız olarak girer.

Allah'a ve ahirete iman eden biri, zeval ve firakın geçici olduğuna inanır. Gençliğimiz gitse de ebedî âlemde sonsuz bir gençliğimiz var. Dostlardan ayrılacak da ebedî âlemde, ebedî olarak dostlara kavuşma olacaktır. Zeval ve firaka maruz kaldığımız şeylerin geçici olması, onlara tekrar kavuşacağımız hissi bizim elemelerimizi dindirir.

Allah'a ve Ahirete inanmayan biri ise karşılaştığı problemleri çözemediğinde bu problemlerin ezici baskısından kurtulmak ister. Çektiği sıkıntıları ve elemeleri hissetmemek için birtakım eğlencelerle hislerini iptal etmeye, bastırmaya veya unutmaya çalışır. Fakat eğlencelerle sıkıntılarını unutmaya çalışmak, geçici bir avunmadır. Hisleri iptal etmek hiçbir zaman hayatta karşılaştığı problemleri çözmez, musibetleri gidermez.

f. Ölüm

En büyük korku ölümdür. Gençler, her ne kadar "Benim daha ömrüm var." dese de ölüm her an insanın başına gelebilmektedir. İhtiyarlar ise artık ömürlerini tükettikleri için ölüme çok yakındırlar ve bu yakınlık onları daha çok korkutur. Ebediyen yok olmak duygusu ise insanı çok büyük bir dehşete düşürür.

Ahirete iman eden biri ölümün yokluk olmadığını bilir. Kabir âleminin Cennet bahçelerinden biri olduğuna, kabirden sonra ebedi Cennet hayatı olduğuna inanır. Onda da elbette ölüm korkusu vardır fakat bu korku ateist birinin korkusundan bin derece azdır.

Doğan Cüceloğlu *İnsan ve Davranışı* adlı kitabında bazı bilimsel araştırmalara göre ölümden sonra ruhun devam edeceğine inananların ölüm acısını yenebildiklerini, ölüncelük varlıklarının tamamen yok olacağına ve bilincin ancak bedenle var

İnanıyorum Çünkü

olduğuna inananların, büyük bir bunalım içine düştüklerini söylemektedir.⁸⁶

5. İmanlı Bakış, Her Zaman Bir Çıkış Kapısı Gösterir

İman insana her zaman bir çıkış yolu olduğunu gösterir. Ve bütün bu çıkış yollarının sahibinin de Allah olduğunu öğretir. İmanın nuruyla bakan bir insan yalnız değildir, çaresiz değildir. Her an onu gören, bilen, duâsına cevap veren Allah vardır. İnsan şu imtihan dünyasında farklı zorluklara, meşakatlere maruz kalabilir. Hatta her şeyini de kaybedebilir. Fakat onu ayakta tutan Allah'a olan imanı ve ümididir. Çünkü her şey Allaha aittir. Allah her şeyin sahibidir. Rabbimiz bizim korktuklarımızdan ve her şeyden daha büyüktür. İşte bu tevhit bakışı insanı güçlendirir, ümitlendirir. Ve her zaman Allah'a dayanıp sığınmasına vesile olur. Maalesef intihar girişimlerinde bu inancın ve bakışın noksanlaştığını veya kaybolduğunu görürüz. Hâlbuki imanlı bakış, şartlar ne olursa olsun insana her zaman bir çıkış kapısı gösterir.

Kıymetli kardeşim!

Bunu kendi dünyamda çok etkili olan bir olayla anlatmak istiyorum. Her intihar olayında aklıma Hz. Yunus (as) da gelir. Onun intihar etmek isteyenleri intihardan vazgeçirecek bir kurtuluş vesilesi olacağını düşünürüm. Çünkü Hz. Yunus (as) balık tarafından yutulduğunda gece, deniz ve balık onun aleyhinde birleşmiş durumdaydı. Hiçbir şey onu içinde olduğu durumdan kurtaramazdı. Yani onun hâli tıpkı intihar öncesi insanların durumu gibiydi. Onu içinde bulunduğu halden ancak gecenin, denizin ve balığın sahibi olan ve bunlara hüküm geçirebilen Allah kurtarabilirdi. O da bu yüzden Allah'a yöneldi ve samimi bir duâ etti. Kurtuldu mu? Evet, kurtuldu. Allah onu hem balığın karnından hem denizden hem de gecenin karanlığından kurtardı.

Hz. Yunus (as) kıssası bize şu mesajı verir: "Ey insan! Sen bütün kurtuluş yollarının kapandığı bir durumda olabilirsin. Her şey senin aleyhinde birleşmiş olabilir. Fakat bana yönelir, benden yardım istersen ben sana yardım ederim. Seni zor durum-

86. Doğan Cüceloğlu, İnsan ve Davranışı, 2000, s. 368.

İnanıyorum Çünkü

lardan kurtannm.” Nitekim Kur’ân’da *“Biz onun duâsını kabul ettik, kendisini üzüntüden kurtardık. İşte biz iman edenleri de böyle kurtarız.”*⁸⁷ buyrulmuştur.

Özetle, her dertli O’nun kapısını çalmalı ve O’ndan yardım istemelidir.

6. İnanmayan Biri Duâ Eder mi?

Amerikalı göz Doktoru Laurence Brown nasıl Müslüman olduğunu şöyle anlatıyor:

“Nasıl Müslüman olduğumu anlatmak benim çok sevdiğim bir konudur. Çünkü çoğu kişi benim Müslüman olmadan önce Hristiyan olduğumu sanıyor. Bunu düzeltmem gerekiyor. Ben Hristiyan olmak için çok gayret ettim. Uzun yıllar birçok farklı şekilde Hristiyan olmak için çabaladım. Bu çabalar bende işe yaramadı. Bunu söyleyince birçok kişi gülüyor.

Ben yaklaşık 19 yıl önce manevi bir arayışa başladım. Kızım “Aort Koarktasyonu” denilen bir hastalıkla doğdu. Bu ölümcül bir hastalıktır. Böyle doğan çocuklar çoğu zaman ölürler, üstelik kötü bir şekilde ölürler. Onlara açık kalp ameliyatı yapılır. Birkaç yıl sonra açık kalp ameliyatı tekrar yapılır. Ve birkaç yıl sonra ameliyat yine tekrarlanır. Çocuk büyüdükçe doktorların dokuyu büyültmeleri gerekir ve sonunda bu çocuklar ölür.

Kızımın böyle doğduğu haberini ilk aldığımda hayatımda ilk kez kontrolün bende olmadığını hissettim. Elimden bir şey gelmiyordu. Ondan önce hayatımda ne zaman bir sorun olsa kendim hallederdim. Daha çok paraya ihtiyacım varsa daha çok çalışıyordum. Bir şeyin tamire ihtiyacı varsa tamir ettirecek birini buluyordum veya kendim tamir ediyordum vs. vs. Neden bahsettiğimi anlıyorsunuzdur.

Kızım doğunca -adı Hanna idi- direkt yoğun bakıma alındı Vücudu buradan (yani göğsünden) aşağıya kadar neredeyse ceketimin rengindeydi koyu bir mavi. Çocuğun vücuduna oksijen girmiyordu. Gözümüzün önünde kıvranıyordu, oksijensizlikten kıvranıyordu ve vücudunun o bölgesi ölüyordu.

87. Enbiya Sûresi, 88.

İnanıyorum Çünkü

Ben onu öyle görünce dediğim gibi hayatımda ilk kez, daha büyük bir guce yönelmem gerektiğini hissettim. O zamana kadar inanmıyordum. Protestan bir ailede yetişmişim. Dindar değillerdi ve ben hiçbir dine girmemişim. Yoğun bakım ünitesinden çıkmam gerekiyordu çünkü içeri o alanında uzman bir grup doktor gelmişti. Onlar yapacaklarını yaparken ben ibadet odasına gittim ve hayatımda ilk kez duâ ettim. Ve tipik ateist duâ ediş şekliyle duâ ettim.

Allah'tan şüphe eden kimsenin duâsı, diye bir şey vardır. Şüphecinin duâsı şöyledir. "Ey Tann, eğer varsan ruhumu kurtar, eğer ruhum varsa..." Şüphecinin duâsı budur. Ve çoğu ateist duâ ederse boyle eder: "Ey Tann! Eğer varsan..." Çünkü emin değillerdir.

Ben de işte öyle duâ ettim, "Ey Tann! Eğer varsan, var olup olmadığını bilmiyorum ama eğer varsan yardıma ihtiyacım var." Yaratıcıma o gün bir söz verdim. Eğer çocuğumun hayatını kurtarırsa ve bana en çok razı olduğu dinin yolunu gösterirse o yoldan gideceğime söz verdim. Verdiğim söz bu şekildeydi.

Kızımın odasından ayrılışım sadece 15 dakika kadar sürdü. Tekrar yoğun bakım ünitesine geri dönünce, kapıdan içeri girip kızımın olduğu yere doğru baktığımda doktorlar başlarını kızımın üzerinden kaldırıp bana baktılar. Ve anında bir şeylerin değişmiş olduğunu anladım. Yüzleri şaşkınlık doluydu. Sanki neler olduğuna dair hiçbir şey anlamamışlardı. Hatta şoktaydılar. Onlara doğru yürüdüğümde bana kızımın iyi olacağını ve olmeyeceğini söylediler. Kızım tamamen normal bir çocuğa dönüşmüştü, tamamen sağlıklıydı, ameliyat olmadı, tedaviye ihtiyacı yoktu. Durumu tamamen tersine dönmüştü.

Elimizde hem daha önce ve hem de daha sonra çekilmiş ultrason kalp filmi vardı. Önceki filmde bahsettiğim hastalık vardı hâlbuki sonraki filmde hastalık tamamen gitmişti. Hastalıktan eser yoktu, kızım tamamen normaldi. Doktorlar bundan bir anlam çıkarmaya ve açıklama yapmaya çalışıyorlardı. Konuyu bana ve kendilerine açıklamaya çalışıyorlardı. Yaptıkları açıklamaya inandıklarını hissettim. Ben orada durup onlara baktığımı ve şöyle dediğimi hatırlıyorum: "Bu açıklama size göre anlamlı olabilir ama benim için değil. Ben bu duâyı ettim, ben bunun yaratıcımın elinden olduğuna inanmak zorundayım."

İnanıyorum Çünkü

O'nun sözünde durduğunu (yaptığım duâyı kabul ettiğini) biliyordum. Şimdi sıra bana gelmişti, benim de sözümde durmam gerekiyordu. Böylece kızımın iyileşmesinden sonra dini bir arayışa başladım. Doğru yolu Hristiyanlıkta bulacağımı sanıyordum. İlk önce Yahudiliği öğrendim, bu beni Hristiyanlığı öğrenmeye yönlendirdi. Yıllar boyunca doğruluğu orada bulacağımı sandım. Yıllar boyunca kendimi ikna etmeye ve Hristiyan olmaya çalıştım. Hristiyanlığın tüm mezheplerine gittim. Tam olarak kaç farklı mezhep, kaç farklı kiliseye gittiğimi hatırlamıyorum. Hristiyanlığın gerçeğini bulma çabasıyla ama sürekli aynı şeye karşı çıkıyordum. Hep bir kısmını beğeniyor ama diğer kısmını anlamakta zorlanıyordum ve temel inançlar konusunda papazla konuşup soru sorardım, açıklayamazlardı. Ve ben de "Güle güle, teşekkürler." derdim. Ve bir sonraki Hristiyan mezhebine, araştırmaya giderdim.

Tüm soruları ancak İslam'ı bulduğumda cevap buldu. Ve gönlümün huzur bulması İslam'ı bulmamla oldu ve yap-bozun tüm parçalarının birleştiği yer İslam'dı.⁸⁸

Allah inanmayan birisinin duâsını kabul ediyorsa namaz kılan samimi bir kulunun duâsını hiç kabul etmez mi?

Kıymetli Kardeşim! Biz Allah'tan duâmızı kabul etmesini, istek ve arzularımızı vermesini, bizi belâ ve musibetlerden kurtarmasını istiyoruz. Peki ama biz onun isteklerini ne kadar ciddiye alıyoruz? Yerine getiriyor muyuz? Üstelik bazıları "Ben Allah'a duâ ediyorum, bir türlü kabul olmuyor." diyerek Allah'ı insanlara şikâyet ediyorlar. Bu şahıslara, "Sen Allah'ın senden istediklerini yerine getiriyor musun?" diye soralım, bakalım ne diyecekler. Allah, Kur'ân-ı Kerim'de bakın bize ne buyuruyor:

"Kullanm sana, beni sorduğunda (onlara benim tarafımdan şöyle söyle): Ben (onlara) çok yakınım. Bana duâ ettiği vakit duâ edenin duâsına karşılık veririm. O hâlde (kullanm da) benim davetime (onlardan istediklerime) uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulmuş olsunlar."⁸⁹

88. <https://www.youtube.com/watch?v=Vvyl65UA5EY> (Erişim: 03.08.2017)

89. Bakara, 186.

Altıncı Bölüm

KÖTÜLÜK (ŞER) PROBLEMİ

“Kötülük Problemi” felsefede de ele alınan, bilhassa inanmayan kişilerin, inanan insanlara alaycı bir edayla yönelttikleri bir konudur.

İnanmak istemeyen birine yüzlerce delil de sunsanız inanmaz. Kötülük Problemi’ne yönelik zikredeceğimiz delilleri “tok müşteri” edasıyla değerlendirecek insanlara diyeceğimiz bir şey yok. Fakat “Allah varsa bu kötülüklerin sırn ve hikmeti nedir?” diye merak eden kimselere söyleyeceğimiz çok şeyler var.

1. Yargısız İnfaz

Adil bir mahkemede bir suçla suçlanan zanlının, kendini müdafaa etmesine ve konuşmasına müsaade edilir. Aksi hâlde yapılan mahkeme yargısız infaz olur. Yargısız infazlar da çoğunlukla zulümle neticelenir.

Bazı insanlar, hikmetini anlamadıkları meselelerde hem avukat hem hâkim hem de savcı rolü oynayarak bir mahkeme kuruyorlar. Allah’ın icraatlarını yargılıyorlar. Bu işi yaparken ne Kur’ân-ı Kerim’e bakıyorlar ne de Peygamber Efendimizi dinliyorlar. Hiç araştırma gereği duymadan önyargıyla hareket edip kendi akıllarıncı tenkide başlıyorlar. Sonra da “Madem dünyada kötülükler ve zulümler var. Allah ya acizdir ki kötülüğü kaldır-

İnanıyorum Çünkü

maya gucu yetmiyor ya da âdil ve şefkatli değil." diyerek onu mahkûm ediyorlar.

Önyargıyla hareket edilen tarafların hepsinin tam dinlenilmediği bir mahkemede adil bir sonuç çıkmaz. Mesela, bir çocuk size "Filan adam bana zulmetti. Benim parmaklarımdan birini kesti." derse elbette ona acır ve onun parmağını kesen adama da öfkelenirsiniz. O zalim adamın yargılanıp cezalandırılmasını isteriz. Fakat çocuğun parmağını kesen adama "Niye bu masumun parmağını kestin?" diye sorulduğunda "Ben doktorum. Bu çocuğun eli kangren olmuştu. Eğer parmağını kesmeseydim bütün elini kesmek zorunda kalacaktım." dese o zaman o adama kızar mısınız? Hatta adamın çok iyi bir şey yaptığını da kabul etmez misiniz?

Aynen bunun gibi dünyada hoşumuza gitmeyen kötülük ve zulüm gibi şeyler görünüyor. Hâlbuki yukarıdaki doktor örneğinde olduğu gibi bu olayların arkasında bizim bilemediğimiz bazı hikmetler vardır. İnsaflı ve vicdanlı değerlendirme yapabilen bir insan, o olayın hikmetlerini anladıktan sonra, Allah'ın zulümden ve kötülükten münezzehe olduğunu anlayacaktır. Fakat zulüm gibi görünen bazı durumlarda, bunun hikmetlerinin neler olabileceğini düşünmeden, hiç araştırmadan veya bu durumları izah edenlere kulak tıkayarak Allah'ı zulümle suçlayanlar, önyargıyla hareket ediyorlardır. Bunlardan bazı art niyetli insanlar, maalesef bunu bilerek yapıyorlar fakat insanların çoğu bilmeden o kişilerin toplumdaki konumlarına bakarak hiç düşünmeden taklit ediyorlar. Sonuçta asıl zulmü haksızlığı bu art niyetli insanlar yapmış oluyor.

2. Bakış Açısı

Siyah bir gözlükle bakarsanız etrafı siyah, kırmızı ile bakarsanız her şeyi kırmızı görürsünüz. İnsanların dünyaya bakış açıları da aynı olayı farklı değerlendirmelerine yol açar. Bu yüzden, birinin "güzel" dediğine, diğeri "çirkin" diyebilir.

İnanıyorum Çünkü

Günümüzde bazıları yanlış bakış açısıyla, Allah'ı zulümle, yanlış yapmakla itham edebiliyor. Böylelerini gördüğümde hep aklıma şu fıkra gelir: Şaşı bir çocuk, her şeyi iki görüyormuş. Ona "Sen şaşısın." demişler. O da "Ben dediğiniz gibi şaşı olsaydım gökteki Ay'ı ve Güneş'i iki değil 4 görmem lazımdı." demiş.

Evet, kâinattaki olaylara şaşı bakanlar, yani araştırmadan, nefislerinin istediği gibi önyargıyla bakanlar; insanları değil (haşa) Allah'ı yanlışla itham ediyorlar, onu suçluyorlar.

Önemli bir İslam âlimi olan Erzurumlu İbrahim Hakkı, Allah'ın yaptığı her işte bir hikmet bulunduğunu, bizim vazifemizin de teslimiyetle Allaha itimat etmek olduğunu şu dizelerle ifade etmiş:

Hak şerleri hayr eyler/ Zannetme ki gayreyler

Ârif ârı seyreyler/ Mevlâ görelim neyler/ Neylerse güzel eyler.

Deme şu niçin şöyle/ Yerinedir o öyle

Bak sonunu seyreyle/ Mevlâ görelim neyler/ Neylerse güzel eyler.

Okuma Parçası: Köydekiler ve Şehirdekiler

Bir derviş bir su kenarında inzivaya çekilmiş. Tefekkür ve zikirle meşgul oluyormuş. Bir gün köyden şehre gitmekte olan biri selam vermiş, oturmuş bir müddet sohbet etmişler.

Adam, "Derviş!" demiş. "Sen bilirsin. Şehirdeki insanlar nasıldır? İyi midirler? Kötü müdürler? Ben bundan sonra şehirde yaşamak istiyorum."

Derviş, "Köydekiler nasıldı?" diye sormuş.

Adam, "Köydekiler iyi insanlardır. Çok yardımseverlerdir. Ben onlara yardım ederim, onlar da bana yardım ederler. Onlar beni sever, ben de onları severim. Fakat maddi durumum iyi olmadığı için şehirde iş bulurum diye şehre gidiyorum" demiş.

Derviş, "Korkma!" demiş. "Şehirdeki insanların köydekilerden farkı yok. Muhtemelen sen onları, onlar da seni severler."

Köylü sevinmiş ve oradan ayrılmış.

İnanıyorum Çünkü

Bir zaman sonra aynı köyden başka birisi oradan geçerken dervişe uğramış. Biraz sohbetten sonra adam:

"Derviş, ben şehre yerleşmeye karar verdim. Şehirdeki insanlar nasıl?" diye sormuş.

Derviş aynı soruyu bu adama da sormuş. "Köydekiler nasıldı?"

Adam yüzünü buruşturmuş: "Kötü insanlar." demiş. "Hepsi dedikoducu. Herkes birbirine haset ediyor. Herkes birbirinin kuyusunu kazıyor. Herkes yalnızca kendi menfaatini düşünüyor. Menfaat için kardeş, kardeşe düşman oluyor." demiş.

Derviş başını sallamış, "Maalesef şehirdekiler de öyle." demiş.

3. Allah Bilir, Siz Bilmezsiniz

Allah'ın biri kudret sıfatından gelen kâinat kitabı, diğeri de kelâm sıfatından gelen Kur'ân-ı Kerim olmak üzere iki kitabı vardır.

Müfessirler; kelam sıfatından gelen Kur'ân'ı tefsir eder, izah ederken onun gizli nüktelerini ortaya çıkarırlar.

Bilim insanları da kudret sıfatının bir sonucu olan kainatı fizik, kimya, biyoloji, astronomi gibi fenlerle inceleyip onun gizli sırlarını ortaya çıkarırlar. Bilim insanları muhteşem kâinat kitabını incelerken çoğu zaman hayranlıklarını gizleyemezler. Bazı bilim insanları da bilerek veya bilmeyerek bu kitabın sahibini unutur veya inkâr ederler. Örneğin Newton yerçekimi kanununu buldu. Aslında o, olmayan bir şeyi bulmadı, zâten var olan bir şeyin farkına varıp ona bir isim taktı. Einstein, Newton hakkında, "Tabiat onun için açık bir kitaptı ve o bu kitabın yazılmasını yorulmadan okuyabildi." demiştir. Newton ise kendini şöyle tarif etmiştir: "Dünyanın beni nasıl göreceğini bilmiyorum ama ben kendimi, deniz kenarındaki bir çocuktan farksız görüyorum. Önünde henüz keşfedilmemiş gerçeklerle dolu büyük bir hakikat okyanusu meçhul yataarken arada sırada her zamankinden daha yumuşak bir taş veya daha güzel bir kabuk aramakla uğraşan bir çocuk."⁹⁰

90. Robert Downs, dünyayı Değiştiren Kitaplar, s. 212.

İnanıyorum Çünkü

Newton'un bu mutevazı sözü, çoğu zaman insanların unuttuğu bir hakikattir. İnsanoğlu son yüzyılda pek çok ilmi hakikati keşfetmişse de bildikleri bilmediklerine oranla okyanusta bir damla gibidir. Nitekim Kur'an'da **"Size verilen ilim, çok az bir ilimdir."**⁹¹ buyrulmuştur. Bu yüzden, kötülük diye bir problem-den bahsederken bütün kâinatı yaratan ve ilmi sonsuz bir zâtı, haksız bir şekilde itham ettiğimizi unutmamak gerekir.

Ayrıca inanmayan kişiler hem Allah'ı kabul etmiyorlar hem de kötülüklerden dolayı Allah'ı suçluyorlar. Bu gerçekten büyük bir çelişki, değil mi? Hâlbuki Allah'ın varlığını kabul etmekle beraber kötülük problemine bakan bir kişi ise karşısında muazzam bir ilim ve hikmet sahibi olduğunu bilip, edebini takınır. "Allah Âdil'dir, Hakîm'dir, Rahman ve Rahim'dir. Benim kötülük olarak gördüğüm şeylerden Allah münezzehtir. Biz birçok şeyin hikmetini bilemediğimiz, anlayamadığımız gibi, bu konuyu da anlayamıyoruz." demelidir. İnsanın bilmediği bir konuyu itiraf edip bilmiyorum, demesi bir erdemdir. Yalnızca görünüşe bakarak iç yüzünü bilmediği bir konuda gelişigüzel konuşması doğru değildir. Nasıl yedi yaşındaki bir çocuğun, tıp alanında uzman bir profesörü tıpla ilgili bir konuda eleştirmesi haddini aşmak ise insanın Allah'ı tenkit etmesi de öyledir.

Yanlış Alet, Yanlış Ölçüm

Eskiler "Kem âlât ile kemâlat olmaz." demişler. Yani kötü, işe yaramaz aletlerle mükemmel bir şey ortaya konulmaz. Yanlış bir aletle doğru ölçüm yapılmaz. Şöyle bir fıkra vardır:

Adamın biri doktora gitmiş ve "Doktor Bey; parmağımı kafama dokunduruyorum, kafam ağrıyor, elime dokunduruyorum elim ağrıyor, nereme dokunsam oram ağrıyor." demiş. Doktor, adamı muayane etmiş ve sonunda hastalığı teşhis etmiş. Parmağının ucunda küçük bir kırıntı varmış. Adamın parmağını alçıya almış.

91. İsrâ Sûresi, 85.

İnanıyorum Çünkü

Kissadan Hisse: Ölçü aletiniz yanlışsa yapacağınız ölçümler de yanlış olur.

4. Allah Serçeyi Niçin Yarattı?

Kıymetli Kardeşim!

Bazı insanlar tarafından zaman, zaman "Allah şunu niçin yarattı, bunu niçin yarattı?" gibi sorular soruyor. Herhangi bir varlığın niçin yaratıldığı Kur'ân'da izah edildiyse veya bilim bunu keşfetmiş ise bilebiliriz. Fakat bütün detaylarıyla dünyadaki varlıkların teker teker niçin yaratıldığını bütün hikmetleriyle bilmemiz mümkün değildir.

Bununla beraber, Allah'ın varlıkları niçin yarattığına dair İslam âlimlerinin ortaya koyduğu üç hikmet vardır:

1. Birinci hikmet, Cenab-ı Hakk'ın kendi zatıyla ilgilidir. Allah, yarattığı her varlıkta kendi isim ve sıfatlarını tecelli ettirir. Kendi sanatını bizzat kendisi görür. Örneğin bir ressam güzel bir resim yapar, sonra resmin karşısına geçer kendi sanatını kendi seyrederek. Tabiri caiz ise Allah da yarattığı her varlıkta kendi büyüklüğünü, güzelliğini, mükemmelliğini ve ince sanatlarını müşahade eder. Yani isim ve sıfatlarının tecellilerini yani yansımalarını görür. Örneğin okyanusların derinliklerinde, karanlıklarda bazı canlılar vardır ki onları insanların büyük çoğunluğu görmez ve bilmez. Gökyüzünde katrilyonlarca yıldız ve milyarlarca galaksi var. Biz onların çok az bir kısmını yalnızca bir panlı olarak görür, çoğunu ise göremeyiz. Biri çıkıp "Biz bunları göremiyoruz, Allah bunları niçin yaratmış?" diyemez. Çünkü onların yaratılışı sadece insanlar görsün, diye değildir. Rabbimiz, onları bizzat kendisi müşahade eder.

2. İkinci hikmet, şuur sahibi varlıklarla ilgilidir. Yani insanlar, melekler ve cinler Allah'ın yarattığı varlıklarda tecelli eden sanatları ve güzellikleri seyrederek Allah'ı tanırlar. O'nun yüceliğini anlarlar. Nitekim Kur'ân'da şöyle buyrulmuştur:

"Göklerde ve yeryüzünde müminler için (Allah'ın azametini, varlığına, birliğine delil olan) ayetler vardır.

İnanıyorum Çünkü

Sizin yaratılışınızda ve (Allah'ın) yeryüzünde yaydığı canlılarda da kesin olarak inanan bir toplum için ibret verici işaretler vardır.

Gecenin ve gündüzün değişmesinde, Allah'ın gökten indirmiş olduğu ırsıkta (yağmurda) ve ölümünden sonra yerl onunla diriltmesinde, rüzgârları değişik yönlerden estirmesinde, aklını kullanan toplum için dersler vardır.⁹²

3. Üçüncü hikmet ise insanların ve diğer canlıların faydalanmalarıyla ilgilidir. Örneğin, elma Allah'ın bir sanatıdır. Allah bu sanatındaki hikmetleri kendine ve şuur sahibi varlıklara gösterir. Bunlar ilk iki hikmete bakan yöndür. Bununla beraber elma ayrıca insanların yediğı bir meyvedir. İşte bu ve benzeri hikmetler, dünya hayatına bakan yöndür. Gözümüzle görür, kulağımızla işitiriz. Elimizle tutar, ayağımızla yürürüz. Bütün bunlar dünya hayatının devamı için Allah tarafından bize verilmiş özelliklerdir.

Kâinattaki bütün varlıkları da bu üç hikmete göre değerlendirmek gerekir.

Okuma parçası: Mao Serçeleri niçin öldürdü?

İnsanoğlu çoğu zaman yanlış hareketleriyle tabiattaki dengeleri bozar. Fakat bunun cezasını çok geçmeden kendisi de çeker.

Komünist Çin devletinin kurucusu Mao, serçelerin hububata (tahıl ürünleri) zarar verdiğini düşünerek 1958 yılında bütün Çin'de serçelerin öldürölmesini emreder. Bütün ülkede büyük bir serçe katliamı başlar ve milyarlarca serçe öldürölür. O yıl gerçekten ürünlerde bir artma olur. Fakat 1960 yılından itibaren büyük bir böcek salgını ortaya çıkar. Serçelerin öldürölüğü böcekler, serçeler kalmayınca dehşetli bir şekilde artmıştı. Sonuçta hububata musallat olan bu böcekler, ülkede büyük bir kıtlığa sebep olur. Tahminlere göre 20 milyondan fazla insan açlıktan ölür. Serçelerin ne işe yaradığı anlaşılır fakat iş işten geçer. Çin

92 Casiye Süresi, 3-5.

İnanıyorum Çünkü

hükümeti Sovyetlerden yüz binlerce serçe göndermesini istemek zorunda kalır.⁹³

Kıymetli Kardeşim! Etrafımızda sıkça gördüğümüz fakat vazifelerini bilmediğimiz serçelerin ne kadar önemli bir iş yaptığını bu olay net bir şekilde ortaya koymaktadır. Diğer varlıklar da buna kıyas edelim. Yaratılmış her varlığın bir vazifesi ve bir hikmeti vardır. Bizim onların vazifesini veya yaratılış hikmetini bilemeyeşimiz onları hikmetsiz yapmaz.

5. Bu dünya İmtihan dünyasıdır

Okullarda öğretmenler öğrencilerini imtihan ederler. İmtihandaki maksat, çalışan öğrenciyle çalışmayan öğrenciyi ortaya çıkarmak ve aynı zamanda tembelleri çalışmaya teşvik etmektir. Yoksa öğrencinin moralini bozmak veya ona eziyet etmek için değildir. İmtihan yapılmadığı veya imtihan esnasında hoca bütün cevapları söylediği takdirde hangi öğrenci çalışkan hangisi tembel bilmek mümkün olmaz. Aynı zamanda çalışkan öğrenciler de çalışmayı bırakır, tembelleşirler.

Allah da bu dünyayı imtihan için yaratmıştır. Bir ayette şöyle buyrulur: *"Mutlaka biz sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile imtihan edeceğiz. (Bu musibetlere) sabredenleri müjdele! Onlar başlarına bir musibet geldiği zaman: "Biz Allah'a aidiz ve sonunda O'na döneceğiz." derler."*⁹⁴

Sevgili peygamberimiz de şöyle buyurmuştur: *"Allah dileyseydi hepinizi zengin yapardı da içinizde hiç fakir olmazdı. Veya dileyseydi hepinizi fakir yapardı da hiç zengininiz olmazdı. Fakat Allah, (bir kısmınızı zengin, bir kısmınızı fakir yaparak) bir kısmınızı diğer kısmınız için imtihan vesilesi yaptı."*⁹⁵

Herkesin imtihanı birbirinden farklıdır. Bununla birlikte zaman içinde değişik imtihanlara da maruz kalırsınız. Örneğin

93. <https://www.youtube.com/watch?v=pqFzrz04VQc> (erişim: 8.1.20)

94. Bakara, 155, 156.

95. İbn Ebi Şeybe, Musannef, 7/78.

İnanıyorum Çünkü

kimileri, iman edecek mi, etmeyecek mi; kimileri, ibadet edecek mi, etmeyecek mi; kimileri, sabredecek mi, etmeyecek mi; kimileri de şükredecek mi, şükretmeyecek mi diye imtihan edilirler. Misalleri artırabiliriz. Aslında hayattaki her hâlimiz bir imtihan vesilesidir. Durumumuz iyiye şükrediyor muyuz, diye durumumuz iyi değilse sabrediyor muyuz, diye imtihan ediliyoruz demektir.

Nasıl ki bir sınav için çalışıp gayret edenler, muvaffak olup bir üst mertebeye çıkıyorlarsa aynen öyle de dünyadaki imtihanlarını Allah'ın rızası doğrultusunda gerçekleştirenler de ebedi olan Cennet'i kazanır ve Cennet'e giderler. Allah'ı inkâr edenler veya itaat etmeyerek isyan edip çalışmayanlar, nefsi-ne uyanlar, insanlara zulmedenler ise hak ettikleri cezalarını çekmek üzere Cehennem'e giderler. (Allah muhafaza eylesin.)

6. Musibetler ve İnsanlar

Musibetlerin etkilerini doğru yorumlayabilmek için musibetlere maruz kalan insanları üç kısımda inceleyebiliriz. a) Allah'a inanmayanlar. b) İmanı olmakla birlikte günahkâr olanlar. c) Masumlar, günahsızlar.

a. Allah'a İnanmayanlara Gelen Musibetler

Allah, Âdem (as)'dan itibaren insanların iman etmesi için peygamberler göndermiştir. Onların iman etmesi için zaman vermiş. İmkân vermiş. Neticede bazı kavimler onların tebliğini kabul etmiştir. Fakat bazıları da kabul etmemiş hatta bir kısmı da daha da azgınlaşıp isyan etmişlerdir. Bu sebeplerle yani inkârda ve azgınlıkta çok ileri gittiklerinden dolayı Allah onları helak etmiştir. Kur'ân'da şöyle buyrulur:

"Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh Kavmi'nin, Âd Kavmi'nin, Semûd Kavmi'nin, İbrahim Kavmi'nin, Medyen Ashabı'nın ve yıkılıp giden beldeler ahalisinin haberi gelmedi mi? Onların hepsine peygamberleri delillerle gelmişlerdi. (Onlar iman etmeyince Allah da onları helak etti). Al-

İnanıyorum Çünkü

lah, onlara zulmetmiş değildi lakin onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.”⁹⁶

Bununla beraber her zaman bütün kâfir ve zalimlere dünyada ceza gelmeyebilir. Çünkü burası imtihan dünyası olduğundan Allah, belli vakte kadar mühlet verir. Bu konuda Kur’ân-ı Kerimde şöyle buyurulmuştur:

“Eğer Allah, insanları kazandıkları günahlar sebebiyle hemen cezalandıracak olsaydı yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı fakat onları belirli bir vakte kadar tehir eder. Ecelleri geldiği zaman ise şüphe yok ki Allah kullarını görmektedir (amellerinin karşılığını verir).”⁹⁷

Burada önemli bir nokta da şudur ki bazıları tarafından çokça sorulan “Niçin kâfirlerin, zalimlerin başlarına hemen musibetler gelmiyor? sorusuna cevap verelim:

İnkâr devam ettiği için inkârcılar ve zalimler çoğu kez cezalarını çekmeden bu dünyadan göçüp gidiyorlar. Bu durum onların cezalandırılmayacağı anlamına gelmez. Nasıl ki küçük kabahatleri işleyenlerin, cezaları küçük yerlerde verilir. Büyük suçların cezaları da büyük mahkemelere bırakılır. Aynı bunun gibi kâfirlerin suç ve zulümleri de o kadar büyüktür ki cezaları kısacık dünya hayatına sığmaz. Tehir edilip adâletin gereği olarak büyük mahkeme olan ahirete havale edilir, o sonsuz âlemde hak ettikleri cezayı göreceklerdir. Bu fani dünya hayatı onların sınırsız cinayetlerinin cezasını çekmelerine müsait değildir.

Günahkârlara Gelen Musibetler

Bazen bir Müslüman bir günah işler, bu yüzden başına bir musibet gelir. Bu musibet onun günahının affına vesile olur. Onu gafletten uyandırır. Aciz ve zayıf olduğunu, dünyanın fani olduğunu ona hatırlatır. Bir ayette şöyle buyrulmuştur:

96. Tevbe, 70.

97. Fatır, 45

İnanıyorum Çünkü

"Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. (Bununla beraber) Allah çoğunu affeder."⁹⁸

Bir hadis de şöyledir: **"Herhangi bir Müslüman'a hastalık veya daha başka eziyet verici bir musibet isabet ederse Allah onunla ağacın (sallandığında) yapraklarının dökülmesi gibi kulunun günahlarını döker (affeder)."**⁹⁹ Hatta bazı rivayetlerde **"diken batmasına varıncaya kadar"** denilmiştir. Yani en küçük rahatsızlıklar bile günahların affına vesile olmaktadır.

Bir defasında Peygamberimiz (sav)'in ayağına giydiği na'lininin (terlik benzeri ayakkabı) ipi yolda yürürken koptu, bu yüzden musibet anında okunan "inna lillahi..." ayetini okudu. "Bu da musibet midir Yâ Resulallah?" dediler. O da **"Mümine, hoşuna gitmeyen şeylerden ne isabet etse o musibettir."**¹⁰⁰ başka bir rivayette de **"Seni üzen her şey musibettir."** buyurdu.

Bu rivayetler bazı musibetlerin günahlarımız yüzünden geldiğini göstermektedir. Büyük günahlara büyük musibetler, küçük günahlara da küçük musibetler gelir.

b. Masumlara Gelen Musibetler

Musibet her zaman bir günden dolayı gelmez. Bazen masum olan insanlara da musibetler gelir. Bu tür musibetler de bir tür imtihandır. Bunun en açık örneği peygamberlerdir. Peygamberler masum, günahsız oldukları hâlde başlarına pek çok musibet gelmiştir. Eyyüb (as)'ın yıllarca hasta olması, Yusuf (as)'ın kardeşleri tarafından zulme uğrayıp kuyuya atılması ve sonrasında başına gelen musibetler, İbrahim (as)'ın nemrut tarafından ateşe atılması, Peygamber Efendimizin türlü türlü eziyetlere maruz kalması buna örnektir.

Peygamberimiz bu konuda şöyle buyurmuştur:

98. Şura, 30.

99. Müslim, Birr ve's-sıla, 14/2571.

100. Taberânî, Mu'cemu'l-kebir, 8/ 203, hn: 7824.

İnanıyorum Çünkü

"Allah yolunda benim korkutulduğum kadar hiç kimse korkutulmadı. Allah yolunda bana eziyet edildiği kadar hiç kimseye eziyet edilmedi, üzerimden gecesi ve gündüzü ile otuz gün geçmiştir ki bu süre içerisinde ne benim ne de Bilâl'in yiyeceği yoktu, sadece Bilâl'in koltuğunun altına sıkıştırdığı şeyden başka bir canlının yiyebileceği bir şey yoktu."¹⁰¹

Masumlara gelen musibetler de iki kısımdır.

1. Allah'tan gelen musibetler (deprem ve sel gibi felaketler).
2. Beşerin eliyle gelen musibet (zulümler ve haksızlıklar gibi).

Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: **"Bir kavmin içinde bir adam Allah'a isyan eder, (günah işler), onlar da ona engel olmaya güçleri yettiği halde engel olmazlarsa bu yüzden Allah onların hepsini ölmeden önce mutlaka cezalandırır (onlara belâ ve musibetler verir)."**¹⁰²

Eğer bir toplumda insanların çoğunluğu azgınlaşarak günahlara dalar ve diğer insanlar da onlara aldınış etmeyip neme lazım derlerse Allah, o toplumun bütününe cezalandırabilir. Bu dünya imtihan dünyası olduğu için musibet umumi olarak gelir, masum insanlar da bu musibetten etkilenirler. Fakat o musibette masumlar için bir rahmet yönü vardır. Onlar günahsız olduklarından Allah, onları ebedi hayatta mükâfatlandırır. Eğer vefat ettilerse bir nevi şehit olurlar. Malları mülkleri zarar gördüyse sadaka hükmüne geçer. Yaşadıkları bu dünyevi musibet, onların büyük ve daimi bir kazancı elde etmelerine vesile olur.

7. Hiç Kimsenin Allah'ta Hakkı Yoktur

Kıymetli Kardeşim!

Adalet, her hak sahibine hakkını vermek demektir. Diğer ifadeyle, insanlar neyi hak ediyorlarsa yani cezayı hak edene ceza, mükâfatı hak edene mükâfat vermektir.

101. Tirmizi, Sıfatu'l-Kiyame ve'r-Rekaik, bab, 34, hn: 2472.

102. Ebu Davud, Melâhim, bab: 17. hn: 4339.

İnanıyorum Çünkü

Diyelim ki gönlünüzden insanlara iyilik yapma isteği var. İnsanlara hayrınıza para vermek istiyorsunuz. Bir şahsa 50 TL, diğerine 100 TL, bir başkasına da 200 TL verseniz. Bazılarına da hiç vermeseniz. Para vermediğiniz şahıslar, "Bana niçin para vermiyorsun?" veya az verdiğiniz şahıslardan biri "Bana niçin az veriyorsun?" diye itiraz edebilir mi? Etse bile bu mantıklı olur mu? Hakkı var mı? Elbette hiçbir böyle bir iddiada bulunamaz. Bulunmaya da hakları yoktur. Çünkü eğer sizin onlara bir borcunuz olsaydı ve vermeseydiniz veya az verseydiniz itiraz edebilirlerdi. Fakat hiçbir alacak-verecek durumu olmadan sizin kendi gönlünüzden kopan bir istekle yaptığınız iyilik konusunda, kimsenin hiçbir itiraz hakkı yoktur. Az alan da çok alan da yalnızca teşekkür etmekle mükelleftir.

Allah ile insanlar arasındaki durum da bundan farklı değildir. Hiçbir varlığın Allah'tan alacağı yoktur. Bir taş niçin bitki olmadım, bir bitki de niçin havyan olmadım, hayvan da niçin insan olmadım diyemez. İnsanların da dünyevî cihette kendilerinden üstün olanlara bakarak Allah'a itiraz hakları yoktur. Çünkü Allah'ın insana borcu yoktur. İnsana verdiği bütün özellikler onun bir lütfudur. Dolayısıyla insan kendisine verilen nimetlere şükür etmeli, verilmeyenlerden dolayı da itiraz etmemelidir.

Peygamberimiz bu konuda *"Yaratılış ve mal konusunda sizden daha üstün olanları gördüğünüzde sizden daha aşağıda olanlara bakınız. Bu size verilen nimeti hor görmemeniz için en iyisidir."*¹⁰³ buyurmuştur. Fakat günümüzdeki insanlar hiç aşağıya bakmıyorlar, ellerindekine şükür etmiyorlar, kanaat etmiyorlar, hep daha fazlasını, daha da fazlasını istiyorlar. Şükretmedikleri gibi bir de "Ben Allah'a duâ ettim, şunu, şunu istedim de vermedi." diyebiliyorlar.

Kıymetli kardeşim!

İnsanın vücudu ve azaları, kendi mülkü değildir. İnsan onları yapmamış ve başka bir tezgâhtan satın da almamıştır. Öyleyse

103. Müslim, Kitabu'z-Zühd, hadis no: 2963.

İnanıyorum Çünkü

onlar başkasının mülküdür. Onların sahibi olan Allah, mülkünde istediği gibi kullanım hakkına sahiptir.

Meselâ gayet zengin ve usta bir sanatkârın, güzel sanatlarını ve kıymetli servetini göstermek için fakir bir adama yüksek bir ücret karşılığında modellik yaptırdığını düşünelim. Bir saatçik bir zamanda, diktiği gayet süslü ve sanatlı bir gömleği o fakire giydirir. Onun üstünde işlemler yapar ve şekiller verir. Harika sanatlarını göstermek için o elbiseyi keser, değiştirir, uzatır, kısaltır. Acaba ücret karşılığı çalışan bu fakir adam, o sanatkâra "Bana zahmet veriyorsun. Eğilip kaldırmakla bana sıkıntı veriyorsun. Beni güzelleştiren bu elbiseyi kesip kısaltmakla güzelliğimi bozuyorsun!" demeye hakkı var mı? "Bana hürmetsizlik ve insafsızlık ettin!" diyebilir mi?

İşte aynen bu misal gibi, Cenab-ı Hak da insanın beden elbisesini; göz, kulak, akıl, kalp gibi duyu ve duygularla giydirip süslemiştir. İnsanın bu beden elbisesini, güzel isimlerinin nakışlarını göstermek için çok haller içinde çevirir ve çok vaziyetler vererek değiştirir. İnsan açlıkla O'nun Rezzak (rızk veren) ismini tanıdığı gibi, Şâfi (şifa veren) ismini de hastalıklarla bilir. Elemeler ve musibetler, bir kısım isimlerinin farklı yansımalarını gösterir. Onlarda hikmetten ve rahmetten pek çok güzellik bulunur. İnsan hakikatini düşünse insanın hoşuna gitmeyen hastalık perdesi arkasında pek güzel sevimli manaları bulacaktır.

Eğer karanlık olmazsa ışık bilinmez. Soğuk olmazsa sıcaklık anlaşılmaz. Açlık olmazsa yemek lezzet vermez. Hastalık olmazsa sıhhat tatsızdır. Allah, nimetlerin kıymeti anlaşılsın diye sıhhat ve âfiyeti verdiği gibi hastalıkları ve dertleri de verir. Şimdi düşünelim, mesela bir hastalık senin başında veya elinde veya midende olmasa idi sen başının, elinin, midenin sağlıklı olmasındaki lezzeti ve zevki ve özellikle de o ilahi nimeti hissedip şükreder miydin? Belki de şükretmeyip farkında bile olmadan yaşayacaktın. Allah etmesin belki de gafletle o sıhhati, haram yollarda sarf edecektin.

İnanıyorum Çünkü

8. Zorluklar Hayatı Kolaylaştırır

Kıymetli Kardeşim!

Bir gün adamın biri, bir kelebeğin tıtlı saftasında iken kozasından çıkmaya çalıştığını görmüş. Oturmuş dakikalarca kozanın küçük deliğinden çıkmaya çalışan kelebeği izlemiş. Kelebeğin dar delikten çıkmaya çalışırken çok zorlanması adamı uzmuş. Kelebeğin kolay bir şekilde çıkması için kozanın deliğini birazcık büyütmüş. Böylelikle kelebek kozadan kolayca çıkmış. Fakat bedeni hala kuru ve kanatları buruş buruşmuş. Adam, kelebeğin gücünü toplayıp, kanatlarını açıp, uçacağını düşünmüş fakat hiç de öyle olmamış. Kelebek uçmak için ne kadar çaba olsa da uçamamış, buruşuk kanatlarıyla yerde sürüne sürüne dolaşmış.

Adam iyilik niyetiyle kelebeğe yardım etmek istemişti ama bilmeden ona zarar vermişti. Çünkü kelebek kozadan çıkmak için çabalarırken bedenindeki sıvı kanatlarına gidecek ve böylelikle kozadan çıkınca uçabilecekti. Adamın yardımıyla kelebek kozadan kolay bir şekilde çıktı ama bu sıvı kanatlara gitmedi ve bu yüzden kelebek uçamadı.

Hayatta maruz kaldığımız zorluklar, zahmetler, engeller de aynen böyledir. Aştığımız her zorluk, bizim potansiyel yeteneklerimizin ortaya çıkmasına ve bizi daha güçlü hale getirmeye vesile olur. Bugünkü teknolojik seviye insanoğlunun karşılaştığı zorluklara karşı verdiği mücadele sayesinde ortaya çıkmıştır.

Âdem (as) zamanında yeryüzünde arılar vardı. Bugün de var. Âdem (as) zamanından günümüze gelinceye kadar binlerce yıl arılar yalnızca bal yapmış, başka bir şey yapmamışlardır. Halbuki insanoğlu, Âdem babamızdan bugüne kadar, sayılamayacağımız kadar çok şeyi keşfetti ve yaptı. Fakat onun bu keşfettiği ve yaptığı şeylerin temelinde, karşılaştığı zorluklar vardır. Zorluklar insanın gizli kabiliyetlerinin ortaya çıkmasına ve gelişmesine sebep olmuştur. Örneğin, hastalıklar ister istemez insanlığı bir arayışa sevk etmiş ve bugünkü tıp ilmi ortaya çıkmıştır. Hastalıklar olmasaydı günümüzdeki tıp da bu seviyede

İnanıyorum Çünkü

olmayacaktı. Diğer bütün bilimleri ve teknoloji aletlerini buna kıyaslayabilirsiniz.

Sonuç olarak insanın hayatta maruz kaldığı sıkıntılar, zahmetler, hastalık ve musibetler onun maddi ve manevî gelişmesi içindir.

9. Her Şeyde Bir Hayır Yönü Vardır

Köyün birinde yaşlı bir adam varmış. Çok fakirmiş ama kral bile onu kıskanırmış. Çünkü dillere destan bir beyaz atı varmış. Kral bu at için yaşlı adama nerdeyse hazinesinin tamamını teklif etmiş ama adam satmaya yanaşmamış. "Bu at, bir at değil benim için bir dost, insan dostunu satar mı?" dermiş. Bir sabah kalkmışlar ki at yok. Köylüler ihtiyarın başına toplanmışlar: "Seni ihtiyar bunak, bu atı sana bırakmayacakları, çalacakları besbel-liydi. Krala satsaydın ya, ömrünün sonuna kadar beyler gibi yaşardın. Şimdi ne paran var, ne de atın." demişler...

Yaşlı adam: "Karar vermek için acele etmeyin." demiş. "Sadece, at kayıp." deyin, "Çünkü bildiğimiz gerçek bu. Ondan ötesi sizin yorumunuz ve verdiğiniz kararınız. Atımın kaybolması, bir talihsizlik mi, yoksa bir nasip mi? Bunu henüz bilmiyoruz. Bunda da bir hayır vardır." Köylüler ihtiyar bunak dedikleri adama kahkahalarla gülmüşler. Aradan kısa bir süre sonra at, bir gece ansızın köye geri dönmüş... Meğer çalınmamış, dağlara gitmiş kendi kendine. Dönerken de vadideki 12 vahşi atı peşine takıp getirmiş. Bunu gören köylüler toplanıp ihtiyardan özür dilemişler.

"Babalık!" demişler, "Sen haklı çıktın. Atının kaybolması bir talihsizlik değil âdeta bir devlet kuşu oldu senin için, şimdi bir at sürüsüne sahipsin..."

Yaşlı adam: "Karar vermek için yine acele ediyorsunuz. Sadece atın geri döndüğünü söyleyin. Bilinen gerçek sadece bu. Ondan ötesinin ne getireceğini henüz bilmiyoruz. Bu daha başlangıç. Sizler, bir kitabın ilk cümlesinin birinci kelimesini okur okumaz kitap hakkında nasıl fikir yürütebilirsiniz?"

İnanıyorum Çünkü

Köylüler bu defa açıkça ihtiyarla dalga geçememişler ama içlerinden "Bu herif sahiden ahmak." diye geçirmişler... Az zaman sonra yaşlı adamın tek oğlu, vahşi atları terbiye ederken attan düşmüş ve ayağını kötü kırmış. Evin geçimini temin eden oğul şimdi uzun zaman yatakta kalacakmış. Köylüler yine gelmişler ihtiyara. "Bir kez daha haklı çıktın." demişler. "Bu atlar yüzünden tek oğlun, bacağını uzun süre kullanamayacak. Oysa sana bakacak başkası da yok. Şimdi eskisinden daha fakir, daha zavallı olacaksın." demişler. İhtiyar "Siz erken karar verme hastalığına tutulmuşsunuz. Bunda da bir hayır vardır. O kadar acele etmeyin. Oğlum bacağını kırdı. Gerçek bu. Ötesi sizin yorumunuz. Ama acaba bu yorum ne kadar doğru?" demiş.

Birkaç hafta sonra, o ülkeye düşmanlar büyük bir ordu ile saldırmış. Kral son bir ümitte eli silah tutan bütün gençleri askere çağırmış. Köye gelen görevliler, ihtiyarın kınk bacaklı oğlu dışında bütün gençleri askere almışlar. Köyü bir matem sarmış. Çünkü savaşın kazanılmasına imkân yokmuş, giden gençlerin sonuçta ya öleceğini ya da esir düşeceğini herkes biliyormuş.

Köylüler, yine yaşlı adama gelmişler... "Yine haklı olduğun ortaya çıktı." demişler. "Oğlunun bacağı kınk ama hiç değilse yanında. Oysa bizimkiler belki asla köye dönemeyecekler. Oğlunun bacağının kınılması, talihsizlik değil, meğer bir nimetmiş..."

"Siz erken karar vermeye hâlâ devam edin." demiş, ihtiyar. "Hâlbuki ne olacağını Allah'tan başka kimseler bilemez. Şimdilik bilinen bir tek gerçek var. Benim oğlum yanımda, sizinkiler askerde... Ama bunların hangisinin hayır, hangisinin şer olduğunu sadece Allah bilir."

Kıymetli Kardeşim, bu hikâyeden çıkarılacak en önemli ders, her şeyin görüldüğü gibi olmadığı hakikatidir. Nitekim bir ayette şöyle buyurulmuştur: "Olur ki, bir şeyden hoşlanmazsınız ama o sizin için hayırlıdır. Ve olur ki bir şeyi de seversiniz hâlbuki o sizin için bir şerdir. Allah (sizin için hayır olanı daha iyi) bilir, siz bilemezsiniz."¹⁰⁴

İnanıyorum Çünkü

Değerli kardeşim, hüküm vermekte ve karar vermekte acele etmek doğru değildir. Yüzeysel bir bakışla, çok az ilmimizle, olaylar hakkında karar vermek çoğu zaman insanı yanıltıp götürür. Mesela, "Dünyada zulüm ve kötülükler var. Allah bu zulümleri kaldırmıyorsa ya acizdir ya da zalimdir." demek yanlış bir hükümdür. Aslında bu hüküm, sonsuz derecede merhametli ve adaletli olan Allah'ın isim ve sıfatlarına bir iftiradır. Bizim hoşumuza gitmeyen bir olayı anlayamayışımız, hikmetlerinin olmadığını göstermez. Biz, şuurlu bir Müslüman olarak bu olayın acaba hikmetleri nedir? Rabbimiz, nasıl bir tecelli ile icraat yapıyor, diye düşünmeli ve araştırmalıyız. Allah'ın her şeye gücü yeter. Aynı zamanda O, sonsuz Rahman, Rahim ve Âdil'dir. Dünyadaki zulümleri kaldırmıyorsa bunda biz anlamasak da birçok hikmet vardır.

10. Kötülüğün Varlığı Allah'ın Varlığına ve Adaletine Delildir

Aslında ateistlerin varlığı hatta bir kısım ateistlerin çok zengin ve lüks bir hayat yaşamaları, Allah'ın varlığını da adaletini de göstermektedir. Şöyle ki:

Allah, Âdem babamızı ve Havva anamızı yaratmış, sonra onları dünyaya göndermiştir. Onlardan türeyen insanlar zamanla çoğalmıştır. Allah bu insanlara özgür bir irade vermiş, iradeleleriyle iman veya küfrü, iyilik veya kötülüğü tercih konusunda serbest bırakmıştır. Bu irade serbestliğinden dolayı, insanlardan kimi Allah'a iman etmiş, kimi de onu inkâr etmiştir. Allah dünyada, her iki gruba da adaletli davranmış, iman edene maddi bir mükâfat, inkâr edene de maddi bir ceza vermemiştir. Ayrıca Allah kâinata koyduğu umumi kanunlara, mümin olsun kâfir olsun, herkesin itaat etmesini de zorunlu kılmıştır. Örneğin, ateş mümini de yakar, kâfiri de yakar. Eğer bir kâfir çalışırsa başarılı olur, mümin çalışmazsa başansız olur. Bugün batı ile doğu milletleri kıyaslandığında bahsettiğim konu daha iyi anlaşılacaktır.

Adalet bazen iki kişi arasında hükmederken eşit davranmak, taraf tutmamak şeklinde de tarif edilmiştir. İşte Allah'ın mümini imanından dolayı maddi yönden mükâfatlandırmaması, çalışan kâfiri başarılı kılıp tembel mümini cezalandırması, bize

İnanıyorum Çünkü

açıkça Allah'ın adaletini göstermektedir. Eğer Allah adil olmasaydı müminler çok zengin, kâfirler perişan olurlardı. Kâfirler ne kadar çalışırsa çalışsın hiçbir zaman başarılı olamaz, müminler hiç çalışmasalar bile her zaman başarılı olurlardı. Ama durum hiç de öyle olmamaktadır.

Mümin kimse elbette imanından ve yaptığı ibadetten dolayı manevi bir haz alır, zaman zaman Allah'a yaptığı duâlar vesilesiyle Allah ona yardım da eder, birtakım kolaylıklar da gösterir. Fakat durum dünyevi maddi işler olduğunda o da dünyada Allah tarafından konulmuş kural ve kaidelere uymak zorundadır. Örneğin hasta olduğunda doktora gitmek, ilaç kullanmak zorundadır. Başarılı olmak istiyorsa çalışmak zorundadır. Nitekim Kur'ân'da *"İnsan için ancak çalıştığından başkası yoktur."*¹⁰⁵ buyrulmuştur.

Yukarıda da dediğimiz gibi bu dünya imtihan dünyası olduğu için dünyevi şartlar konusunda mümin ve kâfire, iyi ve kötüye eşit muamele edilmiştir. Bu, Allah'ın zulmünü değil imtihanındaki adaletini göstermektedir. Ahiret ise adaletin her yönüyle ortaya çıkacağı bir gün olacaktır. Butün mazlumlara zalimlerden haklarını alacaklardır. Nitekim bir ayette, *"Kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür. Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür."*¹⁰⁶ buyrulmuştur.

11. Zulümleri Kaldırmak Allah'ın İnsanlara Yüklediği Bir Vazifedir

Dünyada zulümler var. Zalim insanlar mazlum insanlara olmadık zulümleri, işkenceleri etmektedirler. Peki, bu zulümleri kaldırmak kimlerin görevidir? Yeryüzündeki zulümlerle mücadele etme ve zulümleri kaldırma vazifesi, Allah tarafından, yeryüzünün halifesi olan insanlara verilmiştir. Bu konuda Allah, bizlere yardım edeceğini de vaat etmiştir. Nitekim ayeti kerimede: *"Ey iman edenleri! Eğer (siz) Allah'a (dinine) yardım*

105 Necm, 39

106 Zilzal, 7, 8

İnanıyorum Çünkü

ederseniz (O da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.¹⁰⁷ buyrulmuştur. Allah'ın yardımını arkasına alan insan zulümlerle, kötülüklerle mücadele etmelidir.

Bu konunun anlaşılması için benzer bir konu üzerinde durmak istiyorum.

Yasin suresindeki şu ayeti okuyalım: **"Onlara: 'Allah'ın size rızık olarak verdiği şeylerden (fakirlere) infakta bulunun (zekât ve sadaka verin!)" denildiğinde, inkâr eden (kâfir)ler iman edenlere: 'Allah dileseydi onları doyururdu, bu tür insanları biz mi doyuracağız? Doğrusu siz apaçık bir sapıklıktasınız' derler.¹⁰⁸**

Allah zenginlere, imtihan için mal mülk vermiş ve bunların belli bir kısmının fakirlere verilmesini emretmiştir. Kâfirlerin "Allah dileseydi onları doyururdu." iddiasının ne kadar yanlış olduğunu anlamak için şu örneğe bakalım: Merhametli bir hükümdar, kendi halkından birini çağırır ve ona 40 altın verse ve "Bu 40 altının 39'u senin. 1 altını ise komşun falancaya vereceksin!" dese, adam altınları alıp evine gelse sonra "Hükümdar isteseydi pekala komşumu da huzuruna çağırır, ona da bir altın verirdi. Dolayısıyla bu bir altın da bana verilmiştir ve benimdir." dese elbette zulmetmiş olur. Çünkü Allah, fakirin rızkını zengine vermiş olduğu nimetin içinde vermektedir. Dolayısıyla Allah'ın emrettiği sadaka/zekât vermeyen, aslında fakirin hakkını yemektedir.

Kıymetli Kardeşim! Allah zenginleri fakirlerin yardımına koşmakla mükellef tuttuğu gibi dünyadaki zulümleri durdurma vazifesini de diğer insanlara vermiştir. Mazlumları kurtarmak için hiçbir şey yapmayan, arkasından da "Allah bu zulümleri niçin durdurmuyor?" diyenin hâli, yukandaki fakire hakkını vermeyen zenginin durumuna benzemektedir. Kur'ân'da şöyle buyrulmaktadır:

"Allah insanların bir kısmını, diğer kısmıyla savmasaydı manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan

107. Muhammed, 7

108. Yasin Sûresi, 47.

İnanıyorum Çünkü

*mescitler yıkılıp giderdi. Ant olsun ki Allah'a yardım edenlere, O da yardım eder. Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür.*¹⁰⁹

*"Allah, insanların bir kısmını, diğer kısmıyla defetmeseydi yeryüzünün düzeni bozulurdu. Fakat Allah âlemlere lütüfkârdır."*¹¹⁰

Hikâye: İnanmayan Berber ve Berduş Adam

Adamın biri tıraş olmak için berbere gitmiş. Berberle sohbet ederlerken söz dini konulara gelmiş. İşte o zaman berber durmuş. "Ben Allah'ın varlığına inanmıyorum." demiş.

Adam "Niçin inanmıyorsun?" deyince berber "Dünyada sayılamayacak kadar zulüm, adaletsizlik ve haksızlık oluyor. Allah olsaydı bunlar olur muydu?" demiş.

Berber tıraşı bitirince adam ücretini ödeyip dışarıya çıkmış. Tam o anda caddede uzun saçlı, sakallı berduş tipli bir adam görmüş. Adamın uzun süredir, tıraş olmadığı belliymiş. Adam tekrar berberin dükkânına geri dönmüş ve "Biliyor musun, ben dünyada bir tane bile berber olduğuna inanmıyorum." demiş. Berber gülmüş "Yanlış söylüyorsun. Çünkü ben berberim ve karşımda duruyorum." demiş. Bunun üzerine adam, saçlı sakallı kanşık berduşu göstermiş ve "Eğer dünyada berber diye bir şey olsaydı bu adam böyle olmazdı." demiş. Berber adamı görmüş. Sonra "Dünyada berber var. Hem de çok var. Fakat bu tip adamlar berbere müracaat etmiyorsa berber ne yapsın." demiş. Bunun üzerine adam taşı gedğine koymuş; "Haklısın dostum, dünyada berber var. Allah da var. Allah insanlara doğru yolu gösteren peygamberler ve kitaplar göndermiştir. Eğer insanlar Allah'ın gönderdiği peygambere ve kitaba başvursaydılar ve ona göre yaşasaydılar yeryüzünde zulüm, haksızlık ve adaletsizlik olmayacaktı. Evet, dünyada dediğin şeyler var. Fakat bunun sorumlusu, suçlusu Allah değil, Allah'a müracaat etmeyen insanlardır. Dolayısıyla insanların suçlarını Allah'a yüklemek ve onu suçlamak doğru değildir." demiş.

109. Hac Sûresi, 39, 40.

110. Bakara Sûresi, 251.

İnanıyorum Çünkü

Kıymetli Kardeşim, kim dünyada zulümleri durdurmak isterse Allah da ona yardım eder. Einstein'ın şöyle dediği söylenir: "Dünya, kötülük yapanlar yüzünden değil, seyirci kalıp hiçbir şey yapmayanlar yüzünden tehlikeli bir yerdir."

Okuma Parçası: Bir Ödül ve İntihar

Kevin Carter ünlü bir fotoğrafçıdır. 1994'te çektiği bir fotoğrafla "Pulitzer" ödülü kazanmıştır. Kevin Carter'in çektiği fotoğrafta, zayıflıktan ölmek üzere olan siyahi küçük bir kız çocuğu ile yakınında onu yemek için bekleyen bir akbaba görülmektedir. Küçük kızın, birkaç kilometre ilerdeki Birleşmiş Milletler Yardım Kampı'na gitmek istediği sanılmaktadır.

Ünlü fotoğrafçı, bu anı görüntüledikten sonra küçük kıza yardım etmeden oradan uzaklaşmıştır. Bu yüzden yoğun eleştirilere maruz kalan Carter, profesyonel fotoğrafçı olduğunu, yardım görevlisi olmadığını söyleyerek kendisini savunmuştur. Fakat olaydan sonra ağır bir depresyona giren Kevin Carter, intihar etmiştir.¹¹¹

12. Allah, Kötülüğün Olmadığı Bir Âlem Yaratamaz mıydı?

Elbette yaratabilirdi. Yarattı da. Evet deprem, tsunami ve yangın felaketlerinin olmadığı bir âlem var. Ayrıca o âlemde açlık felaketleri, hastalıklar ve Covid-19 da yok. İnsanlar birbirlerine kardeş olarak bakıyorlar. Haset yok, düşmanlık yok, kavga yok, zulüm yok, adam öldürme yok, tecavüz olayları yok. Özetle kötü olan hiçbir şey yok. Üstelik tam tersine güzellik, iyilik namına her şey var. Orada bir insana verilen mülk, dünyada bir hükümdara verilenin on misli. Burası nerede? Biz oraya "Cennet" diyoruz.

Fakat o âleme girebilmek için kötülüklerin olduğu bu âlem-den geçmek zorundayız. Diğer ifadeyle, Cennet'e layık olduğumuzu ispat etmemiz gerekir. Bu yüzden bazı imtihanlardan geçmeliyiz. En önemli imtihan, iman imtihanıdır. Bu olmazsa olmazdır. Sonra ibadet ve güzel ahlak imtihanı gelmektedir.

111. https://tr.wikipedia.org/wiki/Kevin_Carter (erişim: 20.Aralık.20)

İnanıyorum Çünkü

Elbette melek olmadığımız için bazı hatalarımız olabilir Fakat Allah mahşerde günahlarımızı ve sevaplarımızı iyilik ve kötülüklerimizi tartacak hangisi ağır gelirse ona göre muamele edecektir

13. Nankör İnsan: Kötülükleri Gördün, İyilikleri de Gör

Kıymetli Kardeşim!

Kur'an'da şöyle buyrulur *"İnsan Rabbine karşı çok nankördür. (Üstelik) buna kendisi de şahittir. Ve onda aşın derecede mal sevgisi vardır."*¹¹²

Hasan Basri hazretleri bu ayetteki nankör ifadesi için "Nankör, Allah'ın kendisine olan nimetleri görmezlikten gelerek unutan fakat devamlı musibetleri sayan kimsedir" demiştir

Farsça da "nan" ekmek demektir "nan-kör" ise yediği ekmeği yanı kendisine yapılan iyiliği görmezden gelen, iyilik yapana kötülük yapan kimse demektir.

Dunyada iyiliklerle kötülükler kıyaslandığında iyiliklerin daha fazla olduğu görülür. Fakat nankör insanlar ve Allah'a düşman olanlar bu iyilikleri hiç görmezler. Bunların aklına dünyada Allah'ın nimetlerinden istifade ederken "kötülük problemi" gelmez. Köfteleri ikiye ikiye yerken "Allah'ım, beni niye yarattın? Yaratırken bana niye sormadın?" demezler. Fakat bir musibet olduğunda ise feryat ederek Allah'ı itham ederler Adeta bu nankör insanlar "Ben bütün nimetlere layığım ama belâ ve musibetlere layık değilim." derler. Fakat "Bu nimetlere nasıl layık oluyorsun? Ne yaptın da buna hak kazandın?" sorusuna da cevap ver(e)mezler.

Hz. Mevlana'nın şu kıssasına bakalım:

"Zengin bir adamın Lokman adında bir hizmetçisi vardı. Lokman gece gündüz işlerini en güzel ve en çabuk bir şekilde gören gayretli birisiydi. Bu sebeple efendisi onu oğullarından bile üstün tutardı. Lokman çok akıllı olduğundan efendisi bazen ona akıl danışır, onun gösterdiği yoldan giderdi. Her defasında

112. Adiyat Suresi, 6-8.

İnanıyorum Çünkü

da Lokman'ın söylediğinin isabetli olduğunu görürdü. Aslında Lokman'ı hürriyetine kavuşturabilirdi fakat Lokman bu durumdan rahatsız olmadığından böylece yaşayıp gidiyorlardı.

Efendi, kendisine bir yemek getirildiğinde Lokman'ı çağırır o yemeği önce Lokman'a sunar, efendisi ondan sonra yerdi. Bu sürede onun artığını afiyetle yer, bundan zevk alırdı. Lokman şayet işlerinden dolayı yemeğe gelmeye fırsat bulamazsa efendi de yemek yiyemezdi.

Bir gün Lokman'ın efendisine hediye olarak bir karpuz getirtilir. Hizmetçiye:

"Git, Lokman'ı çağır." dedi.

Lokman gelince efendisi karpuzu kesip ona bir dilim verdi. Lokman, bu dilimi bal yer gibi, şeker yer gibi yedi. Hem de öyle lezzetle yedi ki Lokman'ın efendisi ikinci dilimi de kesip sundu. Öyle böyle karpuzu tamamen yedi. Yalnız bir dilim kaldı. Efendisi:

"Bunu da ben yiyeyim; bir göreyim, bakayım, nasıl şey, herhâlde tatlı bir karpuz." dedi.

Çünkü Lokman öyle lezzetle, öyle zevkle, öyle iştahlı iştahlı yiyordu ki görenlerin de iştahı kabanyordu. Efendisi o dilimi yer yemez karpuzun acılığından ağzını bir ateştir sardı, dili uçukladı, boğazı yandı. Karpuzun acılığından adeta kendini kaybetti. Sonra:

"A benim canım! Böyle bir zehri nasıl oldu da tatlı tatlı yedin? Böyle bir kahn nasıl oldu da lütuf saydın? Bu ne sabır? Canına kastın mı var? Niye bir şey söylemedin?" dedi.

Lokman şöyle dedi:

"Kıymetli efendim! Ben şimdiye kadar senin elinden o kadar çok güzel yiyecekler aldım, yedim ki elinle sunduğun bir nimette bu acıdır, demeye utandım. Çünkü vücudumun bütün zerreleri senin verdiğin nimetlerden meydana geldi. Bu kadarcık bir acıya dayanamazsam yazıklar olsun bana."

İnanıyorum Çünkü

Lokman, dosttan gelen her türlü nimete ve belâya nasıl davranılması gerektiğini bu şekilde anlatınca efendisinin ona olan sevgisi bir kat daha arttı.

Kıssadan hisse: Allah'tan bize sayılamayacak kadar çok nimet geliyor. Bu nimetlerin hatınna belâ ve musibetlere maruz kaldığımız zaman da sabretmeli ve itiraz etmemeliyiz.

14. Ölüm Niçin Var?

Kıymetli Kardeşim! Allah şöyle buyuruyor:

"Sizi boşuna yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"¹¹³

Allah bizi belli bir maksat için yaratarak dünyaya göndermiştir. Dünyada işimiz bittiğinde bizi buradan alacak ve bu nimetlerin karşılığında ne yaptığımızın hesabını soracak.

Musa (as) hem öğrenmek hem de öğrendiğini diğer insanlara anlatmak için Cenab-ı Hakk'a, "Yâ Rab! Bu mahlûkatı sen yarattın, niçin daha sonra onları öldürüyorsun?" diye sordu.

Cenab-ı Hak, sorunun cevabını hemen vermedi. Musa (as)'a "Ey Musa! Bir tarlaya buğday ek!" diye emretti. Musa (as) buğdayları ekte. Tohumlar, ekinler iyice olgunlaştığında orağı alıp onları biçmeye başladı.

Cenab-ı Hak, Musa (as)'a "Ey Musa! Bu buğdayları eken sen değil misin? Niçin şimdi onları biçiyorsun?" dedi.

Musa (as) şöyle dedi: "Ya Rabbi! Buğday ekmekten maksat, ürün elde etmektir. Ürünler olgunlaştı. Onları burada bırakmak doğru olmaz. Onun için bunları biçiyorum. Bir de bunların içinde taneler de var, saman da. Taneler ile samanın birbirinden ayrılması gerekir. Çünkü tanenin saman ambanna konması uygun olmadığı gibi samanın da buğday ambanna konması uygun olmaz. Mutlaka bunları ayırt etmek lâzım."

Cenab-ı Hak "Ey Musa!" dedi. "Bana sorduğun sorunun cevabı da budur. Ben mahlûkatı dünyaya bir maksat için gönderiyorum. Maksat gerçekleştikten sonra, onları dünyadan alıyo-

113. Mü'minun, 115.

İnanıyorum Çünkü

rum. Dünyada vazifesi bitmiş olanların dünyada kalması doğru değildir. Halk arasında temiz ruhlar da var, kirli, kara ruhlar da var. Buğdayları samandan ayırmak nasıl lâzımsa iyi ile kötünün de birbirinden ayrılması gerekir.”¹¹⁴

Kıymetli kardeşim!

Kıssada anlatıldığı gibi insanlar dünyaya belli bir maksatla gönderiliyor. Bu maksat hâsıl olduktan sonra bu dünyayı terk edip gidiyorlar. Bir gün biz de bu âlemi terk edip gideceğiz.

Ömrümüz, doğduğumuz andan itibaren bitmeye, eksilmeye başlar. Âdeta doğduğumuz an bize ait kum saati tersine çevrilir. Kum tanecikleri, nefeslerimiz adedince. Yukandaki son kum tanesi bitince biz de son nefesimizi veririz ve dünya maceramız bitmiş olur.

Madem biz burada ebedi kalmayacağız, bir gün bu dünya hayatı bitecek, öyleyse bizim de ölüm sonrası ebedi hayata hazırlık yapmamız gerekmez mi?

15. Adalet ve Ahiret

Yukanda adaletin, her hak sahibine hakkını vermek olduğunu söylemiştik. Adaletin değişik yönleri olmakla beraber, daha çok cezayı hak edene ceza, mükâfatı hak edene mükâfat vermek olarak anlaşılmaktadır. Allah, adaleti gereği cezayı hak edene ceza, mükâfatı hak edene de mükâfat verir. Bazen ceza ve mükâfatı bu dünyada verirken, bazen de erteleyip ahirette verecektir. Allah'ın bazı cezaları ahirete bırakması aceleci bazı insanlar tarafından adaletsizlik olarak telakki edilmiştir. Hâlbuki dünya fani ve geçici, ahiret ise ebedi ve daimidir. Allah katında ahiret, dünyadan çok daha önemlidir. Bu konuda bazı ayetler şöyledir:

“Sakın Allah'ı, zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma; Allah, korku ve dehşetten gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne kadar onların cezalarını ertelemektedir.”¹¹⁵

114. Mevlâna Celaleddin-i Rumi'nin Mesnevi'sinden.

115. İbrahim Sûresi, 42.

İnanıyorum Çünkü

Allah'ın zalim ve facir insanlara bol, bol nimet vermesi, onları dünyevi işlerde başarılı kılması, onları sevdiğinden değil imtihanın ve adaletinin gereğidir. Onlar Allah'ı tanıyıp iman edip salih amel işlerlerse Allah onları Cennetine alır; inkârda ısrar edip çok günah işlerlerse Cehennem'deki azapları da o kadar çok büyük olacaktır.

16. Öldükten Sonra Dirilmenin Delilleri

Kıymetli Kardeşim! Burada öldükten sonra dirilmenin bazı delilleri üzerinde durmak istiyorum. Çünkü deliller imanın kuvvetlenmesine ve insanın Allah'a yönelmesine vesile olur.

1. Her devlet, kendisine hizmet edenlere mükâfat, isyan eden asilere de ceza verir. Kâinat memleketinde hükmeden Rabbimiz Allah da, kendine iman ve ibadet eden kullarına mükâfat, isyan eden azgınlara da ceza verecektir. Bu dünyada itaat edenlere -örneğin namaz kılanlara- mükâfat, isyan edenlere, günah işleyenlere ceza verildiği görülmüyor. Öyleyse itaat edenin mükâfat, isyan edenin ceza göreceği başka bir memleketi yani Cennet ve Cehennem'i mutlaka olmalıdır ve vardır.

2. Allah âdildir. Onun insanlar arasında meydana gelen zulümlere, haksızlıklara hiç müdahale etmemesi ve adaleti sağlamaması düşünülemez. Bu dünyada nispeten Allah'ın adaleti görülse de ekseriyetle zalimler cezasını çekmeden, mazlumlara hakkını almadan bu dünyadan göçüp gidiyorlar. Ceza ve mükâfat büyük mahkemeye tehir ediliyor, yoksa bakılmıyor değil. Elbette Allah'ın adaletinin gereği olarak mazlumların hakkının alınması ve zalimlerin cezalarının verilmesi için ahiretin mutlaka olması gerekir.

3. Allah insanın fıtratına ebedi yaşama arzusunu koymuştur. Bu hal, onu ebedileştireceğinin en büyük delilidir. Çünkü Allah'ın insan fıtratına ebedi yaşama arzusu koyup sonra da onu ebedileştirmemesi, bu duygunun boşu boşuna verilmiş olması anlamına gelir. Bu ise onun hikmetine, merhametine ve adaletine zıttır. Çünkü Allah, eğer kullarına ebedi yaşamayı vermek istemeseydi "isteme duygusunu" vermezdi. Onun hikmet,

İnanıyorum Çünkü

adalet ve merhameti, kullannın ebediliğini gerektirir. Ölüm, yokluğun başlangıcı değil bütün semavi dinlerin bildirdiği gibi ebedi âlemin ilk adımıdır.

4. Allah, bizlere öldükten sonra dirilmenin pek çok numunesini/örneğini dünyada göstermektedir. Örneğin her gece uykuya ölürüz, her sabah uyanarak tekrar diriliriz. Her kış mevsimi bir çeşit ölümdür, her bahar ve yaz ise bir nevi diriliştir. Her yüzyılda bir nesil gider, yeni bir nesil gelir. Havada kısa bir zamanda yoktan bulutlar icat edilir, sonra kısa bir zamanda hepsi dağıtılır, kaybolur. Elbette her saat, her gün, her sene, her asırda öldükten sonra dirilmenin numunelerini gösteren Allah'ın, insanları öldükten sonra diriltmeye de gücü yeter.

5. Kur'ân'da çoklukla, kışın ölmüş kurumuş koca yeryüzünün baharda yeniden dirilmesi nazara verilir. Bu örnek haşrin en açık delilidir. Kışın tamamen ölüp hiçbir ferdi kalmayan yüz binlerce canlı türü, bahar geldiğinde nerdeyse geçen yılın aynısı gibi tekrar yaratılmaktadırlar. Mesela, kışın tamamı ölmüş bir kısım sinek türleri bahar geldiğinde emsalleri yaratılarak tekrar yeryüzünü dolduruyor. Hem kışın ölmüş gibi olan ağaçlara baharda yeniden hayat veriliyor. Yaprakları, çiçekleri, meyveleri yeniden inşa ediliyor. Her bahar gördüğümüz bu haşır ve dirilişlerdeki olağanüstülük, Allah'ın hem varlığını hem ilim, irade, kudret ve hayat vermek sıfatlarına sahip olduğunu ispat ediyor. Öyleyse her baharda yüz binlerce canlı türlerini yeniden yaratan, inşa eden, hayat veren, bir nevi haşır eden Allah, elbette kıyamet kışı ile ölmüş olan insan neslini, haşrin baharıyla diriltilip ikinci defa yaratacaktır.

Kur'ân-ı Kerim'in bahar mevsiminin haşre delil oluşunu zikreden ayetlerden biri şöyledir: ***'Allah'ın rahmet eserlerine bak! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor. Şüphesiz ki O, ölüleri de elbette diriltecektir. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.***¹¹⁶

17. Cennet ve Cehennem'i Düşünmeyenler

Allah'ı haksızlık yapmakla, zulmetmekle suçlayanlar, yalnızca dünya hayatının şartlarını düşünüp ahireti hiç düşünmeyenlerdir. Çünkü ahireti düşünmüş olsalardı böyle bir ithamda bulunmazlardı.

Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: *"Mahşer gününde, dünyada afiyet (zenginlik ve rahatlık) içinde yaşayanlar, dünyada belâ ve musibetlere duçar olanlara verilen mükâfatları gördüklerinde "Keşke dünyada iken bizim vücutlarımız makaslarla kesilseydi de bizde böyle mükâfatlara nail olsaydık," diye temenni edecekler."*¹¹⁷

Taberânî'nin hadis kitabında benzer başka bir hadis şöyledir:

*"Kıyamet gününde şehit getirilir, onun hesabı görülür (mükâfatı verilir.) Zekât, sadaka veren getirilir, onun hesabı da görülür (mükâfatı verilir). Sonra çokça belâyâ, musibete düşmüş kimseler getirilir. Onlar için mizan kurulmaz, divan açılmaz. Onlara mükâfat âdeta (yağmur gibi) dökülür. Dünyada afiyet içinde yaşayanlar, Allah'ın onlara olan mükâfatının güzelliğini görünce dünyada iken derilerinin makaslarla kesilmiş olmasını temenni ederler."*¹¹⁸

Durum böyle olduğuna göre ahirette adalet yerini bulacak, zerre kadar hayır veya zerre kadar şer işleyen karşılığını bulacak. Dolayısıyla dünyada sıkıntı gören masumlar Cennet'te kendilerine verilen mükâfattan memnun kalacaklarına göre, Allah'ı zulümle veya merhametsizlikle itham edenler tamamen yanlış konuşmaktadırlar.

117 Tirmizî, Zuhd, bab, 58, hn: 2402.

118 Taberânî, Mücemül-kebir, 12/182. Hn: 12829.

Yedinci Bölüm

EVİRİM

Ateistlere De ki 2 adını verdiğimiz bir kitapta evrim konusunu geniş olarak ele aldığımız için burada ondan bahsedilmiştir. Merak edenlerin o kitaba müracaat etmesi gerekir.

Evrimle ilgili konuyu kitabımızda 4 kısma ayırarak inceledik. Birinci kısımda evrim ispat edildi mi, edilmedi mi, bilimsel midir, değil midir? gibi genel konular üzerinde durduk. İkinci kısımda tesaduf, doğal seçilim gibi evrimcilerin söyledikleri iddialar üzerinde durduk. Üçüncü kısımda evrimin fosiller yönünden incelenmesi üzerinde durduk. Dördüncü kısımda evrimin kadına bakışı, sosyal hayata verdiği zararları ele alarak evrimin neticeleri üzerinde durduk. Sonuç bölümünde de kitabımızın bir özetini sunduk.

Evrimle ilgili kitabımızı burada maddeler hâlinde şöyle özetlememiz mümkündür:

1. Evrim bir türün başka bir türe dönüşmesi üzerinde durmaktadır. Fakat kâinatın yoktan yaratılışını, dünyada ilk canlı hücrenin nasıl oluştuğunu izah edememektedir.

2. Bilim, deneye çok önem verir ve bilimsel yöntem deneye dayanır. Hâlbuki evrimciler tarafından evrimin milyonlarca hatta milyarlarca yıl önce olduğu iddia edilmektedir. Günümüzde ise herhangi bir evrimleşme söz konusu değildir. Bu sebeple evrimi

İnanıyorum Çünkü

gözlemlemek veya bu konuda deney yapmak mümkün değildir. Dolayısıyla evrim bilimsel değildir.

3. Evrim bilimsel olarak ispat edilmediği gibi bütün bilim adamları da evrimi kabul ediyor değildir. Fakat evrimciler bir kamuoyu oluşturmak için evrimin bilimsel olarak ispat edildiğini ve bütün bilim adamlarının bunu kabul ettiğini iddia ederek yalan söylemektedirler.

4. Darwin'in yaşadığı 19. yüzyılda bilim bu kadar gelişmiş değildi. Bu sebeple o, kendi dönemindeki ilmi duruma göre konuşmuştur. Örneğin o, sonradan kazanılan özelliklerin gelecek kuşaklara aktarıldığını zannediyor ve felsefesini bunun üzerine kuruyordu. Fakat 20. yüzyılda bilim son derece gelişmiş ve kalıtım üzerine yapılan çalışmalar onun söylediklerinin doğru olmadığını ortaya koymuştur.

5. Sonradan elde edilen özelliklerin gelecek kuşaklara aktarılmadığı anlaşıncı Yeni Darwinciler denilen gurup, evrim teorisini kurtarmak için DNA'da meydana gelen mutasyonlarla evrimin olduğu fikrini savunmaya başladılar. Hâlbuki DNA'da meydana gelen herhangi faydalı bir mutasyona rastlanmamıştır. Üstelik bu iddialar herhangi bir gözlem ve deneye dayalı iddialar da değildir. Ayrıca son zamanlarda Aziz Sancar ve ekibinin keşfettiği DNA'daki tamir mekanizmaları bu tür mutasyonlara izin vermemektedir.

6. Evrimin mekanizması olarak öne sürülen doğal seleksiyon, yalnızca var olanları elemektedir. Onun yeni bir organ yaratma özelliği yoktur. Üstelik doğal seçim besin zinciriyle ilgili olup ekolojik-dengeye hizmet eder.

7. Doğal seleksiyonun kör, sağır, hedefsiz olduğu ve tesadüfle hareket ettiği hâlde bu kadar çok ve harika varlıklar nasıl ortaya çıkardığı tutarlı bir şekilde ortaya konulmamıştır.

8. Evrimin kanıtı olarak öne sürülen tüm bilimsel çalışmalar tür içi değişimlerle ilgilidir. Evrimciler bu tür değişimlere mikro-evrim adını vermişlerdir. Hâlbuki evrimin tartışma konusu olan şekli bir türün başka bir türe dönüşmesidir, tür içindeki değişiklik

İnanıyorum Çünkü

değildir. Üstelik bu değişikliklerin o türde gizli kalmış bir özelliğin ortaya çıkması olduğu da kabul edilmiştir.

9. Maymunla insanın ortak atası kabul edilen fosil (ara form) bulunamamıştır. Evrimcilerin zaman zaman uydurma fosillerle kamuoyunu aldatmaya çalışmaları, onlara olan güveni sarsmıştır.

10. Evrimcilerin varlıkların evrimiyle ilgili verdikleri tarihler çelişkilerle doludur. Bu çelişkiler onların herhangi bir araştırma yapmayıp kendi tahminleriyle hareket ettiklerini göstermektedir.

11. Darwin'in evrim teorisini ortaya atışından bugüne gelinceye kadar Allah'a inanmayanlar; evrimi, Allah'ın yokluğuna delil olarak göstermişlerdir. Hâlbuki faraza evrim gerçekten olsa bile bu durum Allah'ın yokluğunu göstermez.

12. Bazı bilim adamlarına göre artık evrim iflas etmiştir ve terk edilmelidir.

İnanıyorum

"İnanıyorum. Çünkü ..." derken vereceğiniz bir cevap olması için kaleme aldık bu kitabı. Her bir sayfasında bir yaratıcının varlığına inanmış olmanın ne kadar güzel bir his olduğunu hem kendi zihin dünyamıza hem bizi gönül dünyasına misafir eden siz değerli okuyucularımıza aktarmaya çalıştık.

"İnanıyorum. Çünkü ..." derken kendi kalbimizle birlikte sizin de kalplerinizin tasdikine sunmak için araştırmalarımızı derleyip topladık. Bilim adı altında bilimsellikten uzak düşenlerin aksine akla ve mantığa uygun bir çalışma hazırladık inanmak isteyip de "neden"ini ve "nasıl"ını soran siz kıymetli okurlara.

"İnanıyorum. Çünkü ..." derken atomlardan galaksilere hatta evrene kadar tüm varlıkların bir yaratıcının varlığına nasıl birer delil olduğunu görelim, gösterelim, istedik.

**Şimdi hep beraber gür bir sesle şunu diyelim:
İnanıyorum. Çünkü ...**